

శాశ్వత పరిపోషణ

రెండవ భాగము

(డాక్టరు జె. సి. కుమారప్ప రచించి)
తత్వానందస్వామి తెలుగున ననువదించినది.

* * * * *

శ్రీ గొల్లపూడి సీతారామశాస్త్రిగారి పరిచయ వాక్యముతో

ది ఓరియెంటల్ పబ్లిషింగ్ కంపెనీ (రిజిస్టర్డు)

మద్రాసు :: తెనాలి :: సికింద్రాబాదు!

ప రి చ య ము

ఈ గ్రంథము లోకకళ్యాణ ప్రదమగు “శాశ్వతపరిపోషణ”. దీని రచయిత సుప్రసిద్ధ గాంధీతత్వ వ్యాఖ్యాత, అనుష్ఠాత, అహింసవిప్లవకారయిత అగు శ్రీ జె సి. కుమారస్వామి! అనువాదకర్త విద్యావేత్త, సర్వసంగపరిత్యాగి అగు తత్వానందజీ. ఉభయులు గాంధీనాయకత్వమున/ జరిగిన స్వతంత్రసంగ్రామములో పాల్గొని జయముపొందిన స్వరాజ్యయోధులు. ఉభయుల ఉద్దేశ్యము సర్వజనక్షేమాభివృద్ధి. కాననే సర్వోదయ పరమసాధనము లెన్నేసింది. సూక్ష్మీకరించి ప్రకటించుటకు పూనుకొనిరి ఈ పూజ్యులిద్దరును.

ఈ గ్రంథములోని ప్రథమ సంపుటమునకు కాంగ్రెసు అధ్యక్షులు, ప్రజ్ఞావంతులు నగు డాక్టరు పట్టాభిసీతారామయ్య గారు తొలిపలుకు వ్రాసిరి.

ఈ ద్వితీయ సంపుటమును ఆంధ్రదేశమునకు పరిచయ మొనర్చు అవకాశము కలిగినందుకు నేను కృతజ్ఞుడను. ఆంధ్ర భాషాజ్ఞానము కలవారందఱును దీనిని సాకల్యముగా చదివి, యోజించి, ఆచరింతురని ఆశించెద. ఆంగ్ల పరిచయము కలవారు ఆ భాషలో పఠించి దాని సారమును అనువాదములో గూడ ఆస్వాదించునట్లు తత్వానందజీ కృషిచేసిరి. వయోవృద్ధులయ్యు ఉత్తమప్రచారమునకు తోడ్పడుచున్న స్వామిజీకి ఆంధ్రులు కృతజ్ఞులుగా నుండునుగాక! ఆరోగ్య, ఆయుర్దాయ

ములను దైవము స్వామిజీకి ప్రసాదించి ఇతోధిక ఆంధ్రసేన
చేయునట్లు అనుగ్రహించుగాక!

భారతసమ్మేళన అమాత్యశేఖరుడగు శ్రీ జవహర్‌లాల్
జన్మదినమున దీనిని లిఖించుటగూడ శుభచిహ్నమే !

వినయాశ్రమము,
౨౭-౩-౪ }

(Sd.) ఏ తా రాం

మకాం: కొవ్వూరు. పశ్చిమగోదావరిజిల్లా.

కార్తీక శుద్ధపంచమి జయవారం, ౧౪—౧౧—౫౦.

ఒక మనవి

భారతీయులకీనాడు స్వతంత్రత, స్వరాజ్యము లభించెను. గాని శాంతిభద్రతలు చేకూరిలేదనుచున్నారు. ఇందుకు కారణము లనేకములుగా పేర్కొనఁబడుచున్నవి. నలుబదేండ్ల క్రిందట జపాను దేశప్రభుత్వమువారిచేత నొకసర్వకళాశాలా విద్యార్థి, చారిత్రక పరిశోధకుడు, మన దేశపరిస్థితులఁ బరిశీలించి, రాజ్యాంగధర్మములఁ గుఱించి యొక నివేదికను సిద్ధముచేయుట కొఱకై యిక్కడికి బంపబడెను. ఆయన తెనాలి హైస్కూలును దర్శించి ప్రతితరగతికినిపోయి 'ఈ దేశమెవరిది?' అని ప్రశ్నించినాడు. కొంతమంది విద్యార్థులు ఈ దేశము బ్రిటిషు చక్రవర్తిదనిరి; కొందఱు ఆంగ్లేయులదనిరి; కొందఱు వైస్రాయి దనిరి; కొందఱు ఇంగ్లీషుప్రభుత్వమువారిదనిరి. ఇట్టి యుత్తరములనే యెల్లరును తెలిపిరి. జాపానీయున కివేవియు నచ్చలేదు. తుదకాపాఠశాలావరణయం దొక సభ జరిగినది. ఆసభయం దాతఁడుపన్యసించుచు, ఇండియాలో తాను దర్శించిన పాఠశాలలోను చరిత్రను గుఱించిన ప్రథమపాఠము నేర్పబడుటలేదనెను. తన దేశములో నే బడికిపోయి 'ఈ దేశమెవరిది?' అని ప్రశ్నించినను, ప్రతి విద్యార్థియు "నాది" అని జవాబీయు ననెను.

దీని యర్థమేమి? ప్రతి పౌరుడును దేశమును సమిష్టినే గాక, వ్యష్టినకూడ తనదేననియు, దాని యందలి భౌగభాగ్యములు తనవనియు, వాని ననుభవించుటలో తనకెంత హక్కుగలదో వానిని సంరక్షించుట యందును, పెంపొందించుటయందును తన కంత బాధ్యతకలదనియు భావింపవలయును.

మన పాపశాలలందును, కళాశాలలందును కూడ, ఈ నాటికిని ఈ భావములు నేర్పబడుటలేదు. సంఘములోని పెద్దలకును ఈ భావములు మనస్సున నాటినటులలేదు. అట్టి యుక్తప్రాయము ప్రజలందు గానరాకుండుట యబ్బురముకాదు. నిందాస్తుతుల కన్నిటికిని ప్రభుత్వమే బాధ్యతగలదని యెంచబడుచున్నది. రాజ్యమనగా రాజుయొక్కయు, వానియంద్యోగి గణముయొక్కయు అధికారముచెల్లు క్షేత్రమనియో, లేక పరిపాలనా విధానమనియో తిలంపబడుచున్నది. ఇందు పాపముల ప్రసక్తి స్ఫురింపదు. ఇది పరిపాలనా విధాన సలితము.

నేడు మన స్వరాజ్యము స్థాపింపబడినదని చెప్పుకొనుచుంటిమి. స్వరాజ్యమనగా ఒకజాతీయందలి వ్యక్తిమానపు లంగణి స్వకీయ రాజ్యము లేక పరిపాలనము అనిభావము. ఈ స్వరాజ్యము అత్యంతప్రతికూల పరిస్థితులందు సయితము వాని నెదిరించి పోరగల పోగుల బలముమీద, స్వంతిబాధ్యత మీద నాధారపడియుండునని గాంధీజీ తెలిపియున్నాడు. కాని యీ భావమును ప్రజలు గ్రహింపజాలకున్నారు. కొలదిమంది జాతీయ నాయకులు తీవ్రప్రచారములు సాగించుచునేయున్నను పూర్వపు పరిపాలకులు ప్రజలలో లోతుగ నాటిన భావములు ప్రత్యంశమునందును అడ్డుదగులుచున్నవి. ఇంతకు పూర్వము మనకు గఱపబడిన నాగరికత వండి, అటుల దృఢపడిపోయినది. బానిసలకు సొంతబ్రతుకు, స్వంతయోచన యనునవి యుండవు గదా? దేశపరిపాలనా విధానము పూర్తిగ పరదేశీయుల హస్తగతమై పోయినది. దేశాభ్యుదయ పోషణకు కర్తలు వారైరి. ఆర్థిక సంపద యిట్టి రూపముదాల్చి యిట్లు సమకూర

వలయునని నిర్ణయించు నేతలు వారైరి. ప్రజల అభీష్టములకు తీటులుదిద్ది, వేషభాషల రూపించువాడును సరప్రభువులేయైరి. నానావిధ వస్తురాసులు విదేశములనుండి వచ్చిపడుచుండ, అవి మన కనుకూలములు కాకున్నను వాని వినియోగమున కనుకూలముగ ప్రజలే మారవలసిన వారలైరి. వాస్తురచనలను సిద్ధముచేయు శిల్పులు సయితము స్వతంత్రాదర్శముల గట్టిపెట్టి విజాతీయములగు తీటుల ననుకరింపవలసిన వారైరి. వర్తకపు దారు లన్నియు విలాతివారి చేతులలో చిక్కిపోయినవి. ఇంత యేల మనకృష్టివలులును దూరాన్యదేశప్రజల క్షేమము కొఱకే క్షేత్రకృషి నడుపవలసిన వారైరి. జనసామాన్యమునకు మార్గదర్శకులై సమిష్టిజీవనగతుల నెప్పవలసిన విద్యాప్రచార కులు విషమాదర్శములఁ జూపువారైరి. వీరును తాము కళా శాలలందు గఱచిన విద్యల ప్రభావము నెటుల తప్పించుకొ గలరు ?

ఇట్టి దశలో స్వరాజ్యము, స్వాతంత్ర్యము వచ్చినది. దీర్ఘ కాలము మనస్సున జీతించిన ఆదర్శము లొక్కసారిగ మార్పు నందవు. ప్రధాన నాయకులు చెప్పిన దిది : “మేము భారత జాతికి విలక్షణమైన ఆదర్శములదెచ్చి పెట్టుటలేదు. కొలది కాలము — ఏ రెండు మూడు శతాబ్దాల కాలమో — మనల సమ్మోహనమున బడవైచి వికృతరీతుల నడిపిన విషమాదర్శముల దొలగించి, మన ఆర్యజాతికి విశిష్టములైన, ప్రాచీనాదర్శములనే పునఃప్రతిష్ఠింప జూచుచున్నాము. పడమటివారిచే తెచ్చిపెట్టబడిన నాగరికతచేత దేలినదికాదు. సమిష్టిగా నందఱి క్షేమమును సంరక్షించునదికాదు. ఆ నాగరికత కింకను తరుణ

వయస్సైనను గడువలేదు. ఇప్పుడిప్పుడే ప్రావిర్భవించిన యశావ
 నోద్రేకమును తట్టుకోలేక తిప్పలు పడుచున్నది. స్థిరగతిలేనిది.
 ఎట్లోదాని నిర్బంధము తొలగినది. మనమొకింత వెనుదిరిగి
 చూచుకొనిన చాలును. మన దివ్యతరసంస్కృతి ప్రత్యక్షము
 కాగలదు. అయ్యది సహస్రస్థాయిల పరిశోధనలకు నిలిచి స్థిర
 పడిన గ్రామీణ జీవన విధానము. గ్రామీణ జీవన మనగనే
 హీనమగు పల్లెటూరి బ్రతుకని భ్రమింపకుడు. గ్రామమనగా
 శ్రేష్ఠము, శ్రేయస్కరము ననుభావమును సంస్కరింపుడు.
 మనలో మాననీయుని గ్రామణియందుము. పాశ్చాత్యులలో
 గొప్పవానిని ప్రభువందురు.

పాశ్చాత్యులు సామ్రాజ్య నిర్మాణమునకై ప్రయ
 త్నించుటలో వైరములను, గణములను, పరధనాపహరణమును,
 అన్యజన వినాశమును సాధనములుగగొని కృతార్థులు కాలేక
 కుందుచుండిరి. వారిప్రేరణశక్తి తృప్తి. అదియున్నచోట
 స్వపరపక్షములను భేదములేక యెల్లఱనది యేడ్పించును.
 వారు నిర్మించు నగరుల అంతస్తులు వందల సంఖ్యకు మీరుచు
 గతిగానక దిగులు చెందుచున్నవి. మనపూర్వులును విశాల
 సామ్రాజ్యముల నిర్మింపయత్నించిరి. కాని వారు వైర భావ
 మును జూపక సౌహార్ద బుద్ధిని నుపయోగించిరి. ఎదుటివారి
 ప్రాణధనసంపదల హరింపజూడక, సమైక్య దృష్టితో మెలఁ
 గుచు విశాలతర రాజ్యమున భాగస్వాములైరి. ఒకవ్యక్తి
 యొక్కగాని, ఒక కూటమియొక్కగాని అధికారముగాదు
 ఆ వేర్వేలు తెగలవారిని కలుపునది. మనవారు తమ సభ్యత్వ
 మును, విజ్ఞానమును, ఆనందమును పంచియిచ్చి, ఎదుటివారి

యైశ్వర్యములఁ దోచుకొనక, ప్రతిగ్రహ విధానమునగాక ప్రధాన విధానమున, వారిం గలుపుకొని, వారిహో గలిసి, తమ యుత్తమ సభ్యతకు వారిని వారసులనుగ స్వీకరించుచు వచ్చిరి. ఇందు తృప్తిలేదు. ఇరుగడల తృప్తియే. మననామ్రాజ్య నిర్మాణములు నడిచినది. దీని నిదర్శనములను మధ్య అమెరికాలో సయితము పురా వస్తు వాస్తు పరిశోధకులు నేడుబయలు పెట్టుచున్నారు. ఈ గాథలఁ దెలుపుట మన పూర్వుల సమాధులను అస్తులను ద్రవ్యదీసి అభివర్ణించి ముఱిసిపోవుట కుపకరింపదగదు. మనకు జ్యేష్ఠముగాని పాశ్చాత్య పరాపహరణ పథము నుండి మరలి, మనకు సగ్వదా హితకరమైయొప్పు స్వార్థ పరార్థ ప్రాపక విధానమును తిరిగి చేబట్టి, ధన్యతగాంచు హెచ్చరిక గొలుపుటకొఱకే. వ్యప్తిగతముగను, సమిప్తిగను, జాతీయముగను విశ్వమానవ శ్రేణిలో శాశ్వతమగు అర్హ స్థానమున నిలుచుఁకోవను జూపునిమిత్తమే సోదరుడు జె. సి. కుమారప్పగారు ఈ “శాశ్వతపరిపోషణ” Economy of Permanance) గ్రంథమును రచించి గాంధీజీ మెప్పు వడసియున్నారు. గ్రంథమంతయు సులభగ్రాహ్యములగు నుదాహరణలతో సమగ్రదృష్టితో కడుహృద్యముగ రచింపఁబడియున్నది. గ్రంథమందలి విషయముల వివరింపఁబూనుట తినబోవుతాయముల రుచిని వర్ణించుటవలె నుండును. కాన ఆ పొంతబోము.

ఒక్క విషయము ధృవము. ప్రస్తుతసమయమున భారతదేశాభ్యుదయమునకై పాలుపడు ప్రముఖ నాయకులును, ప్రచారకులును, విద్యావిధాన పాలకులును, విద్యార్థు

లును. ప్రజలును ఎల్లఱును ఈ యంశములగూర్చి విశేషముగ తెలిసియుండి తీరవలయును. ఏ హైస్కూలు విఠుచు నే విద్యార్థియు వీనింగూర్చి అజ్ఞానిగ నుండదగదు. ఈ గ్రంథమును నా ప్రియగు సోదరుల యెదుట నుంచునవకాశము లభించినందుల కెంతయు సంతసించుచున్నాడను.”

“అసతోమా సద్గమయ”

“తమసో మా జ్యోతి ర్గమయ !”

“మృత్యోర్గా -మృతం గమయ !”

అ త్వా నం డి.

26-4-1950

తొలి పలుకు

ఈ గ్రంథముయొక్క ప్రథమ భాగమున నరుని వ్యక్తిగ సరిగణనచేసి, ప్రత్యేక జీవిత ఆత డెటుల వర్తించునో చూచితిమి. ప్రకృతి యెట్లు వర్తించునో గమనించితిమి. ప్రకృతియొక్కయు దాని చర్యలయొక్కయు పరిణామము 'శాస్త్రము' (Science) అని గ్రహించితిమి. విశ్వము ననుగమించుచు పనిచేయుటయే శాస్త్రమునకు గమ్యార్థ మనియు గ్రహించితిమి. ఆ మార్గము చుండి యేమాత్రము తొలగినను హింసకును కల్లోలమునకును చికిగిన వార మగుచుమని తెలిసికొంటిమి. జీవులనేకములైనా సేతనే ప్రకృతి ననుసరించి వర్తించును. కాని నరుడో స్వతంత్ర్యము బుద్ధియు కలవాడై యెఱుక గలిగి ప్రకృతితో సహకరించును. నిమ్మజాతి జీవులకును నరులకును మధ్యగల భేదమిదియే. నరుడు బుద్ధిపూర్వకముగ నివలంబించు జీవనగతితో తన సమర్థతలను పెంపొందించుకొని వికసింపజేసికొనును. అప్పుడు తన కర్మము, కర్మ ఫలమును అతడు నిర్ణయించుకొనుటకై వినియోగించు వివిధములగు ప్రమాణములను కనిపట్టి యుంటిమి.

నరు డీ విధముగా వర్తించునపుడు ప్రపంచ సంగ్రామముల గూఢమున తాను వాటిల్లి సంక్షోభములను నివారించగల శాశ్వత పరిష్కారమును గూఢాంధుని ప గల్గుచున్నాడు.

ఈ గ్రంథ మయొక్క ద్వితీయ భాగమున నరుడు పంపు జీవిత నెటుల వెలయునో పరిశీలింతుము.

జంతువులందునుగూడ, కొన్ని ప్రయోజనముల కొఱకై యేకరీతి జంతువులను గునిగూడజేయు శక్తులను గమనింపగల్గుచును. సోదోర్లకంటి ఘోరుక జంతువులు, గుంపులుగగూడి నేటాడుచుండును. వాని ప్రయోజనము కేంద్రీకృతస్వభావము. జీవితమున నవి పరాన్న భుక్తులుగ నున్నవి.

ఇటుల గాకయు సమూహములుగగూడు జంతువులుగూడ గలవు. వీని ప్రయోజనము పరశీలనముకాదు; తాముగ పశుమందలు ఏనుగు గుంపులు

కేవలము అత్యగ్రహణ కొరత మేర్పడుచున్నది. ఇకగోచరము శ్వేతగ్రహ వానిని నేర్పరుచుచేసి చూచునెడల, ఆత్యగ్రహణవాంఛతోసాని వానికి స్వార్థప్రయోజనము కలదు. ఐనను సమర్థుగ గూడు చప్పుడు ప్రతినానికిని అన్నింటిని రక్షించు బాధ్యతయుగలదు.

ప్రథమ సంఘటములో మనము గమనించుమున్నట్లు, వాత్సర్యము సాంఘిక, ఆర్థికవ్యవస్థ, పరాన్నగ్రహణవింతగలదగుటచేత, నితరసంఘములకు చూచు చేతుగల అపకారమువైన వారి క్షేమ ముమయుండునుగాన; వారి సంఘమును వైన సూచించిన మూకజాతిలో చేర్చివదగను. 'పరాన్నభుగళ' నుండి 'స్త్రీయ, సామాన్యజల' ద్వారమున, మనము సమాహదళలోనికి పురోగమింపవచ్చును.

సమూహదళయందు, మనము గమనించుముండిన తరున, చెండు రకములు కలవు. స్వత్వమువై నాధారపడు ఆర్థికనీతికి నిదర్శనమగు 'రుద్రజాతి' యొకటి; బాధ్యతవై నాధారపడు ఆర్థికనీతికి నిదర్శనమగు 'భద్రజాతి' చెండవది.

నరుడు పరిణతి గాంచిన కొలదిని, బాధ్యత (కర్మ) లం గూర్చిన వాని హాజనము వికాసము పొందును. తాను సంఘములో చేరినవాడగుటచేత తనకు రావలసిన లాభములను గుతించి కాక, ఆ సంఘక్షేమమునకై తాను నిర్వహింపవలసిన బాధ్యతలం గుతించి వాని కధికాధికముగ ఎఱుక గల్గును. తుదిదళయందు, అతడు 'సేవాపరిపూర్ణ' దళను ప్రాపించును. అప్పుడతడు ఇతరుల సేవయందే తాను ధన్యత గాంచు సమస్యమున్నదని గ్రహించును.

ఈ గ్రంథభాగమునందు 'రుద్రజాతి' సమూహమును విడిచి, మానవజాతి సమర్థి క్షేమముకొరత, యితరులతోగూడి పాటుపడు మానవునిగూర్చి విచారించు.

ప్రపంచమున కీనాడు ఇతరులకు వినాశముం గూర్చకుండ, మానవజాతి యొక్క సామాన్యభ్యుదయమును చేకూర్చుకొరత కలిసి పనిచేయు మహా

మమును దెలుపు సిజ్జానము అవసరమగుచున్నది. ఈ పరిపాక్షిక విధానమున,
హానరజాతికి మన మెఱుంగులను తత్వతత్వలతో ప్రత్యక్షముగా కాపా
వచ్చును; ఇది అయ్యది కాశ్వత్రేయ పుణ్యగుట నికులము.

కాశ్వత్రేయ యద్రజాతి సమూహానికి పోలిక బిహారము నులంఘించు
సేవల, నేమిగానగలగల దెలుపుటకొక నిర్వచనమును చేయును. యద్రజాతి
సమూహముయొక్క పర్యవసానము 'మెట్టులు' అనియు, నిర్ణయించుటకు
యూరగ్రామము ఈనాడే నిర్ణయించుచున్నది. చూడకపోయిన నాకు గుర్తించు
గమనించినచాలును. గాదాపు గూటుయొనవలయుండును. కాశ్వత్రేయోక్తము
అది గావించిన అధికారపుత్రి, ఆకలిమంట, బట్టకొన, పండుకపప్పును,
తీమిని శాశ్వతపెట్టినను, ఏమియేయగవలయునో తెలియజాలక తనుకరుణాదుమ
శుభానుభవమును చూచుట గొప్పలపెట్టుచున్నాను. ఇక పోయిన అట్లాది
జనులగుర్తించు, గాలిలో నేలినేయబడి నట్టియు, పాపద్రవించు ముండు
నేలబడినట్టియు పంపవరాదు. గూర్చుము మెట్టుల? కాశ్వత్రేయపరిపాక్షిక
విధానాధినికుల గూర్త్రేయ నువ యొన్ని గాళ్ళను గావున, యద్రజాతి
సమూహమునకు విలువలుమై, గానికి గూరులమైయుండుట నువది. ఏమన
'యద్రజాతి' సమూహములైన వైదుమను, వినాశనమును శాశ్వతపెట్టును. 'హా'క
వేళ నొకంత పిచ్చింభిమానమై గోచించుగాక, శుద్ధినివ భగోరానలీలల మగ్గ
నేయగలదు. పర్యవసానమున నది నికెలింపైశ్వర్యమును జూపు నల్పంబు ప
పోషణమవక వచ్చును. కావున ఈ పురుష పరిపాక్షిక విధానము భాగతదేశమున
నిలిపి దాని చర్యను సరికొల్పించు విధుత్తమై, మన కలగలము మన గురుశాస్త్ర
మును శ్వర్ణముచేయుట మొప్పును.

మనమట్టుకు కాశ్వత్రేయ పరిపాక్షికమే మన పరమగమ్యము గావున, మను
జుడు సంఘమున సభ్యుడుగ నెట్లు వర్తించవలయునో, అట్టి సంఘము
కాశ్వత్రేయపరిపాక్షికమునను ప్రాపించగల్గుట కెటుల 'మెట్టుల'వలయునో తెలిసి
కొనవలసియున్నాము.

ఈ గ్రంథమున మొదటి భాగములో, సంఘమునకు వ్యక్తిహానవును

చర్యను గమనించియుంటిను. వినియోగదారుడుగ అతిపాటింపదగిన ప్రమా-
ణముల పరిశీలించియుంటిను.

ఈ రెండవభాగమున, ఉత్పత్తి కర్మయందును వస్తువుల పరిపక్వతయందును సంఘటనజేరి నరుడెట్లు చర్చింపవలయునో గమనింతుము. సంఘటివిగ నరుడు పాటుబడదగిన తీరులు మూడు కలవు. (1) కొన్నికొన్ని పనులందు, తనవంటి యితరులతోగూడి పనిచేయగలసినవాడుగ యున్నను, ఉత్పత్తి కర్మయందతడు వ్యష్టిగనే పనిచేయును. నోడివారితోగూడి నరుడు పడుపాటులోని యాభాగము, వానిక్షేమమునకేగాక, నోడివారల క్షేమమునకును సంబంధించియుండి, మత్రీయు పర్యవసానమున వికాలతర ప్రయోజనమును వానికి చేపూర్చును. (2) కావున ఒకేతరు ప్రయోజనములుగలవారి సమూహములో నేరి సమష్టిపాటుపడును. దీనిని 'సహకారక్రియ' యని నేరొందెను. ఇయ్యది సమూహములో జరుగు రెండవ తీరుపాటుగనున్నది. (3) ఇక మూడవ చకపు సాటెట్టినన; ఎచ్చట అల్పవాప్తికర్మ వ్యష్టినరులకును, సహకారసంఘములకును నియమింపబడునో, ఆ సందర్భమున, దీర్ఘవాప్తికర్మ నిస్వార్థపరులగు చ్యక్తులతో గూడిన సంఘములచేత నిర్వహింపబడవలయును. నీరు సమష్టిని సంఘ మంతటి లాభము కొఱుకును, కేవలము విధియును భావముతో పాటుబడుదురు. అటువంటి సంఘమును మనము 'ప్రభుత్వము'ని నేరొందెను. ప్రస్తుతకాలమున ప్రపంచమున నేయెడను, ఇటువంటి బాధ్యతను పూనుకొనుట కర్హులగుచు, ఈ తరగతికి జేందినవ్యక్తి నరులతో నేర్పడిన ప్రభుత్వము కలదని వకాగణింపగల్గుట కష్టము. ప్రస్తుతమున్న ప్రభుత్వము లన్నియు చాలవృక్షు, సామాన్య నరునియెడ తమధర్మమును నిర్వహింప నోడునున్నవి.

సమష్టిని సమూహమున కనుకూలించు ప్రణాళికను గుతించి యున్నందుగ విచారించి, ఆ పిమ్మట తమతోడి వారలతో గూడిన చ్యక్తులు తమపాటు నెటుల నిర్వహింపనగునో ఆధిక దృష్టితో విచారించును. ఆ పిమ్మట సహకారకర్మతో నిర్వహింపదగిన వేర్వేరుధర్మములను, తుదిని ప్రభుత్వ నెటుల

పాటుపదగల్గున, ప్రజలు కష్టపడి నాధింపగలర ప్రయోజనములకై ఆ సభుత్వము చేయవలసియుండునో విచారితము.

ప్రథమ భాగములో మనము పరిశీలించియున్న ఆ యా భర్తానూత్రములను దృష్టిలో నిడుకొనియే, యీ యంశముల నన్నిటని విచారించవలసి యుండును. ఏమన ఆ నూత్రములనే, నరులు సమాజములకు గూడిన పనుల గూడ నీమనస్సున పాటుపడుచుండును.

ప్రథమ భాగము నందును ద్వితీయ భాగమునందును ప్రతిపాదించబడిన ప్రశాశిత పూర్ణముగ నాచరణలో పెట్టబడునో చూడకది అసంపూర్ణముగ నుండు సంస్థ నిర్మాణమును సాధ్యము చేయగలదు. ప్రాథమిక సరముల నివారించు వంతవఱకు ఆయ్యది ప్రజలకు సమృద్ధి నొసగి జానులమధ్య శాంతిని స్థాపించి శుభము చేకూర్చగలను.

విషయ సూచిక

అధ్యాయము	విషయము	పుట
1.	పథకములు, వాని అవసరము, వాని స్వభావము	1
2.	వ్యవసాయము	11
3.	వినిమయము	19
4.	నహకార ధర్మము	22
„	నహకార సీత	25
5.	గ్రామ పరిశ్రమలు	33
6.	ప్రజాస్వామ్య పరిపాలనము	47
7.	జాతీయ పరిశ్రమలు	60
8.	ప్రభుత్వ ధర్మము	68
9.	జీవితప్రయోగమైన విద్య	74
10.	సామాజిక జీవితము	94
11.	పురోగామి సంఘములు	111

శాశ్వత పరిపాక్షి

ద్వితీయ భాగము

అధ్యాయము 1

పథకములు : వాని అవసరము, వాని స్వభావము.

మన మనలు పథకములువేయు టెందులకు ? జాతీయ పథక స్థాపన మనునది సాంకేతిక విద్యల నేర్చిన వారికిని నిపుణలకును మాత్రమే తెలియగల అత్యంత క్లిష్టమగు విషయమని ప్రజలనుకొనుచుండెడివారు. మనము రచించు పథకముల ప్రయోజనమును సామాన్య మానవుడు తెలిసికో వీలు లేని యెడల ఆ పథకములు నిర్జీవము లనవలయును. వానియందు ప్రాణము లేనట్లే. జాతీయ ప్రయోజనము కొరకని మనమేదేని పథకమును రచన చేయునప్పుడు, దాని ప్రయోజనమును మన రయితలు గ్రహింపజాలి, దానిని ఆచరణలో పెట్టుటయందు వారు మనస్ఫూర్తిగ సహకరింపజాలని యెడల, అయ్యది జాతీయ ప్రయోజనమున కగు పథక మనిపించుకొనదు. వారి బుద్ధికి నచ్చురీతిని మనము రచన చేయజాలిననే తప్ప మన మా పథకమును జయప్రదముగ కొనసాగింపలేము. లేదా రమ్యదేశమున జరిగినట్లు ఘోర హింసాకాండ సాగింప నలసినవార మగుదుము. మన పథకమును సాగించుటలో రక్తపు వెల్లువలకు కారణభూతులము కాగోరుకొనము గదా ! మనము ప్రజల యెదుట పెట్టినది వారి శ్రమలభముల కనుక కాలించున దగునా కాదా యని వారు గ్రహింపగలదిగ నుండవలయును. వారు దాని నంగీకరించిరా, వారి మనః పూర్వక మగు సహకారము మనకు లభింపగల్గును.

మన గ్రామములు హెచ్చు సౌఖ్యవంతములై, సొచ్చు సంపద తోడను జీవకలి తోడను చెన్నాచారముండ ప్రతి గ్రామియును, స్వక్తిగతముగను, చక్కని నిర్మాణము గల సమాజమున సభ్యుడుగను పండ అభ్యున్నతి గొంచు సామకాశము గలిగి యుండవలయు చనుటే మన గ్రామ ఫునర్నిర్మాణోద్దేశ్యమై యున్నది. సహకార పద్ధతి ననుసరించి గుర్తుబడిన ఆర్థిక రాజకీయ సాంఘిక శాస్త్రములగున సహకార గ్రామమునంతగ స్థానిక శాకర్యములను స్థానియుల కారోగ్యోత్సాహమును పూర్ణముగ వినియోగించుకొనుచు, మన మీ కార్యమును సాధింపవలసి యున్నాము. కావున గ్రామములలో ఉచిత నిర్మాణము గలిగి స్వావలంబన సమర్థులుగు జీవనము నెలయుటే పథకరచనకు పరమార్థము. మనము స్థానికముగ ఏ కార్యక్రమమును పూనుకొనినను, అది యొ స్థలమునను మాత్రము శ్రేయోదాయకముగ నుండుటేగాక, మన సామాన్య పథక రచనాపద్ధతి కనుకూల పడునదిగను నుండవలయును. అట్టి కార్యక్రమము తుదకు న్యాయసమ్మతమును ప్రజాభ్యుదయ కరము నగు సామాజిక న్యవస్థను నెలకొల్పుటకు దారి తీయునదిగ నుండవలయును.

పథక రచన యన నేమి ?

‘పథక రచన’ అనగ ఒకానొక గమ్యమును సాధించుట కనువగు అంశములను సమీకరించుట అని అర్థము. ఇటుల సమీకరింపవలసిన అంశములు భారతదేశమున నేవి గలవు ? ఇతర దేశములలో లేని యంశములు కొన్ని నేడు భారతదేశములో నుండవచ్చును. కాబట్టి రమ్యా అవలంబించినట్లువంటి

పథకముగాని, లేక యింగ్లాండు, అమెరికాలు అవలంబించు చున్న పథకముగాని, మనను నున గర్హముచేయు చేస్తు పథకముగ నుండి తీరనలయు నను యమ ముండ బాలకు.

దేనినేని 'బ్రిటిషువారిపథకమ'ని పేర్కొనునెడల ఆశ్చర్యము జోచనచ్చును. అట్టిదానినిసూర్పి ప్రజలు నినియుండును. బ్రిటిషువారు పథకరచనలకై పెనగులాడును; కాని మనము పథకాను సరణముగనే పాటుపడుదుము. అది అజాతివారి నైజమనీమ. ప్రతిపురుషుని ఏదోనొక పథకము చూచు స్థానముల నాని ప్రోత్సహింతుము. వారికి పథకము లనుమిదను లేకుండనేని, బ్రిటిషు సామ్రాజ్యముగాని, బ్రిటిషుసాశిజ్యముగాని, సంభవ నుయ్యెడిదేకాదు. కావున వారి ఆర్థికప్రశాళికలన్నియు వారి సామ్రాజ్యపు విశిష్టస్వత్వములన్నియు, వారిసౌకావ్యము, వానోనాకా వ్యాపారనితి ఇచ్చునుచేరి వారి పథక సమూహముగా ననవచ్చును. దానినొక జాతీయ పథకమున చెల్లదేమి. అదొక లండను కేంద్ర విశిష్ట పథకము కానగును; లేక యింగ్లాండు బాంకు కేంద్రీకృత విశిష్ట పథకము కానోపును. ఐననేమి? ప్రయోజనముంబట్టి అదొకపథకమే యన నగును.

కాబట్టి యీ పథకము లన్నియు—సోవియటు (రష్యా, పథక మైనను, లేదా బ్రిటిషు పథకమైనను, తమకు మూలాధారము లగు కొన్ని విశిష్టాంశములతో నొప్పుచున్నవి. కేవలము, యంశములే కావలయున్న మనదేశమున నవిలేకపోవచ్చును ఆవస్థితులు మనదేశమున ప్రయోజనము లేనివిగనుండు నచ్చును. అట్లున్నను వారి పంథానే యనుసరించి మనము పథక రచనకు పూనుకొందు మేని మనకు భంగపాటు తప్పదు

వ్యావర్తిక పథకము :

భారత దేశమును దానిద్ర్యము, మాలిన్యము, రోగములు, అజ్ఞానము సమగ్ర వెన్నియో పీడించుచున్నవి. కావున మన పథకము నందీ కార్య ప్రణాళిక ము వ్యాపకమైయున్నది.

1. వ్యవసాయము
2. గ్రామపరిశ్రమలు
3. గ్రామపారిశుధ్యము, ఆరోగ్యము, గృహవిద్య.
4. గ్రామవిద్య
5. గ్రామనిర్మాణము
6. గ్రామసంస్కృతి (culture)

ఉద్యమము :

రమ్యవాటి తన పథక నిర్మాణము గావించిన తరువాత ఆ దేశము 'జారుల' నెడు సరకుల ప్రభువుల పరిపాలనమును నున్నది'. శ్రీమంత్రులు భోగభాగ్యముల నోలలాడుచుండిరి; కృషికులు మిగుల పీడలపాలగు చుండిరి. సహజముగ ఆకృషికు లిటుల తలపోయ నయ్యెను: "మేము అధికారము చేజిక్కించు కొనుచో, మేమును భోగభాగ్యముల నోలలాడ గల్గుదుము గదా!" భాగ్యమనగ అశేష వాంచితార్థముల సనుభవంప గల్గుటే: రాజభవనములు, భౌతిక సంపత్తిమృద్ధి, సుఖభోగములు, ఇంక నిట్టివన్నయు అవ్వారిగ కలిగియుండవచ్చును. ఇట్టి భావముతో తమలక్ష్యమును రూపించుకొనిరి. దానిని సాధించుకొనకై పాటుపడిరి. వారి దేశములో వారి పథకములు చక్కగ నాటుకొనినవి.

మనమును మన 'దారిద్ర్యము'ను పూవుమాపుకొని గోరుచున్నామని హాసార్లు పలుకుచున్నాము. కాని 'దారిద్ర్యము'ని నేమియో దిద్దచనము చేయనలసి యున్నాము. ఒకరిట్లును చున్నాడు. "దారిద్ర్యమునకు అవసరములు దీర్చుకొనుట కిహోపించుట". సరే. 'అవసర' యని నేమి? రోల్స్టూనయిన్ వెంటాడుతూగది 'అవసర' ఎందువగునా? ఆ 'అవసరము' తీరని యెడల నీవు 'దరిద్రుడ'వేనా? ఒకవస్త్రం పెదవులకు కంగు వేసికొను కణికను కొనుక్కొనిగోరును; అందుకు కావలసిన హొక్కమామె కడలేదు. అప్పుడామె 'దరిద్ర'యేనా? ప్రాథమికావసరములనుబట్టి 'అవసరములు' కొన్నియుండును; మఱియు కృత్రిమములగు 'అవసరములు'ను కలవు. వేసలేమిచే సరుడు బ్రతుకుమీయలేదో అట్టి 'అవసరములు'ను కలవు. తన వ్యక్తిత్వ ప్రకటనకును, తనభౌతిక శరీరమును పురుకొనుటకును అవితప్పక యుండవలయును. ఇవిసహజములగు 'అవసరములు; ఏనిని సమకూర్చుకొనుటకై ప్రయత్నముల చేయకతీరదు. కాని కల్పితములగు 'అవసరముల' దీర్చుకొనుటకు అట్టి ప్రయత్నము చేయు అగత్యముండదు.

'ప్రాథమికావసరములలో ముఖ్యమగు ఏదేది? అందు మొదటిది తిండి. మనము గుడ్డలేకుండ తిరుగజాలుదుము; కాని తిండి లేనిది జరుగదు. మన దేశములో ఎన్న డెన్నఁదో వచ్చు కజవులను గాక, పలుమారులు వచ్చు కజవుల ననుభవించుచున్నాము. అందువలన మనపథకములో ఆ పరిస్థితిని చక్కజేయు ప్రయత్నముండి తీరవలయును. ఆహారము, కజవుల నివారణ, వీనిని సాధించుటెట్లు? పెట్టుబడి ధనమును చేకూర్చుట

మూలమునా ? చాలమంది యిట్లందురు. “పెట్టుబడిని
 హెచ్చుగ సమకూర్చుకు; నీస్తనాఫి, ఈ ఫలము లెంతగనో అధిక
 నగును.” ఎంత పెట్టుబడి పెట్టవలసి యుండునో, దానిమీద
 నూటికంత యుత్పత్తి లభించునో గణితము బునేసి అర్థశాస్త్ర
 ప్రవీణులు తెలిపియున్నారు. బాలములనో ఇంతపెట్టుబడి
 సామ్యము నెడజల్లించో, ఇంతపెట్ట పండగలనను నియమము
 గలదా ! అట్టిదేమియు లేదే !

మనదేశమునో మిగుల ప్రామాణ్యముగ అంశము సరుకు
 పడు పాటుగనున్నది. మన అవసరముల దీర్చుకొ గోరితిమేను.
 మన ఆకలిని జల్లాప్పుకొనువఱకు, ఈ అంశమును హెచ్చుగ
 నుపయోగ పఱచుకొనలసి యున్నాము.

ఉత్పత్తి నిధానము సందర్భమున పెద్దపెద్దయుత్పత్తి కేంద్ర
 శ్రేత్రముల నమర్చి, ఎనియంత్రముల నుపయోగించు నెడల
 నుసప్రజలు ఆర్థికస్థితిని పెంపుచేయు గలమనెడు భావము
 హెచ్చుగ న్యాపించియున్నది. ఆ భావమునకు తలయగుటకు
 ముందు, దానిని జాగ్రత్తగ పరిశోధింపవలసి యున్నది. ఆర్థిక
 సంపదయొక్క నిర్మాణమునకు పూనుట యనగ అనేక అంశ
 ములను సక్రమ పద్ధతిని సమకూర్చుటని అర్థము. అట్టి అంశ
 ములనో ప్రధానము లగునవి నైరర్థికాధారములు, ధనసంప
 యము, పాటులేక శ్రమయునై యున్నవి. భిన్నభిన్న పరిస్థితు
 లందు భిన్నభిన్నరీతిని నీనిని సమీకరణము చేయవలసివచ్చును.
 బ్రిటనుదేశమునందలి పారిశ్రామిక విప్లవ సమయమునందు
 పెట్టుబడి పుష్కలముగ నుండెను. కావున వారి యుత్పత్తి
 నిధానమునందు ధనసంపయమునకు ప్రాధాన్యత నచ్చినది.

అమెరికాలో నైస్గికాధారములు అసంతముగ లభ్యమై యుండుటవలన వారు 'శ్రమ'ను తగ్గించు నుపాయముల నెలంబించిరి. అందువలన యంత్ర బాహుళ్యము వచ్చిపడినది. ఆతీరు ఆర్థిక స్థానము సహజముగ 'శ్రమనివారణో' పాయములకు దారిజూపినది; అనగ నిరుద్యోగ సమస్యకు దారితీసిన వన్నమాట. ధనము కలుపుగనుండి పాటు పడువాడు హెచ్చుగ నున్న మన దేశమునందు, బ్రతుకులోను అమెరికాలోను అనుసరింపబడు పద్ధతి సహజముగ ప్రతికూలమగును.

నరుడే యొక చక్కని యంత్రముగ నున్నాడు. ఉన్న భేద మేమన యాంత్రికోపకరణమువలెగాక, పనిచేయు సమయము నను పనిచేయుని సమయమునను కూడ వానికి తిండి అనసర మగుచున్నది. కాబట్టి యాంత్రిక సాధనల మూలాన ఆహార పదార్థాలను ఉత్పత్తిచేసినను సయితము, ప్రజలకు తిండిపెట్టక తప్పదు. కాబట్టి లభ్యముకాగల యంత్రముల నన్నింటిని ఉత్పత్తి నిమిత్తము ఉచితరీతిని వినియోగపఱచుకొనుటనగ మన దేశములో నరుని సమర్థతను విశేషముగ వినియోగించుకొనుటయే అని తెల్లమగును. ఆ పద్ధతి నెలంబింపకపోతిమా మనదేశములో నున్న కొన్ని శ్రమశక్తి స్వర్థముగ విడిచివేసిన దోషమునకు పాల్పడినవార మగుదుము. ఆ మార్గము మనకన్న డును నైశ్వర్యము నొసగ జాలదు.

కేవలము భౌతికోత్పత్తియొక్క పెరుగుదలయు జాతియొక్క అభ్యుదయ మనజాలము. ప్రజలు తమ యనవరముల దీనిని కొనుటలో నుపకరించునంతవఱకే ఉత్పత్తికి ప్రాధాన్యత గలదు. కాబట్టి చాలినంత తిండి దొఱకు కొఱకు ఆహారద్రవ్యములు,

శ్రీశోభనమూలమునది కక్షించుకొను కొడుకు బట్టి, తెగియని నిజాన నాటే సేవకే నరబంధించుచుచున్నాడు మన యశవరములను తీర్చుకొని వస్తువుల నుత్పత్తిచేయు పుత్రము ప్రజలయందొక న్యరస్థును కూర్చుటకై మనము మున్ముందుగ ప్రయత్నింపవలసి యుండును. పిమ్మట నారి శారీరక, మాంసిక, నైతిక శాసనము కొలుకునై వైద్య సహాయమును విద్యను తదితర సాంఘిక సహ పాయములను గమనించుటకై యేర్పాటుచేయుటలను. ఈ ప్రాథమికావసరముల తీరవంతములగు విక్రయమునకై ఎగు మతి చేయవగు వస్తువుల ఉత్పత్తినిగూర్చి శ్రద్ధచూచుట గోష మగును. ఏ లోభిమానపునో లెక్కించి చూచుకొని సంతోష పడుటకు తప్ప ధనము ప్రత్యేకముగ నెందులకును ప్రయోజన కాని కాదు. ధనార్జనమే కేవలముగ మనలక్ష్యము కావాలదు. మనము కూర్చు న్యరస్థులను ప్రజల చేతులగోసక బట్టు వచ్చి పడుచున్నను వారు టిండిలేక మాడవలసి నచ్చునెడల ఆన్యరస్థ దూష్యమనక తప్పదు. కాబట్టి ప్రజలకు శృష్టికరముగ తిండి, బట్టి, సవాస చాకర్యము అమరులయల చూచుట మన ప్రథమ కర్తవ్యమై యున్నది. ఈ అవసరములు తీరెన పిమ్మటమాత్రమే యితర వస్తువుల నుత్పత్తిజేయు పూనిక అంగీకారము కావగును. ప్రజల ఆర్థశోధ్యము ఈ పంథాగోరికి మరలించుట ప్రభుత్వ మనిపించుకో నర్హతగల ఏ దొరతనముకైనను ప్రప్రథమకర్తవ్య మగును.

ప్రజల శారీరకావసరములతీర్చుటయేకాక స్వావలంబనబుద్ధి, పరస్పరసహాయచింత, సంఘీభావగర్భమ వారియందు నెలకొల్పు జూచుటకై మనము పూనికవహింపవలయును. ఈ లక్ష్యమును

మనము సాధింపగలిగినపుడు స్వయం సంపూర్ణ ద్వారమున
స్వరాజ్యము సాధించుటతో చాలదూరము పోయినవార
మగుదుము.

మన పథకము ఏకొలదిమందితో సంబంధించి మాత్రము
కాక యీ దేశము నందలి ప్రతి పౌరును సంబంధించినదా
యీ సందర్భమున చాలము జ్ఞప్తియందుంచుకొనలయును.
మనము ప్రతిపాదించు పథకము సంతృప్తికరమగు పథకమే
యగునేని అది భారతదేశమునందు జీవించు ప్రతి నరునకును
ఉపకరించునదిగ నుండెను. అటునంటి విశాలాధారసమన్విత
మగు పథకము పెట్టుబడికి ధనము లభింపజాలని దార్శ్వికేడిత
దేశముతో పెట్టుబడి చేయగలదను ప్రతిపాదన నాధారము
చేసికొని నర్థిలజాలదు. పెట్టుబడి ధనము లభించునట్లే ఆధార
పడియుండు పథక మేదియు భారతదేశముతో అంగీకారము
కాజాలదు. మఱియు తిండిని సమకూర్చుట యనెడి ప్రాథమి
కావసరము నుపేక్షించు పథక మేదియు సమాదరణీయము
కాదు. భారతదేశముతో శ్రమయనెడు సంపదను ప్రధానాంశ
ముగ గైకొనని పథకమేదియు సక్రమమైనదని పేర్కొనజాలము.
పాశ్చాత్యుల పథకములు ద్రవ్యమే లక్ష్యముగ గలవై పఱగు
నది. అనగ సమస్తాధారముల నుండియు లాభములను సంగ్ర
హింప జూచును. సరే! యిదంతయు నెందులకు? అదేమో
వారికి తెలియదు. కుర్చీలు, బల్లలు మన ప్రాథమికావసరముల
దీర్పజాలవు గదా!

మన దేశమున కనుకూలించు పథకమేదైనను అది కృషి
పథకమే కేంద్రబిందువుగ కొని విస్తరింపవలసియుండును. అందుండి

అది దేశమంతటవ్యాప్తిగాంచగల్గును. తుదకు మనము ఇంగ్లాండు తోడను అమెరికాతోడను భాగ్యమున తలతూగజాలకనే పోవచ్చును, కాని మనకు ఘనముగ ఆహారము లభింప గలదు. ఐదేండ్ల క్రిందట ఇంగ్లాండు లిండి దొరకక మాడనలసి వచ్చినది.

కాబట్టి ఆహారవిషయమునను, గుడ్డ విషయమునను స్వయం సరవూర్ణముగ నుండుట భారతదేశమునకు అనుచూలపడు ఏ ప్రణళికకైనను ప్రభావలక్షణముగ నుండవలెను. ఇందు ప్రతి గ్రామమును అన్నవస్త్రముల విషయమున స్వయంసమృద్ధము కాదేని స్వరాజ్యముండి మనకు లాభములేదు. ప్రతి వానికిని చాలినంత అన్నము వస్త్రము దొరకగలదని దృఢ విశ్వాసము మనకు కావలయును. అట్టి సిశ్చయము మనకు చేకూరజాలదేని అపథకము మన దేశమునకు పనికిరాదు. తాతా-బిర్లా పథకముగాని, మజియు అటువంటి యితరపథకములు గాని ఆచరణలో సాగింపనలెనన్నచో వేలకొలది కొట్ల రూపాయలు కావలసివచ్చును. మన పథకమునకో విశేషధన మనసరములేదు. ఏమన మనకులేనిదానిపై ఆధారపడి మనము పనిచేయబోవుటలేదు. మనము ప్రజలకున్న కార్యశక్తి నే నూతన పథకములకై మరలింప జూచుచున్నాము. మనము చేయునది వారి కనుకూలమైన మార్గము చూపుట మాత్రమే. మనము ప్రజలలో సహజముగనున్న కార్యశక్తిని క్రమగతిని నడుపజూచుచున్నాము. భద్వారమున కొట్లాడి ప్రజలయొక్క కార్యకలాపమును హితముగు తెన్నున నడుప నెంచుచున్నాము.

అ ఛా య ము 2

వ్య వ సా య ము

ప్రథమముగ నుచము జాగ్రత్త పడవలసింది అన్నప్రస్తావనను గుఱించి, అందు కొఱకై వ్యవసాయము మీదను గ్రామ పరిశ్రమల మీదను వనస్పత్తిని కేంద్రీకరింప వలసియుండును. వ్యవసాయ పూరిత ఉత్పత్తి క్రమగతికి మరలించి అదుపులో పెట్టు సప్తను వనము రెండు నిమిషములను మనస్సులో నుంచుకొన వలయును. 1. తమ ఆశుర ప్రయముల న్నొడిచి ఎక్కడివారక్కడ ఉత్పత్తి చేయుటకు ప్రయత్నించ వలయును. 2. ఛాక్చరీల కొఱకుగాక, గ్రామపరిశ్రమలను అనుకూలము లగు ముడి పదార్థములను సమకూర్చుట వారి యుద్దేశ్యముగ నుండవలయును. ఉదాహరణకు ఛాక్చరీలకు కావలసియుండు గట్టి బెరడుగుల చెఱకును, పొడవు ఏనుగుల స్రుత్తిని పండించుటకు మాటంగ, శెల్లము చేయుటకు గ్రామములో గానుగలగో కేసి త్రిప్పట కనునగు మెత్తని బెరడుగుల చెఱకును, చేతితో రాటుముమీద వడుకుట కనునగు పొట్టియేనుగుల స్రుత్తిని పండించవలెను. అదనముగ నున్న భూములను చుట్టుపట్ల జిల్లాల కన సరమగు పంటలకై వినియోగించవలెను. ఛాక్చరీల యుపయోగాగార్థము చెఱకును, పుకాకును, గోగునారను ఇంక నిట్టి ధనార్జనకగు పంటలను పండించుట కుపయోగించు భూమిని కష్ట పరిహారమునకు విగ్ని చ వలయును; లేదా, అవసరమగు నేని పూర్తిగ తొలగించివేయవలయును. వ్యవసాయదారు లీ విధానము ననుసరించునటుల చేయుటకు, దొరతనమువారు రాష్ట్రము కొఱకై కేసిన ప్రణాళికల ననుసరించి కొన్నికొన్ని పంటలనే పండించునట్లు వ్యవసాయకులకు లైసెన్సులనిచ్చి అదుపు చేయవలెను; లేదా ధనార్జనకొఱకగు పంటల పండించుట కుప

యోగపజచు భూములమీద చెచ్చు సిస్తునుగాని, అధికపు
పన్నులనుగాని విధించవలయును. ఆహారపు పంటలను ట్రాన్సి-
థనార్జకపు పంటలను పండించుటకు న్యాయసాయదారుల
యుత్సాహము నీది అణచిపట్టగలదు. మొత్తముమీద వారి
శ్రామిక వస్తువుల భరలతో న్యాయకపు పంటలధరలు
సరిపోలదు తీరున యోగ్యములు జరుగవలయును.

పురాను, గోగునార, చెజకు మొదలగు వానిజ్యపు పంటలు
పండించుట రెండువిధముల నష్టదాయకము. మనుష్యులకును
పశువులకును గూడ వియోగపడు ఆహార పదార్థములు కొఱ
వడిపోవును. ఎట్లన ఆహారపు పంటలవలన పశువులకు వలయు
మేతకూడ లభించగలదు గదా !

ప్రాథమికోత్పత్తులగు భాగ్యములను పాలను న్యూపారి
లాభము నిమిత్తము పిండిని మీగడను తయారుచేయుటగో
వియోగింప నీయరాదు. ఫ్యాక్టరీ రకపు చెజకుపంటను తగ్గిరి
చుటవలన, బెల్లపు సరాఫరాలో నేర్పడు తగ్గుదలను, ఇస్పాడు
కల్లుకొఱకై గీతిగీయబడుచున్న తాటిచెట్లవలన లభించు బెల్ల
ముతో పూర్తిచేయవచ్చును; లేదా గమీళ్లు భూములమీద
నుట్టిగాని, వానిమీద అత్యధికముగ పెంచ పేలగుచుట్టిగాని
తాటిచెట్ల సాయమున మనకు కావలసినంత బెల్లమును
తయారు చేయించి ఆ లోటును దీర్చుకొనగును. ఆ విధముగ
నీనాడు చెజకు పంటకై వియోగపడుచున్న శ్రేష్ఠముగు
భూములను, దేశములో కొఱవడి పోవుచున్న భాగ్యములను,
పడ్లను, కూరగాయలను పండించుటకు వియోగింపగల్గుదుము.

సమతుల్యతరమును సమకూర్చుకొనుటతో ప్రారంభము
చేయుట మున్ముందుగ జరుగవలసివని, భారతదేశములో

భాన్యము మాత్రము తిని బ్రతుకు ప్రజ అధికము. శరీరమున కవసరములగు ద్రవ్యము లన్నియు భాన్యములని దొక్కచో చూపుబడి యుండలేదు. సమక్షల్యాకారమున కవసరములనువెల్ల ప్రతి గ్రామమునను పండుకలుల మన న్యన సాయకృషిని పంపించు నెడల, తేలికగ నునకు సమక్షల్యాకారము దొరకగలను. ఆ నీటిగ నొక్కొక్కవిధమున నాకారమునకు నలయు ద్రవ్యముల లభించునటుల నన్నియకరముల మీది సాగుచేయునలయు నెడి నియమము నేర్పాటు చేసినలయును.

ఏ యిత రాశిచముకన్నను భాన్యపు పెంటనెలన హెచ్చుకాలరీతి ప్రతి యకరము మీదను లభించును శిలంపుగలదు. కాని కాలరీతి విషయ ముండు, భాన్యములందు పోషకాహార ద్రవ్యముల తమగుగ నుండును. ఈ పోషక ద్రవ్యములను భాన్యముల ద్వారముననే పొందెనలయు నెరిగినే, అన్యైకమగు భాన్యగాని అవసరముగను. ఇనులగాక భాన్యములను మార్చిను, తోడుగను పండ్లు, కూరగాయలు, పాలు, పాలుతో చేసిన నస్తువులు, బెల్లము, పప్పులు చమురుగింజలు ముండును నాని వియోగించు కొందునను, సమక్షల్యాకారమును సమక్షుల్లు కవసరములగు సోపానాకార ద్రవ్యములను కేవలము భాన్యాకారముల దినునప్పటికంటె, శక్తివంపరిమాణముగల ఆకారము ద్వారముననే పొందగల్గుదుము. ప్రతి యకరముమీద లభింపగల కాలరీతి విషయమున నయుతము, భాన్యముల ద్వారమున కన్న బెల్లము, బంగాళాదుంపలంటి దుంపకూరల ద్వారమున హెచ్చుగ కాలరీతి లభించును. కావున సమక్షల్యాకారము కెండురీతుల శ్రేయో

దానికంటే మన సమస్యను సులభముగ పరిష్కరింప గల్గును. ప్రతినిని జీవమునకు భూమి విస్తీర్ణము శుద్ధగలదు; మఱియు శరీరమును సహజముగను ఆరోగ్యవంతముగను నుంచుట కను నగు నివృత్తితో అన్ని అంశములును సమకూరును. ప్రస్తుతము భారతదేశమున ఆహారోత్పత్తికిగాను ప్రతిపాక్షి వినియోగ వహించున్న భూవిస్తీర్ణము ఏమనెట్లుగుచున్నదని తెక్కలవలస తేలుచున్నది. ప్రస్తుతమున్న వ్యవసాయపు పండితీ ననుసరించి ఆహారావసరములలో కొంత గోర్వమున్నట్లున్న యీ వ్యవసాయభూమియే, చక్కని యేర్పాటులతో వ్యవసాయము చేయు నెడల సరిపోగలదు. ఈవిధముగ ఎక్కడెక్కడనున్న భూమిని అందువనించు ప్రజలకు సమతుల్యోపయోగమును, వస్త్రోత్పత్తి, మఱియు నితరావసరములను ప్రసాదింప గల్గుచట్లు పంపుట చేయవలసియుండును. పూర్ణ పరిశోధనచేసి యీ సమస్యని పూర్ణము గానించి, యెక నిర్ణీత పథకమును రచించి, వ్యవసాయదారులు తమతమ భూములమీద పండింపదగు ప్రత్యేకపు పంటలగున్ని తైలన్నల నొసగుచు అదుపుతో నుంచవలయును. ఈ తరువాతి పుటమీద ఒకలక్ష జనాభాకు తగుట్లు సమతుల్యవ్యవసాయమునకు భూమి నెట్లు విభాగి పనచ్చునో నూచింప బడినది. ఈ విభాగము సామూహ్య పురుషులకు, దివములకు, 2860 కాలరీ లొసగు సమతుల్యశాకాహారమును చేకూర్చుచు, పంచత్వరములకు తలకు 25 గజముల సత్ప్రమునకు సరిపోవు ప్రత్తిని పండించగల యేర్పాటును నూచించుచున్నది. శాకాహార మక్కరలేచో 6 ఔన్సుల పాలకు మారుగ 4 ఔన్సుల మాంసమునుగాని చేవలనుగాని ఒక కొడి గుడ్డుతో సహా యియన యును.

బక లక్ష బహుభాకు తగిచటి వ్యవసాయపు పరివకము.

I అవశాలు	గి గి గి గి గి	గి గి గి గి గి	సంవత్సరము చకు కేసులు	ఉత్పాదన		మొత్తం	గ్రామ సంఖ్య
				కాపాదనము చకు కేసులు	ఉత్పాదనము ఉత్పాదనము		
ధాన్యము	16	1600	265.00	42,400	6,510	49,910	65.2
పప్పులు	2	200	45.60	5,400	810	6,210	8.0
బెల్లము	2	200	45.60	1,200	180	1,380	1.8
గింజలు (వేరుకేసగ పంటివి)	1	145	22.80	2,600	290	2,990	8.4
చమురు	1	255	11.40	2,000	450	2,450	
తెయ్యి	1	—	11.40
పాలు	19	210	272.75
మారగాయలు	8	48	182.50	1,600	240	1,840	2.4
బంగాళాదుంపలు	4	100	91.25	1,000	150	1,150	1.5
ఇతరమాలగుంపలు	4	53	91.25	900	125	1,025	1.1
పండ్లు							
II వస్తువులు							
ప్రతి		2860	12.50	7,000	1,125	8,025	11.2
మొత్తం				66,000	9,990	76,590	100.0

ఈ పై ఆంధ్రేశ్వర అశ్వలభారతదేశపు లెక్కలూధారముగ తేల్చబడినవి. ఆయా స్థలవిశేషములను బట్టి మార్గలవు. ప్రత్యేకముగ 16 ఔన్నతల భాగ్యము పొందగలిగినవని మన భూమి స్త్రీరముగ నూటికి 65.2 సంతులు భాగ్యము పొందించుటకే విద్యయోగింపవలసివచ్చును. అటులనే తలకు 2 ఔన్నతల పక్షుల సచ్చునెడల, ఆ పుట్టకై మృగభూమిలో నూటికి 8 మృగాలు వినియోగింపవలసియుండును.

ఈ ఆంధ్రనాట బుర్ర, బనాభా ౬ధారముగ గణించబడినవి. ఒక గ్రామమునగాని, తల్లిమీదప్రదేశమునగాని, యీ సన్నిహితో ఆస్తుస్థల సందడిచునెడల ప్రజల ప్రాధమికావసరములు తీరగలనన్నమాట. కావున యీ పుట్టలను సందడిచుటకై మనము ప్రయత్నము చేయవలయును. భూమి సాంఘికసంబంధము యున్నది. దానిని సంతోషమున కవసరమగు విధాననే వినియోగము చేయవలయును. 'నాక్షిణ్య యకరముల భూమి యున్నది; దానిపైన నేను పుగాకుపైరు పేయబోవుచున్నాను' అని యెనలేని పలుకవచ్చును. అది వానికి హెచ్చు ధనము నొసగునను కారణముచేత అతడు పుగాకును పండించు హక్కు గలవాడుకాడు. సమాజములో వ్యక్తిత్వేనా నాయుష్షము చొప్పున నేను చేయజాలని విషయము లనేకముగలవు. ఉదాహరణకు, రోడ్డుమీద నేను కుడిచైపుగ బుడితొలుకు పోజాలను. 'భూమిపైగల స్వావ్యమునీదియే, సందియములేదు. కాని దానిని ప్రతివాక్కిని ఉపయోగకరమగు తీరుననే నీవు వినియోగము చేయవలసియుండును. కావున కొన్నిసంతులను పండించు సందర్భమున లైసెన్సులను దీసికోవలయునని సూచింప

బడినది. అవిశేషిస్తులు పండించుటకై తైలస్సను పొందిన మనుజుడు, తనకు పదిగొల్లు లాభము రానున్నను అందు పుగాకు పండింప విలులేదు.

అవతరమగుసంతానజరు, సీతామములోన యుత్పత్తిని ఆ గ్రామములోనే నిలిపి యుంచుట నా ఆశయము. అంతకు మిగిలిన దానిని మాత్రమే మనకు కావలసిని యితరకస్తువులకై మార్పిడి చేసికొనచ్చును. ఉదాహరణకు ఒకానొక గ్రామములో స్త్రీలెందఱు ననుకొనుడు. దానిని బట్టల మిల్లునకు బంపి దానిని వస్త్రరూపమున తిరిగి పొచ్చుకొనినది; నీవెందు దాని బట్టగ మార్చుకొందుకై మనము ఎఱుమితిచేయు నేదేని వస్త్రరూపమున కొంచి ప్రతిధలమియవలసి నచ్చుచుగదా! మనము మన ఆహార వ్యయములను పోగొట్టుకొగోరని పక్షమున, మనస్థిని మనమే విశ్రాంతి సమయమునందు, వస్త్రముగ తయారుచేసికొనలసియుండును. అటులచేసితిమా, మన ఆహారద్రవ్యసంతము మనకేయుండును; మతియు వస్త్రముకూడ లభించును. అందు మూలమున మనకు రెండువిధముల లాభము చేపరుచున్నది. తత్కారణమున మిల్లు యజమాని నష్టపడనచ్చును. వానియెడ జాలిపూపుదుముగాక. కాని మన గ్రామపు బీదవానిక్షేమమును పరిరక్షింప నలసియున్నాముగదా! మనపథకము గ్రామవాని స్థితిని బాగుపజుచుటకై యుచ్యమింప బడియున్నది. అందు కొఱకై మనము పనిపూసి, ఆ తీరున పాటుపడితిమా, తిండి బట్ట విషయమున గ్రామవాసులను స్వయంపూర్ణుల చేయు జూలుదుము.

ఇటుల సమతంత్ర్యాచారమున మిడియున్న చింతముల
 దెలిసికొని ఆ జనాభాకు తగులయు అనుచు పదార్థము నున్నట్టి
 చేయుకొనుట సాగుబడి భూమి సముచిత రీతిని విభాగము
 చేయుటకు పూనుకొందుముగాక. అప్పుడు స్థానముగ నున్న
 జనాభాచేయెక్క అనగరములను పూర్తిగా తీర్చి చురుకరియు.
 అనగరముగ నుండు తటస్థించెనేని అట్టి ఉత్పత్తులను మాత్రమే
 యితరస్థలముల కెగురుతిచేయు వారింభింపము. స్థాన ప్రజా
 యెక్క అనగరముల గణపటమున నే మోటుగనుండగ, అనగర
 ర్థములనే యెగురుతి చేయుటచే సాచుపడు నట్టిగాని ప్రోత్స
 హించు నట్టిగాని ప్రభుత్వ విక్రయశాఖ దేశగ్రహారమైన
 దగును. మఱియు ప్రజలనందఱను ప్రయోజన కరమగు పను
 లతో నియోగించు నుమ్మియు సర్వవిషయములను సమకూర్చు
 దగు నేర్పాటుల గావించవలయును.

ఆహార ధాన్యములను ప్రోవుచేయుటలోను వేర్వేరుస్థలములకు బంపుటలోను వానికిగలుగు తఱుగును, ఆహారధాన్యములను వేర్వేరు స్థలములనుండి యైకకేంద్రస్థానమునకు చేర్చుటలోను, వానిని గ్రామస్థులకు పంచియిచ్చుటలోను సంభవించు కష్టాలను సహకారగుఱు సాహాయ్యమున తక్కించుకొనగును.

ప్రభుత్వదృష్టిలోను ప్రజాదృష్టిలోనుగూడ విశ్వాసపాత్రమగు
వ్యక్తికి ఆ సంఘము వ్యవహరించగలదు.

వ్యవసాయదారుడు తనకుటుంబమునకు కావలసిన ధాన్య
మును నిలుపుకొని మిగులు ధాన్యమును సహకారసంఘమున
దాచిపెట్టుకొగలడు. అటుల సతడా సంఘములో తనకుగల
పరపతి సాధారముచేసికొని తన కవసరములగు వస్తువులను
సంపాదించుకొగలడు. ప్రభుత్వముచే చెల్లింపవలసిన సిస్తు
వగైరాలను వివిధ డబ్బురూపమున చెల్లించుటకు మారుగ
ధాన్యరూపమున చెల్లించవలగును. ఈనాడు రినియూ వనూ
శ్లను గ్రామస్థులనుండి డబ్బురూపమున ప్రోగుచేయుట చాల
కష్టమగుచున్నది. గ్రామ సహకారసంఘములలో ధాన్యపు
నిలువలు కూర్చిపెట్టునెడల స్థానికద్యోగులను గూడ వస్తురూప
మున జీతము లిచ్చుటయు వలగును.

డబ్బురూపమగు ఆర్థికదేశ సభ్యులు ప్రయోజనమును
తెలుపునదికాదు. డబ్బు ఒకనిచేతిలోనుండి యింకొకని చేతి
లోనికి మారునప్పుడు దాని ప్రయోజనము తానుమారగుచుం
డును. ఒక ధనికునిచేతిలోని రూపాయయొక్క ప్రయోజనము
నకును ఒక దగిద్రునిచేతిలోని రూపాయయొక్క ప్రయోజనము
నకును చాల భేదము కలదు. అటునంటి మార్పులు జాతీయ
సంపదయొక్క ప్రయోజనమును పెంచగలవు, లేదా జాతిని
దారిద్ర్యమున ముంచును గలదు. పైమాపులకు రూపాయి
రూపాయిగానే చూపట్టును. కాని వ్యవహారములో నది మార్పు
చెందుచున్నది. పేదవానిచేతిలో నొకరూపాయి యున్నదని
వానికి నాటుగైదు పూటల ఆహార మున్నట్లదము. మఱియు

నదియే యొక శ్రీమంతునిచేతిలో నున్నయెడల దానికొక
 సిగరెట్టు విలువమాత్ర ముండగలదు. ఈరీతిగ ఒకరూపాయి
 పేదవానిచేతినుండి యొక కొట్లేళ్ళనుచేతిలోనికి పోగానే దాని
 ప్రయోజనము యెంతగనో తగ్గిపోవుచున్నది; ఇందుకు భిన్న
 ముగ డబ్బు ధరితునిచేతినుండి దిద్దునుచేతిలోనికి పోవునపుడు
 దాని ప్రయోజన మెంతగనో పెరుగగలదు. కాబట్టి మన ఆర్థిక
 వ్యవహారమునందు మన డబ్బును, దాని ప్రయోజనమును
 తగ్గించువారి చేతులలోనికి పోకుండ జాగ్రత్త తీసుకొనలసి
 యుండును. సరిగ గూఢాప్ననే మన సహప్రయోజన సహకార
 సంఘములు చేయవలసియున్నవి. అట్టి సంఘము గ్రూప్స్టుల
 నుండి వండిన భాగ్యాదులను ప్రోగుచేసియుంది ప్రభుత్వపు
 సిస్తును, ఇతర వస్తువుల కగు క్రయధనమును సస్తురూపమున
 చెల్లింపవచ్చును. ప్రభుత్వముతెరిచిన ప్రభుత్వోద్యోగులకు సమ
 కాల్యాచార పదార్థాలరూపమున జీతముల చెల్లింపవచ్చును.
 ఈ అవసరములన్నియు తీరిన యనంతరము ప్రభుత్వమునకును
 పలుప్రయోజన సంఘములకును మధ్య సరిచేసుకొనగిన మొత్త
 ములు స్వల్పముగ నుండును. అపనిని అదనముగ సహకారసం
 ఘములతో మిగిలియుండు పదార్థములను ప్రభుత్వముకొర
 తీరున వేర్వేరు స్థలములకు రవానాచేసి సరిపెట్టుకొనవచ్చును.
 ఈ విధముగ వ్యవహరించునెడల, డబ్బుపై నాధారపడు ఆర్థిక
 వ్యవస్థయొక్క అసర్థములను పూర్తిగ నాశనముచేయుట పొసగ
 కున్నను, చాలవఱకు తొలగించినవార మగుదుము. అతీరున
 డబ్బురూపమునకు గల బూటకపు విలువకు భిన్నముగ నస్తు
 రూపమునగల సత్యమగువిలువను నిలువజెట్టిన వారమగుదుము.

సహకార ధర్మము

బ్యాంకుల ధర్మము:—

సాణ్ణిబ్య పాశ్రామిక గర్హముల చక్రములకు చెమురువేసి అవి సులభముగ అనుసరించుటల ఆచారధర్మముల తొలగించుటయే బ్యాంకుల ధర్మము. సేనికి తోడగుచుండి, ఆర్థిక న్యాయమునకు వివిధతాఖల వాద్యను క్రయాభ్యుద్వేగముగ సహకారమును సమాకూర్చు పనిని సహకారిగ్రంథములు నిర్వహించుచుండవలయును.

డబ్బురూపమున ఆర్థికనిర్ణయముచేయు సాంస్కృతిక దేశములందలి బ్యాంకులసంకర్షమున సానిటో ప్రజలవేసికొనిన డబ్బు మొత్తములను, అందుజరుగు న్యాయము నలన సులపాదిలను లాభములను ఆధారముగ జూపి వాని అభివృద్ధిని నిరూపించును. మనకది పనికిరాదు. ప్రజల జ్ఞానాభివృద్ధికి సులభమిచ్చి బ్యాంకు యొక్క ప్రయోజనమును మనము నిర్ణయించుము. డబ్బు రూపమున నష్టము కాంచుచున్నను కూడ, ప్రజల యవగతి ముల దీర్చుచు, వారి ఆర్థిక న్యాయములందు అనేక ధర్మములను మన బ్యాంకులు నిర్వహించవలసి యున్నవి. ఇన్ని రూపాయలు అణాలు పైసలు అని లెక్కకట్టి ఒక బ్యాంకు ఇంతవని చేసినని నిరూపించ జాలము.

ఉత్పత్తిచేయు వారల జీవరక్తమును పీల్చివేయు కొత్త పెట్టుబడి సాహుకారుల చమత్కృతివలన, చక్రమునుండి నెత్తురులాగు నిరింజయొక్క సన్నని గొట్టపు మూదివలె. పాశ్చా

త్యల బ్యాంకు పద్ధతి వ్యవహరించుచున్నది. ఇంజీనీయరు బ్యాంకుతో జతగూడి ప్రభుత్వపు సొమ్మునకు సంరక్షకునిగ వ్యవహరించు గౌరవమును పొందెను చున్నట్టి రిజర్వు బ్యాంకు నందు నెలకొల్పిన వ్యవహారాధి కారమును దుప్రప్రయోగము చేయుట సూలముననే, 1943 సంవత్సరమున నంగదేశము నందు ముప్పది లక్షల ప్రజల ప్రాణముల బలిగొనిన క్షౌర్యము సంభవించెనని తెలియుచున్నది. ఆ బ్యాంకుల వ్యవహారము ఈదేశ ప్రజలకొక మహాఘోరానర్థమై పఱగినది. డబ్బు యొక్క దుర్వినియోగము నలననే యిదింతయు మూడినది.

డబ్బును వస్తుమాన్పిడి కొక సాధనముగ గాని లేక కొను గోలు శక్తిని నిలువజేసి పెట్టుకొను నుపాయముగ గాని వినియోగించుకొనునెడల అది తృప్తికరముగ నుపయోగపడ గలదు. సంచారములతో పోల్చినచో నప్పుడు ధనమునకు చిహ్నములుగ నుపయోగించుకొను డబ్బులు సామన్యముగ అక్షీణము లననచ్చును. కావున చేతడబ్బును బెట్టుకొనినవాడు, దీర్ఘ కాలము బేరాలాడు శక్తిగలవా డగుచున్నాడు. అరటి పొడ్లమ్మకొను సనిత, అవిచెడిపోక మునుపు విక్రయించు కొనక లెప్పడు. కాని డబ్బుచేతగల వాని కలువంటి యిబ్బడి లేదు. అతడెంత కాలమైనను తన డబ్బును చేతబట్టుకొని కూర్చుండ గల్గును. కావున యీయంగమునగల తారతమ్యమును బట్టి డబ్బుగలవాడు సరికుగలవానిని వంచగల్గుచున్నాడు. బ్యాంకులు సాధారణముగ డబ్బుచేత బట్టుకొనిన వానివలె వ్యవహరించుచున్నవి. వాని స్థితియందు గల సదుపాయములు, పార్శ్వశామిక వాణిజ్యకేత్రము లందెట్లని వ్యవహరింపగలనో

నిరూపించును. ఒక వ్యవస్థగ తన పరిపత్తిని బలపఱచుకొను కొఱకు బ్యాంకు తన అధికారమును వినియోగముచేయుపట్ల తద్వారా దాని కాయదారుల పగపని క్షీణించునెడల, ఆర్థిక వ్యవస్థయందు ఆబ్యాంకు యొక్క ధర్మము నెరవేరినదన విని లేదు. ఇస్తుమార్పిడి నాధనముగ డబ్బుయొక్క- ప్రయోజనము ఇట్లులుండును.

కొనుగోలుశక్తిగ దబ్బు ప్రయోజనము:—

డబ్బు ఆశ్లేషణమనువట్ల, దాని యొక్క సక్రమవినియోగము, ప్రజలయొక్క కొనుగోలుశక్తిని నిలువచేసికొనుటగో నది సాయపడుతీరు ననుసరించి :ర్లయము కాగలదు. వ్యవసాయకుడు తనభూమిని సాగుచేసి, కొత్తకొనిన యనంతరము తనపంట నమ్ముకొనును. దానిమూలాన హానికొంత డబ్బురచ్చును. ఈ డబ్బునానికి మరుసటి పంట నమ్ము నజుతను ఉపయోగపడవలసియున్నది; అనగ స్రుద్రుండు నెలలకాలము ఆడబ్బు నిలువకు సరిపోవు నితరసస్తువులకొకకై గాని ముప్పిడిచేసికొవలయును. ఈ మధ్య కాలములో, గాని కొనుగోలు సత్తా మారినేని, ఆవ్యవసాయకుని స్థితియు సదేతీయత తానుమారగును. కాబట్టి మన దేశమువంటి వ్యవసాయక దేశములో కొనుగోలు సత్తామారకుండ నిలువజేసికొను విధానము ముఖ్యసరము. ఈ సందర్భమున పరిశ్రమయొక్క సహకార సంఘములు, డబ్బున్యాసకమును అనువుగోప్పట్టి సాయపడగలవు. అప్పుడు ధరలు తారు మారగుటను, లాభపేక్షాపరులు పెట్టు తికమకలకును హద్ద ఏర్పఱచి పంటదారుడు తన సరకు నంతను ఒకే సారిగ అమ్మివేయుకుండ నాపి, నాని సరకుల పరపతిమీద ఉచితరీతిని బ్యాంకువ్యవహారము నడిపి ఆమకొగ్గును.

సహకార వీతి

ఇక సహకారముచేయుక్క- యింకొక ధర్మమును విచారిం
తము. సహకారమునగ పోటీభావమును తుదముట్టించి, అందఱి
కిని లాభముం గూర్చు నొక భాగస్వామ్యపద్ధతి యని భావము.
వ్యాపారమున ప్రమేయముగల అన్ని పక్షములవారి డేమ
మును సమానముగ జూచుటే దాని మూలసూత్రము. సహ
కారమున నొకరి నణచి మఱొకరు భాగపడ జూచుట యుం
డదు. కాబట్టి యొకవైపున లాభాలగుంజుకొనునాడును, రెండవ
వైపున వానికి బలియగువాడును పరస్పరము సహకారము
జూపుకొనుట యనునది ఘటిల్లదు. విదేశీయులు తమ సరకును
మన కమ్ముటకే ఎత్తురు. వారికి మనతో గల ప్రమేయము
అంతనటకే. అందు నిమిత్తమే వారు ఇతరులను రాజకీయముగ
దా్యమున బడవేసి అదిమిపట్టి యుంచుచున్నారు. సహకార
సంఘములు అమెరికా నూలును చేనేత వస్త్రానాఁడ్రు తీప్పించు
కొనుటలో తోడ్పడునేని, అవిరండు విరుద్ధపక్షములను లంకె
వేయుచున్నారన్నమాట. అది వాస్తవముగు సహకారభావ
ముతో న్యాయమొనరించుట లేదని అర్థము. గ్రామములో స్థానీ
యులగు వడుకునారికిని నేతనారికిని పంచము సమ్మేగము
గూర్చుట సహకారసంఘములకు అర్హముగు ధర్మము. అవి
సర్వత్రా సహకారమును కూర్చులయును. ముఠిపదార్థముల
నుత్పత్తిచేయువారికి, వస్తు నిర్మాణము చేయువారికి, వినియోగ
దారులకు మధ్య సహకారము కూర్చులయును. ముత్యములను
సహకారముగ చేర్చిపూర్చు పట్టుదారములై, అన్ని తెగలవారికిని
బంధుత్వమును కూర్చుట సహకారసంఘముల ధర్మమై యున్నది.

ప్రభుత్వపు అధికార ధూర్వహాలు, మాయమర్మము లెఱుగని గ్రామీణులను మోసగించుకొండ సహకారభ్యాంకు కాపాడగలదు. అటువంటి సంస్థలు పండిన సరకును ప్రోవుచేసి, నిలువ పోసి, తమకాతాదారుల తరఫున బాకీలు తీర్చవచ్చును. సిన్క్యు చెల్లింపవచ్చును, పన్నులీయవచ్చును; మజీయూ సంవత్సరము పొడవునను బజారు ధరలవొప్పన సరకులను అమ్మకము చేసి, సకేసారి బజారులోనికి హెచ్చుగ సరకు నచ్చిపడకుండను, ధరలలో మితిలేని యెగుడు దిగుడులు సంధించుకొండను అడ్డుపడగొనును. ఆర్థికసంస్థయందీ భ్యాంకులు మహాసముద్రములపై పయనించు పెద్ద ఓడలలో నుండు నీరు చొరురాని గడులతీరునను, దేనికైన తగులు నప్పుడు కుదిరిపురాకుండ నాపు దిండులు వలెను నుపకరించును.

సహకారసంఘముల ప్రయోజనములకు సదర్శనములు ధనసంబంధములగు నివేదికలందుగాక, వట్టుపట్టులందలి బజారులందు కాన్పింపవలయును. అక్కడి నిక్రమశౌలలు మిల్లులలో తయారైన నస్తువుల ఖోడను, విదేశములనుండి దిగుమియైన సరకులఖోడను కడియుండియుండల మన యన సరముల పున్నంటిని దీర్చుటకు మన యున్నతి సరకులను సమకూర్చు ప్రయత్నములో మనసహకార ప్రియము గల్గించలేదన నలయును. ఆసహకార సంఘములే నిక్రమముగ పనిచేసినయడల, తిండి, బట్ట, యిల్లు మొదలగు ప్రాథమికాసరముల సమకూర్చుకొనుట యందుని సాయపడియుండును. ఇటుల జరుగు నెడల విదేశసరిశ్రమాధిపతుల ధుత్తృష్టకు పోస్సాహము పూజ్యమే. అప్పుడు ప్రపంచయుద్ధములకు కారణములగుచు వివిధజాతుల మధ్య

మత్సరములు తలనెత్తజాలవు. అప్పుడు సక్రమవిధానమున నడుపబడు సహకారస్థల యభివృద్ధి జాతీయ న్యాయత్రయము నొడగూర్చి, తద్వారము, అంతర్జాతీయ శాంతికి పునాది యేర్పడును.

ఎరువులు :—

గ్రామములలో ప్రస్తుతము ఆర్థికభంగకరములుగ నున్న చెత్తచెదారములు, పీల్చులలో, కరవు కుప్పలు, ఎముకలు, ముసుగుదొడ్ల పెంటలు మున్నగువాఁతో ఆకుచెత్త యెరువును తయారుచేయుటకు వినియోగపడును. దీనిని తయారుచేయుట చాలసులభము. ఇది ఆవుపేడతో సమానరూపు మంచి యెరు నగును. దేశమునండి వెలుపలికి ఎగుమతిచేయబడుచున్న యెముకలు తేలగపిండి గ్రామములనుండి వెలుపలికి పోనీయ వుండదు. మున్నపు బట్టిలలో కొంచెము కాల్చిన యెముకలను నెక్కడినాని నెక్కడనీ, మున్నపు గానుగలలోవేసి త్రిప్పి పొడి చేయవచ్చును. దానిని న్యవసాయదారులకు పంచి యివ్వగును. గ్రామములలో ఎరువుల యుత్పత్తిని సాంఘిక ధనము నొసగి కాంట్రాప్టు పద్ధతిని ప్రోత్సహించవగును. ఈ విధముగ గ్రామ పారిశుధ్యమును కాపాడవచ్చును. పాకివాండ్రు (స్థితి) గూడ వృద్ధిపడచి నారిచేత ఆకుచెత్త యెరువులుచేయించి పారిని వర్తకుల స్థితికి తేల్చును.

గ్రామములనుండి చమురు విత్తులను దీసికొనిపోవు నూనె మిల్లులు నూనెను మాత్రము తిరిగి వారికొసగుచు, పిండిని పర స్థలముల కెగుమతి చేయుట మూలమున విలువగల యెరువును మర భూములకు సక్కుకుండజేయుచున్నవి. దీనిని సంపూర్తిగ

అపివేయనలసేయున్నది. గ్రామములదాటి చమురు గింజలను వాసిదిగడనుటకు ఇదొక ముఖ్యకారణము. వాని నెక్కడి నెక్కడనే నాటు గానుగలలో ఆడించనలయును. అప్పుడు నూనెయు పిండియుగూడ గ్రామములలోనే నిలువయుండి మనుష్యులను ధననంత్రులుగను పశువులను పుష్టివంతములుగను భూమిని సారవంతముగను చేయును.

భూమిని సారవంతముచేయు నెవముతో రసాయనికపురువులను ప్రవేశపెట్టి ప్రయత్నములు సాగుచున్నవి. ప్రపంచమంతటను రసాయనికపురువుల ప్రయోగము వలన గలిగిన అనుభవము, వాని వలన సప్తమును స్పష్టము చేయుచున్నది. వాని వలన భూసారము పెరుగదు. కొన్నికొన్ని ఓషధులవలనను ఉద్రిక్తపదార్థములవలనను జరుగునటుల నేల తన సారము నంతను వెలిగిక్కును. అందువలన సద్యస్కాలము అమితపు పంట లభించును. కాని తుదిని భూమి నిస్సారమైపోవును. మరియు, ఈ రసాయనికపురువులు భూమిలోని క్రిమిజాలమును జంపివేయుటవలన, భూసారమున కాధారములగు వీనిలోటు తటస్థించుచున్నది. చివటకు ఆ యెరువులు భూమికెంతయు అవకారములని తెల్లము కాగలదు. ఈ ఎరువులను తయారుచేయు ఛాక్టరీలయొక్క యజమానుల బూటకపు ప్రకటనలు వాని విక్రయమునకు హెచ్చుగ తోడ్పడుచున్నవి. కాని వానివలన వ్యవసాయమునకు హానియు ద్రోహమును ఈ యజమానులకు పట్టదు.

ఈ కారణములు :-

వ్యవసాయ మభివృద్ధి జేందవలయు నన్నచో, మేలిరకపు

విత్తనముల నేర్చి వృద్ధిచేయుట ప్రశాసము. సహకారసంఘముల ద్వారమున విత్తనముల నుత్తమ మార్గమున సేకరించి పంపించుచుట అత్యవసరము. ఈ సంఘములు పరిశోధనా సమర్థులగునారి ఆధిపత్యము క్రింద విత్తనపుచేలను నిర్వహింప వలసియుండును.

ధాన్యపునిలువలు :—

నిలువచేయుట యందలి శోపములవలన ధాన్యములకు చాల నష్టము నొటిలుచున్నది. తక్కువగవేయబడిన మదింపు నొప్పవననీ, ఈ నష్టము సుమారు ముప్పదియైదులక్షల టన్నులుండునని తెలియుచున్నది. అంగ 1946 సంవత్సరములో భారతదేశమున లోటుపడిన ధాన్యమున కిది సహజము. నిలువచేయుటలోని శోపములవలనను, ఎరుకలు క్రిమికీటకములు తేమమున్నగు నానివలనను నానా విధములగు న్యాభులకు అనకాశము లేర్పడుచున్నవి. ఈ నష్టమునూడ అల్పమైనదికాదు.

ఎక్కిడిపంట నక్కడ నిలువజేయు నేర్పులు సమకల్పనైడల నిలువలతరుగు క్రిమికీటకముల వలన నష్టము, స్థలాంతరములకు దీసికొనిపోవు కన్నులు ఎంతగనో తప్పించుకొనగలుగును.

నిలువలజేయు సమయము శాశ్వతముగను సత్వరముగను, బహుజాగరూకతతో నాలోచించి పరిష్కారము చేయవలెను. ఏ దెట్లున్నను, ఇప్పటివలె సురక్షితముగాని కొట్లలో ధాన్యమును నిలువజేయు ఆచారమును ఆపివేయవలెను.

సాధ్యుగ ధాన్యరాసులను నిలువజేయు షట్టణములందును నగరములందును, సిమెంటుతో పక్కా కొట్లను కట్టించవల

యును. పుష్కల మూ్యానిసిపాలిటీలుగాని, ప్రత్యేక వ్యక్తులుగాని నిర్మించిన దానివృత్తి నింపలకై అద్దెల కీయవచ్చును. సహకార సంఘములు పేని కట్టుట యింకను శ్రేయస్కర మగును. ఇంజను బాయిలర్లనువలె, ఈ కొట్ల సప్పడపపడు తనని చేయించుచు వానికి లైసెన్సుల నొసగుచుండవలయును.

భాస్యరాసులను అవి పెండు గ్రామములలోనే నిలువజేయుచు, పట్టణములకును, తిరిగి గ్రామములకును భాస్యమును త్రిప్ప నాచారమును నివారించు నెడల వానికి గలుగు చెడుగుల కవకాశములు చాల వఱకు తగ్గును.

భాస్యమును నిలువచేయు సక్రమ పద్ధతులను, వ్యక్తులకు గూడ నేర్పుట యవసరము.

ముజిప్రస్థములను గ్రామములందె నిలుపుట :—

గ్రామ పరిశ్రమలకు గలుగు అసర్థములలో గొప్పది గ్రామ పారిశ్రామికశిల్పి నిరాధారుడుగ నుండుటే. వానితో పోటీకు వచ్చు సకల సౌకర్యములు గలిగి సమర్థమగు వ్యవస్థాపనబలము గలిగియున్న మిల్లు నెదిరించి నిలుచుటకు వాని కేవలవస్థనొక్క అండయులేదు. అన్ని వహులునుగల మిల్లులు దాదాపుగ ముడిపదార్థము లన్నింటిని వశముచేసికొంటున్నవి; తయారైన వస్తువుల విక్రయ స్థానములను తమ అదుపులో పెట్టుకొనుచున్నవి; వ్యక్తిగ నిలుచు శిల్పులను, లవలేశము అండలేవారిని జేసి నెట్టివెచుచున్నవి. బ్యాంకుల ఆర్థికసీతయు రైలుచార్జీలలో మాఫ్ఫుడు వ్యత్యాసములును, పెట్టుబడిసాహకారుల విక్రయశాలా వ్యవస్థాపనలును అన్నియు పెద్దయెత్తున సాగించు

ఉత్పత్తులకు ప్రోద్బలము నొసగుచు వ్యష్టి శిల్పులను (స్పాన్సర్) యుల గావించుచుండెను. ఈ శిల్పులకు నలయు ముడిపదార్థములు గ్రామములలో దొఱకుట చాల అపద్ధేయమైనది. ఈ విధానమంతయు పూర్తిగ సంస్కరింపబడవలయును. గ్రామములలో నుత్పత్తియగు ముడిపదార్థముల సన్నెటిసి వాని యుత్పత్తిస్థానమున నే నిలిపియుంచి, అక్కడ వినియోగమునకు సరిపోగ, అదనముగ మిగిలిన వాని మాత్రమే యిత్రాళములకు పోనిచ్చు నియమ మేర్పాటు కావలయును. ఆ యుత్పత్తియందును గ్రామ పరిశ్రమల కనునగు ముడిపదార్థముల అననరము తీరిన యనంతరమే, ఛార్జ్ కరీల కనునగువాని యుత్పత్తికై పూనిక వహించవలయును.

పరికరముల సరఫరా :—

గ్రామ పరిశ్రమలకు నలయు పనిముట్లను పరికరములును దేశమంతటను, ఇంతేల ఒక రోజు మంతటను గూడ ఒకే రీతిగ నుండుటలేదు. ఉపయుక్తములగు పనిముట్లను నిర్మాణముచేయు కొఱకు పరిశోధనలు జరిపింపవలసియున్నది.

పలుప్రయోజక సహకారసంఘములు అట్లునట్టి వానిని, వానికి అంగభూతములగు విడిభాగములను సమకూర్చిపెట్టు నేర్పాటులు చేయవలెను.

జిల్లా ప్రదర్శన కేంద్రములు (Demonstration Centres) :—

సహకారసంఘములు గ్రామసీమలందు ప్రయోగకేంద్రములను నెలకొలుపవలెను. అవి నిరర్హింపవలసిన పనులివి :

1. పరికరములను పనిముట్లను తయారుచేసి గ్రామ శిల్పిల కందజేయుట; ప్రాతరకము వానికి మారుగ కొత్త, అభివృద్ధిచేయబడిన రకము వానిని ప్రవేశపెట్టుట.

2. నడ్రంగులకును తదితర శిల్పిలకు శిక్షణ గజపుట, ఆయా పరిశ్రమలలోని నవీనపద్ధతులను వారికి నేర్పుట.

3. శ్రేష్ఠముగా పనిముట్లను స్థానికముగా కళలకు సంబంధించిన శ్రేష్ఠతర రచనలను సేకరించుట. ఒక వస్తు ప్రదర్శన మందిరమున వానిని ప్రదర్శించుట.

4. జిల్లాకు సంబంధించిన పరిశ్రమల గురించియు, ఆర్థిక విషయముల గురించియు పరిశోధనల జరిపించుట.

5. గ్రామముయొక్క సామాన్యభివృద్ధి కొఱకై యితర సహకార సంఘముల తోడ్పటు తోడను హిందూస్థానీ తాలిమీ పాఠశాల తోడ్పటుతోడను పనిచేయుట.

గ్రామ పరిశ్రమలు

పలుప్రయోజక సహకార సంఘములు ముడిపదార్థములను సరఫరా చేయవచ్చును. తయారైన సరకును చేర్చిపెట్టవచ్చును. గ్రామపరిశ్రమల నన్నింటిని ముఖ్యముగ ఆహారము నస్త్రము ఇంక నిటువంటి ప్రాథమికావసర నస్తువులను తయారుచేయుట కుపకరించు పదార్థములను వారెవారికి పంచిపెట్టవచ్చును. అవి రుంధరము గ్రామస్థుల యోగక్షేమములను కనిపెట్టుచుండ వలయును. ప్రభావముగ నీ క్రింది సూచనలను గుఱించి శ్రద్ధ తీసికొనవచ్చును.

(1) బియ్యము చేయుట:—బియ్యపు మరలను విప్పివేసి, అందలి ఇంజనులను బోగడ తెలిపినటుల, వ్యవసాయమునకు నీసుసరఫరాచేయు పనులకై వినియోగించ వలయును.

(2) బియ్యమునకు మెరుగుపెట్టు కొఱు కువయోగవడు హాలులను నిషేధింప వలయును.

(3) మెరుగుపెట్టక తప్పదుతో నున్న బియ్యము యొక్క పుష్టిశక్తినిగూర్చి ప్రజలకు తెలుపవలయును. మఱియు ప్రత్యక్షముగచేసి చూపుట పూర్వకముగ ఆబియ్యమును వంటచేయు స్థానో నేర్పవలయును. బియ్యమునకు మెరుగుపెట్టుటను పూర్తిగ నాపివేయ వలయును, లేదా ఎంతమెరుగు పెట్టుకొనియమించి, కఠినముగ అమలుపఱచునటుల చూడవలయును; లేదా ఉప్పుడు బియ్యము చేయుటను ప్రోత్సహించవలయును.

(4) హెచ్చు పెట్టుటగల ప్రాంతములందు, పాపములను సమీక్షించి తమ ఊరకు తొలగించువారికి, అపకవ్యము కారణములగు డెంకిలను, జల్లెళ్ళను ఇంకొకటి అనారములగు పరికరములను, సహకారసంఘముల ద్వారమున గ్రామపారిశ్రామిక కుటుంబముల వారికి సరఫరా చేయవచ్చును.

(5) మెరుగుపెట్టుట బియ్యపు నాణ్యతను ప్రోత్సహించుచు ప్రజాసామాన్య మనుసరించుటల చేయుకొరకు వడ్లను ఒక చోటునుండి మరొకచోటుకు రవాణాచేయు టవసరమగును. కావున హెచ్చుస్థలము నాక్రమిచుచు హెచ్చుబహుభుండు వడ్లను రవాణాచేయుట హెచ్చు వ్యయకారణమగును. అట్టి హెచ్చు వ్యయమును సరిపెట్టు తీసున రవాణాచార్జీలను తగ్గించవలెను.

(6) ఎక్కడ వడ్లపై ఊరకు తొలగించుట, బియ్యమును మెరుగుపెట్టుట యేకరీతి పనిముట్లతో జరుపుదురో, మఱియు ఆరెండు పనులును దంపుటవంటి ఒకేకార్యమునలన జరుగునో అక్కడ నెల్ల మెరుగుపెట్టు పనిని తగ్గించు ప్రతిష్ఠాపాతము కొరతతో గాని రాతితోగాని లేక మట్టితోగాని తయారుచేసిన చక్కిలను (తిరుగళ్లను) ప్రవేశపెట్టవలయును. అట్లానంటి పనిముట్లను, ఇంక నితర పరిశ్రమల కవసరములగు పరికరములను జిల్లా ప్రయోగ కేంద్రములద్వారమున సరఫరాచేయవలయును. బియ్యమునకు మెరుగుపెట్టుటను, అట్టిమెరుగుపెట్టు పనిముట్లపైన హెచ్చుగ పన్నుల విధించుట మూలమున నిరుత్సాహపరిచ వలెను. పై పనిని అదుపును ఏర్పాటుచేయుటవలన మెరుగుపెట్టుటందు తాతవ్యయము లేర్పాటు చేయవచ్చును.

వడ్లను ఇతరధాన్యములను మఱియు విత్తనాలను గ్రామములో అవసరముగు చంతవజరు ఆగ్రామములోనే నిలువచేయుచు, అదనముగ మిగులు వాగుల మాత్రమే ఎగుమతిచేయ నీయవలెను; అదియు సహకార సంఘము ద్వారముననే జరుగవలయును.

2. పిండి నిమిషము:—

(1) ప్రదర్శన కేంద్రములద్వారమున చేతిగుళ్ళను శ్రేష్ఠమగు రకములరాళ్ళను, ఎద్దులతోడను నీళ్ళసాహాయమునను జడుపదగి తిరుగళ్ళను సరఫరా చేయవలయును.

(2) అతి స్పష్టమైన మైదాపిండిని తయారుచేయుటను; ఉపయోగించుటను ప్రేరేపించవలెను.

(3) పిండిమిల్లులలో విశేషముగ ధాన్యమును విరిచి, అశ్లేష్ణ రకాలము ఆపిండిని తయారుచేయుచుందురు. అందుమూలాన పిండి చెడిపోవుచున్నది. కాబట్టి అటునంటి మిల్లులను ప్రేరేపించు టనసరము.

(4) ఎచ్చు తెచ్చుట తగు ససతులు గలవో అక్కడ నెల్ల ఎడ్లతో నాడించు తిరుగళ్ళను ప్రవేశపెట్టవలెను.

(5) ఎక్కడెక్కడ నదులచుక్కగాని తొలినలచుక్కగాని ప్రచాహపు నీటివలన శక్తి లభ్యమగునో అక్కడనెల్ల నీటితో తిప్పింపగల పిండి తిరుగళ్ళను నెలకొలుపవలెను.

(6) పంజాబునందువలె అటునంటి తిరుగళ్ళను సహకార సంఘములుగ గూడిన గ్రామస్థులు నెలకొలుపవచ్చును.

టి. నూనెకాయలు :—

సల్ఫోహాఫ్స్ గానుగలను పునరుద్ధరించుటలో యీ ప్రక్రియ చిక్కులు గల్గుచున్నవి :

పంట కల్లాల కాలముననే గ్రామాలనుండి నూనెగింజల సన్నెంటిని వెలుపలినుండి సచ్చు సర్దుకుల తుడుచుకొని పోవుచున్నారు. దీని సామర్యముకొఱకు గ్రామములో అదనముగ దొరికు నూనెగింజలను మాత్రమే వెలుపలికి పోసినతెను.

కొన్ని వోట్ల ప్లా కముగనున్న గానుగల చాల భోషములు గలవిగాను, చిన్నివిగా నున్నవి. వానినిగూర్చి ఆచరణయోగ్యమగు ప్రతిపాదనల చేయుట దాదాపు అసంభవమనవలయును. ఒకేరాష్ట్రములోనే అనేక విధములగు గానుగలు, కాలసచ్చుచున్నవి. అటువంటి గానుగ లన్నింటిని పరిశీలించి చూక నిశేధకను తయారుచేయవలసియున్నది. సుపరిణామము పొందించిన గానుగలయొక్క నాడుకను లాభములను సావనరముగ నెల్ల డించవలయును.

ప్రాతరకపు గానుగలు చేయించుటకును, ప్రస్తుతము తగిన వడ్డంగులు దొరకుటలేదు. వారిసేవ సకాలమున, నూనెగానుగల డెడు వారి కందుటలేదు. ఉచితములగు పరికరములును, ఆయా భాగములను విడివిడిగ దొరకుటయు కష్టముగ నున్నది. అటువంటి వేర్వేలు భాగములను వానింజేయుటకు తగిన శిక్షణమును లభింపగల కేంద్రములందు పనిసాంధ్రను చేర్చి నూనె తీయువారికిని వడ్డంగులకును సుపరిణామము పొందిన గానుగల గూర్చిన సాంకేతిక విజ్ఞానమును నేర్పవలయును.

నూ నెగింజలను ప్రోవుచేసి పెట్టుటకును, కలితలు లేకుండజేసి, నిత్యములయొక్కయు, నూ నెయొక్కయు, పిండియొక్కయు, ధరలను అదుపుచేయుటకును, తాంబూల సహకారసంఘములు గాని పలుప్రయోజక గ్రామములుగాని మిగుల సమర్థములై యుండును.

4. బెల్లము తయారుచేయుట :—

బెల్లమును తయారుజేయు పరిశ్రమ బాగుగ స్థిరపడి సాగుచున్న బెంగాలు, మదరాసురాష్ట్రములందు, వాణిజ్యమునకు అర్హమగునంత పెద్దయెత్తున త్రాడిచెట్లనుండి బెల్లము చేయబడుచున్నది.

ఉన్నత్రాడిచెట్లను సంరంక్షించుట, కొత్తవానిని నాటుట :— త్రాడిచెట్లను సజ్జివేయుటను నిషేధము చేయవలయును. చెఱకుబెల్లమును, త్రాడిబెల్లమునుండి సిద్ధము చేయబడు పంచదారను కాలక్రమమున అవసరము లేకుండ వాని స్థానము నాక్రమించుటకు సరిపోవునంతగ త్రాడిచెట్లను పెంచుటకు, సేద్యమున కనుకూలములుగాని ప్రభుత్వపు బంజరుభూములను వినియోగించవలెను. నుఱియు సంసారులకుచెందిన అదేతీకు బంజరుభూములను పొలాల గట్లను త్రాడిచెట్లను పెంచుకొఱకై వినియోగించువారికి దొరతనమునారు సాహాయకధనము నొసగవలయును. చాలినన్ని విత్తనములను సరఫరాచేసి, వానిని పెంచు సరియైన విధానమును నేర్పవలయును.

సహకారసంఘములు :—సహకారసంఘములు ఉత్పత్తిని చేపట్టి స్థానికావసరమును దీర్చుటకును, విక్రయించుటకు పూనుకొన

నలయును. అనసరమగుపట్ల ఆ సంఘములే రసమునుకాచు పళ్లెములు, సంవృతగతి యంత్రములు (centrifugal machines), ఇట్టి యితర పరికరములను సరఫరాచేయుచు అద్దెలకమ్మ నేర్పూనులను చేయవలెను.

5. వేనెటీగల పెంపకము:—

వేనెటీగల పెంపకుల చెడువిధముల లాభకరము. వ్యవసాయ దారులకు సొచ్చుపంట లభింప జేయునులుల పుష్పగర్భితౌవ్విదా (fertilization)ను శ్రేష్ఠతతోపాటుము పంపి నలన చేయును. మరియు పుష్టికర ఆహారపదార్థమును వేనెనుగూడ నవి చేయుచున్నను.

ఇందుకు తగిన ప్రదర్శన కేంద్రములున్న నోట్ల పూర్వద్యురమున వేనెటీగలకు పుష్కలముగ తిండి దొరికి తొపులుదు పాని కూటములను కొన్నింటిని పెంచి, యాపరిశ్రమను ఇతర గ్రామములకును వ్యాపింపజేయ నలయును. ఇందుకొకకు గాను వేనెటీగలను పెంచుటలో నిపుణులగు వారిచేత ముందుగ ప్రాంతి పరిశోధన చేయించుట అవసరమగును. అకసాని కేంద్రములలో వేనెటీగలను సాకుట సాగిన యనంతరము, వ్యవసాయదారులకు తగుశిక్షణ గణపుటకును, అనసరమగు పరికరములను సూచనముగు ధరకు సరఫరాచేయుటకును పూనుకొన నగును.

6. ప్రత్తి, ఉన్ని:—

ప్రత్తిపండించుట కనుకంబమగు ప్రాంతములందు, జనాభాలో తలకొక 12½ పౌనులదూది లభింపగల ప్రత్తిని పండించుటకు చాలినంత భూమిని ప్రత్యేకించవలయును. అఖిలభారత చర్మా

సంఘమునా నివలంబించు ప్రణాళిక ననుసరణముగ, దానిని నడుపుటకును, నేత నేయుటకును, సదుపాయముల కూర్చు వలయును.

అదేతీరున గొఱ్ఱెలపించు ప్రాంతముల సందర్భమునను, చానిని సాకుటకును ఊర్కముల తీర్చుటకును సాహాయ్యమును ఆ పరిశ్రమను ప్రోత్సహించ వలయును.

7. శోశనము:—

భారత దేశమునందు జరుగు పచ్చితోశనము, చర్మముల మొక్కయు ఎగుమతి ప్రపంచములోనెక్కడ గొప్పది. పచ్చితోశనము ఊని సిద్ధముచేసి చర్మములనుగ మాడ్చుట మనమే చేయగల్గునెడల, లక్షలాది హరిజనులకు వృత్తిని కల్పించి వారమగుదుము. తోశనమునకులతో కాలము చాలముఖ్య విషయముగాన, చాల పెట్టుబడి యనవలసియును. కావున ఆపని సహకార విధానము ననుసరించి జరుగవలయును. సహకారసంఘములు పచ్చితోశన మొదలగు వానిని కొనవలయును: చర్మములను వారలతో ఆయా పనులచేయువారలకు జట్టి పద్ధతిని డబ్బీయవలయును; ఊనిన చర్మములనుగాని, సిద్ధము చేసిన సరకులనుగాని వారలకై అమ్మిపెట్టవలయును.

(1) తోశనమున రాష్ట్రములందును ఊరుచున్నారందు, అన్నియు సమానమగు మేలిరకపు చర్మములుగ నుడుటలేదు. మేలిరకముగ నెంచబడు కలకత్తా క్రొము, చెన్నపురి 'గాని' చర్మములను సిద్ధము చేయుట కితర ప్రాంతములందు ప్రయత్నములు సాగించుటలేదు. తక్కిన రకపు చర్మములు నీనికి చాల లోబ్బగనుండును. ఇందుకు కారణముల నరసి కనుగొని, అన్ని

వోట్ల నొకేట్రీకు మీలిరకపు చర్మముల తయారుచేయు సద్ధితిని ప్రవేశపెట్టవలెను.

(2) సమతీయ చర్మతోళ్లమీదను, చర్మములమీదను సొమ్ము పన్నుల విధించి వారి యెగుమతిని నిరుత్సాహం పరచవలయును.

(3) నిక్కొక్క చర్మకారణములను కొక్కొక్క బండిని స్వేచ్ఛివు వెల కిచ్చి చర్మములను మోసికొనిపోవుటగా నాయము చేయవలయును. ప్రస్తుత ముగిసినట్టి సదుపాయము లేకపోవుటచేత సగు కరణములను నేలమీద నీళ్లుకొనిపోవుచున్నాడు. ఈ కారణమువలన చర్మముల ధరలో సగానికి సగము నష్టమగునట్లు తెక్కవేయబడుచున్నది.

(4) ఈనాటి పరిశ్రమ జరుగుచున్నప్పుడు అనారోగ్యవరములుగ నున్నవి; వానిని సంపూర్ణముగ మాన్చివేయుటసరము. గ్రామీణులను స్థానములకు దూరముగ నొకచోట చానడలు వేసి గోతులు త్రవ్వి నీటిసరఫరాలకు సదుపాయములుచేయవలయును. అనారోగ్య విధానములమాని సులభమగు యంత్ర సాధనతో పనులు చేయవచ్చును. ఇక తాగు నీరుగోగాని, జిల్లాలోగాని అందందు నసింది చర్మకారుల నందఱిని నొక్కచోటనుకు చేర్చుటకు నీటిపన్ను వో అటుల చేయుట శ్రేయోదాయకమే కాగలదు. చర్మ పరిశ్రమాలయములు చర్మకారుల స్వంతములుగనుండి ప్రత్యేకము వారికినికొక సహకార సంఘముల చేతనడుపబడు నవిగ నుండవలయును.

(5) ప్రస్తుతము చర్మముతో చేయబడు సరుకులను, పెద్ద యెత్తున సాగించి వానిని దేశమంతట వ్యాపింపజేయు సద్ధితిలు

చాలకొలది స్థలములందు మాత్రమే కలవు. ఈపద్ధతి నిరుత్సాహపాటుపడగినది. కాన్ని చెప్పలు. డబ్బురంచులు, చేతిపెట్టెలు మొదలగు సరకు లన్నియు ఏక్కడనాని ఏక్కడనే తయారు చేయుటను ప్రోత్సహించవలయును. స్థానిక పరిశ్రమోత్పత్తికై సాహాయకధనము నొసగవలెను; లేదా! దిగుమతులపై పన్నుల విధివ వలయును.

నెత్తురు, మారము, ఎముకలు మున్నగు వానిని గొర్ల కళేబరముల నుండి తీసి వానితో మంచి యెరుపులను సిద్ధము చేయు చ్యష్టి కంట్రాక్టులకు గాని, సహకార సంఘములకు గాని సాహాయక ధనముల నొసగవలయును. అటువంటి సాహాయక ధనములు తయారు చేసిన యెఱువుల మొత్తమును బట్టి నిర్ణయించవలసి యుండును.

(6) సరకు, సరఫరాదారములు బ్రహ్మలు మొదలగు అనుబంధోత్పత్తులను పైసంఘముల వారు తయారు చేయవచ్చును. కొమ్మువనులు చేయుటను చర్మకాగక కుటుంబములందు ప్రవేశ పెట్ట వచ్చును. కొంతకాల మీసానిని సాహాయక ధనముల నొసగియు, తయారైన సరకులను ప్రభుత్వము వారు కొనియు ప్రోత్సహమొసగ వచ్చును. అవసరములగు పరికరములను అద్దెలకిచ్చు నేర్పాటులను చేయవలయును.

8. సబ్బులపని:—

సజ్జచుట్టి యెచ్చుటెచ్చుట దొరకగలదో పరిశోధనలు చేయవలయును. అట్టితావులనుండి సజ్జ మట్టిని వన్నుగాని మరే చార్జీలుగాని లేకుండ సబ్బులు చేయవారిని దీసికొని ప్రోత్సహ

లయును. అట్టి చవురును దీసికొని పోవుట వలన భూమి బాగు పడును. యీ సందర్భమున పేలిసి కోసలయును. సజ్జ మట్టిగో నుండి కాస్టిక్కు-లై (Caustic Lye) ను తయారు చేయవచ్చును. ఆహారములో నుపయోగ పడని చెముడు గింజల నుండి తీసి నూనెలను గబ్బులు చేయుటగో నుపయోగించవచ్చును.

9. దీపములు:—

ఆహారమున నుపయోగపడని వేప, గానుగ, బ్రహ్మదండ, యిప్ప మొదలగు గింజల నమురులను ప్రస్తుతము పూర్తిగ విని యోగము చేసికొనుటలేదు. దీపములు పేలిగించు కొను టగో యీచమురుల నుపయోగించుట చాల లాభకరముగ నుండగలదు. ఈ యంశమున గ్రామములను స్వయం సమృద్ధి ములుగ చేయుటగో సర్వచిధముల ప్రయత్నములను సాగించ నలయును.

ఆహారకములగు లాంతిములతో పాటు అల్లుల భారత గ్రామ పరిశ్రేణుల వారు తయారు చేసిన 'మగస్తీపము' ను ప్రదర్శించే ప్రదముల ద్వారమున వ్యాపకము చేయుచు అట్టి వానిని ఉద్బుద్ధి చేయుటగో ఆదా ప్రాంతముల శిల్పిని ప్రోత్సహించ గానలయును.

10 కాగితపుటల త్పత్తి:—

(1) అనుచు ల సాంకేతికములు లభించు ప్రాంతములందలీ జైశ్చలో చేతి కాగితము నుత్పత్తి చేయించుటకు ప్రాతీయ ప్రభుత్వమువారు పూనుకొనలయును. ఇందుకొజ్జకై కాగితము చేయుటకు పనికినచ్చు ముడిపదార్థము లెచ్చుటెచ్చుట దొరకునో

కనుగొనుటకై నిపు ఖలగు వారి చేత పరిశోధనలు జరిపించవలయును.

(2) కాగితము చేయుట కవసరములగు రసాయనిక ద్రవ్యముల నన్నింటిని కంబ్రోలుధ రలకు సహకార సంఘముల ద్వారమున ఉత్పత్తి కేంద్రములకు సరఫరా చేయించ వలయును.

(3) పిండిత్రొక్కు తొట్లు, పిండికలుపు తొట్లు, అచ్చులు నీర్పత్తివేయు పత్తి యంత్రములు, కవసులుచేయు యంత్రములు, కాగితములు కొయు కత్తులు మొదలగు నుపకరణముల నన్నింటిని, ఇతర పరిశ్రమలతోపాటు సిద్ధము చేయుటకు కేంద్ర కర్మాలయమును ప్రభుత్వము పోషించవలయును.

కాగితము నుత్పత్తిచేయు పారిశ్రామికులకు బీటరు, కాలెండరు, స్కూప్రెసు ముచ్చగు నవ్య నూతన పరికరములను అద్దెలకుగాని అమ్మకముచకుగాని సహకారసంఘముల ద్వారమున సరఫరాచేయవలయును. ఎచ్చట కాగితపుపిండి చేయుటకు పెద్ద యంత్ర సౌకర్యము లవసరమగునో, ఆతావులందు కాగితపుపిండిని కాగితము నుత్పత్తిచేయు పారిశ్రామికులకు సరఫరా చేయవచ్చును.

(4) కాగితము నుత్పత్తిచేయుటలో నుపకరించు కొఱకు ఆఫీసు వ్రాత రికార్డులను, చిత్తుకాగితాలను ప్రభుత్వమువారి యడవులలో వేలమువేయు గడ్డిని చేతికాగితము నుత్పత్తిచేయు కేంద్రములకై ప్రత్యేకించి యుంచి, సహకార సంఘములద్వారమున సరసమగు వెలలకు సరఫరా చేయవలయును. మరియు కేంద్రములలో తయారైన కాగితమును ప్రభుత్వపు రికార్డుల

కొఱకును (ప్రేషచరీకసి) సహకారసంఘముల ద్వారమున కాగిత పరిశ్రమలో పనిచేయువారికి ఉచితమగు జీననపరిమాణ మమటు నటుల ధరలను నిర్ణయించి కొనుగోలు చేయుచుండవలయును.

(5) శిక్షణ:- కాగితమును తయారుచేయు కేంద్రములలో పనిచేయు సిపులులకు రాష్ట్ర శిక్షణ కేంద్రమునందు శిక్షణ గఱపవలయును.

(6) చేతికాగితమును తత్సంబంధమగు పనిముట్లను రవాణా చేయుటలో శ్రేష్ఠ్యముందు ప్రధాన సౌకర్యముల సంగీకరించ వలయును. చేతికాగితముమీద ఎగుమతి దిగుమతి పన్నులను రద్దుచేయవలయును.

11 కుమ్మరిపని (కుండలు మొదలగు మట్టి పనులు)

(1) కుమ్మరి వృత్తింగూర్చి మొట్టమొదటగ చేయవలసినపుడు రాష్ట్రములో దొఱకు రేగడమట్టిని పృథక్కరణ చేయించ వలయును. ఈ పనిని ప్రభుత్వము పూనుకొనలెను.

(2) రేగడమట్టిని సరియైన పాళ్లతో కలుపుటకు విశిష్టమగు రసాయనిక విజ్ఞాన మవసరమగును. కాబట్టి ఆపనిని సహకార సంఘమునంటి యొక కేంద్రస్థానముననో జైలులోనో సాగించి, అటుల సిద్ధముచేసిన మట్టిని వ్యక్తికంభకారులకు సరఫరా చేయవలయును, మరియు ఇప్పుడు కుంభాకారవృత్తి చేయు వారికి ఆ యారకపు రేగడను కలుపు కళను నేర్పుచు వారికి కొన్ని ప్రణాళికలను తెలుపవలయును.

(3) ఇతరములగు పరిశ్రమలందు వలెనే సహకారసంఘముల ద్వారమున కాగితమును రేగడిని, సుపరిణతములైన

కుమ్మరి చక్రములను అద్దెలకిచ్చు పద్ధతిని సరఫరా చేయవలయును.

(4) ప్రత్యేకము కొన్నిరకాల మృగ్మయ పాత్రలను ఆవమున కాల్చుట, వానిని మెఱుగుపెట్టుట సహకార పద్ధతిని చేయవలసి వచ్చును. రేగడిని కలుపుట, పాత్రలను ఆవమున కాల్చి మెఱుగుపెట్టుట యను రెండుపనులును కుమ్మరులచేతనే సహకార పద్ధతిని సేవానియమముల ప్రకారమున జరుప నగును. హెచ్చువేడితో కాల్చు నవసరము లేనట్టియు ప్రస్తుతము మామూలు కుమ్మరులు ముగ్ధులచేత కాల్చబడుచున్నట్టియు కుండలను, ఎప్పటికప్పుడమచ్చు ఆవములలో గాక ఉత్తమ తరగతి కొలుములలో కాల్చు పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టవచ్చును. సక్రమముగనిర్మించినఆవములలో కట్టెలకర్చుకూడతక్కువయగును.

ఇటుకలు, పెంకులు కాల్చుటకు వలయు పెద్దపెద్ద ఆవములను సహకార పద్ధతిని నిర్మించవచ్చును. ఈ ఇటుకలయు పెంకులయు పరిమాణమును బలమును అభివృద్ధి గావించవలయును.

(5) రేగడిని కలుపుటలోను క్రొత్తక్రొత్త అచ్చులను వాడుక చేయుటలోను, ఆవమున వేయుటలోను మెఱుగులు పెట్టుటలోను, సదవకాశములు గలచోట కుమ్మరులకు కొలది కాలపు శిక్షణముల కేర్పాటులు చేయవలయును.

12 పాఠకుద్ద్యము—ఎఱువులు.

(1) వేర్వేరు పద్ధతులను వినియోగించి పరిశోధించిన పిమ్మట అయా గ్రామములలో మెఱుగువొడ్ల నేతీరున కట్టవలసియుండునో నిర్ణయము చేయవలయును. ఒకటిగాక హెచ్చు

రకపు మఱుగు దొడ్లను నిర్మించుట అనుకూలమును అవసరమును కావచ్చును. గ్రామములను పరిశుద్ధముగనుంచు నిమిత్తమై ఎట్టిమఱుగు దొడ్లను కట్టనలయునో తెలియుటకు పేర్వేళ్లు ప్రయోగముల గావించి కనిపట్టనలయును. గ్రామములలో మాత్ర నిసర్జనకై 'బోర్లాలు' మఱుగుదొడ్లు వాడుక ప్రవేశపెట్టనలయును.

(2) మానవుల పురీషమును గ్రామపు చెత్తనిదారములను ఎఱువుగ మార్చు సందర్భమున వ్యప్తి కంప్రొత్తులకు సాహాయక ధనముల నొసగవలయును. వారు తయారుచేసిన యెఱువుల పరిమాణముల ననుసరించి యిబడు సాహాయకధనము వ్యక్తుల నాపనికై ఆకర్షించునట్టిదిగ నిర్ణయించనలెను.

(3) గ్రామపారిశుధ్య దృష్టిరీత్యా పశువులను గ్రామముల మధ్యను, మఱియు నివాసగృహములలో సయితముకట్టి వేయుటను గుఱించి జాగ్రత్తతీర్చినలసి యున్నది. ఈ సమస్య పూర్తిగ పరిష్కారమగుటకు విశేషకాలము పట్టినను, పశుశాలలకు దగినయేర్పాటులను చేయనియెడల, గ్రామపారిశుధ్యమును సంరక్షించుట చాలకష్టమగును.

ఎచ్చుటెచ్చట గ్రామములనుగాని పట్టణములనుగాని నిస్తీరమును పెంపుచేయుటకు పూనుదురో, అచ్చట పశువులనుంచు తావులు నివాస ప్రదేశములకు దూరముగ నుండునట్లేర్పాటు చేయవలయును. ప్రత్యేకముగ వ్యక్తులు పశువులనుపెంచు పద్ధతికినూరుగ గ్రామసమిష్టి క్షీరాలయముల నిర్మాణము కావలయుననువారు గ్రామపారిశుధ్యమును చాలముఖ్య సమస్యగ నెంచవలయును.

అ ధ్యాయము 4

ప్రజాస్వామ్య పరిపాలనము

భారతదేశము మొదటినుండి ప్రజాస్వపరిపాలనగల గ్రామముల కూటముగ నుండెను. ప్రతిగ్రామమును స్వతంత్ర పరిపాలనగల ప్రదేశమే. సమాజములో సామాన్యముగ కానవచ్చు ప్రజల భిన్నవైఖరులపై నాధారపడు రాజ్యముంగూర్చిన కొన్ని భానము లీదేశమున పరిణతిగాంచినవి.

సంఘప్రజల ప్రవృత్తులన్నింటను రెండు దృక్పథములు స్పష్టపడుచుండును. ఒకటి దీర్ఘసూత్రము; రెండవది ప్రాప్తకాలసూత్రము. దీర్ఘసూత్రమును పూనుటన మనలో చాలమందికి హితవుగ నుండదు. ఏలయన ఫలము గుర్తించుటకు గాని, అనుభవించుటకుగాని సంవత్సరముల కొలది కాలము శ్రమపడి నిరీక్షించు చుండవలసి వచ్చును. అటుల వేచియుండుటకు ప్రజలోప్పురు. మనకందఱకును ప్రాప్తకాల సూత్రము హితవుగ నుండును. ఎప్పటికప్పుడు తినుట త్రాగుట కేళితలుకొట్టుటన మనకుప్రీతి. నూటికి తొంబది తొమ్మిండుగురు ప్రాప్తకాల సూత్రమునే కోరుకొందురు. ఐనను, సమాజమంతటి క్షేమము కొఱకై నిర్వహింపవలసిన కొన్ని కార్యములు కలవు; వానికి దీర్ఘ సూత్రము అవసర మగును. ఇందు కొఱకై యేప్రజా రాజ్యము పాటుపడును. ప్రభుత్వము విజయవంతముగ సాగవలయునన్నను, అధికసంఖ్యక ప్రజలక్షేమమును సాధింపవలయునన్నను, దీర్ఘసూత్రా వలంబులు ప్రభుత్వాధి పత్యము నడుపుట యవసరమగును. ప్రాప్తకాల సూత్రావలంబులు

ప్రభుత్వము నడుపునారుగ నున్న యెడల సమాజముకు అపాయము వాటిలగలదు. వారు తమ సూప్యదృష్టి నిధానముల మూలాన యుద్ధముల ప్రోత్సహింతురు.

ఈ దృక్పథముతో నూచునెడల అమెరికా యింగ్లాండులు ప్రజాస్వామికములనుటకు నెంత మాత్రమును సిలులేదు. ఈ దేశములు పూర్తిగ నిరంకుశ అధికారుల పాలనక్రింది నున్న ననలయును. ఈ దేశములను యుద్ధమహా ఘోర్నాథము లెదుర్కొనినప్పడు, అందు ప్రబలియున్న ప్రభుత్వము లెట్టివిగ నున్నవి? ప్రజాప్రభుత్వములా? లేక నిరంకుశాధికార ప్రభుత్వములా? నిరాఘాట నిరంకుశాధిపత్యములక్రింద నీ దేశములున్న వనుట తెల్లమే. ఇచ్చుది తాత్కాలికమా ఆగంతక సంఘటనకాదు. అవి అనివార్యముగ సంఘటించినవియే. ఈ దేశములు కేంద్రీకృత ఉత్పత్తి విధానముల ననుసరించుచుగిరి. కేంద్రీకృతాధిపత్యము అనగ ఏకీకరణ పద్ధతి అన్నమాట. తుదకివి నిరంకుశ ప్రభుత్వమునకు దారితీయును. ఆర్థికశక్త్రమున నిరంకుశ పాలనమును, రాజకీయములందు ప్రజాస్వామ్య పరిపాలనమును సంఘటిలుట కల్ల. ప్రజాస్వామ్యవాదము అటువంటి సందర్భములందు “పొగ తేర” చాటువంటిది మూత్రమేయగును. ఆర్థికవిషయమున వికేంద్రీకరణము అబ్బవలయునన్నచో గ్రామములలోని న్యష్టు నాథారము చేసికొనిన వికేంద్రీకృత మగు ఉత్పత్తి మూలాధారముగ నుండవలయును.

నీటికాలవలపై నాధారపడు వ్యవసాయము, రోడ్లు, ఇంక నిట్టి పెద్దపెద్ద యుద్యమములు నిర్వహించవలసిన మాట నిజము. అందునిమిత్తము దీర్ఘ సూత్రావలంబులగు పురుషులను సమా

జము నుండి యేర్చుకొనవలసి యుండును. కావున మంత్రులందఱును ప్రభుత్వోద్యోగులందఱును దీర్ఘసూత్రావలంబులుగ నుండవలెను. వారు డబ్బును దృష్టితో పెట్టుకొని ‘అది లాభదాయకమా?’ అని శంకించునెడల, ఇప్పటి బాధ్యతగల పదవులందు నెలుచుట కర్హతగల వురుషులు కాజాలరు. ‘దీర్ఘసూత్రావలంబమున అది లాభదాయకమా’ అనెడు విచారణ పెట్టుకొందగినది కాదు. ‘ప్రజల యుపయోగమున కది సరిపడునా?’ అను నదియే విచారణ యోగ్యమగు ప్రశ్నయై యున్నది. ప్రభుత్వము న్యాపార సంబంధముగు వ్యవస్థ కాదు. అది డబ్బురూపాదనకొఱకు గాని అధికారదూర్వహలను గాని సిద్ధముచేసిపెట్టుకొఱ కగు వ్యవస్థ కాదు. ప్రభుత్వ మనునది ప్రజాసేవ కొఱ కేర్పడిన వ్యవస్థ. అది ప్రజల అవసరములను దీర్చుట కుపయోగించునెడల, ఆసేవ యెంత వ్యయ కారణమైనను సంకొందింపవని లేదు. ఆ సేవ యొనర్చియే తీరవలయును. అదియే మనము జ్ఞప్తిలో నుంచుకొనవలసిన ప్రధానసూత్రము. ప్రభుత్వపు కోశము సందర్భమున అనుసరింపదగినది దీర్ఘసూత్ర విషయము, వ్యక్తుల ఆర్థిక సంపదకును ప్రభుత్వ కోశమునకును మధ్య గల గొప్ప భేదమును నిరూపించును. ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వ నిర్మాణమునందు, ప్రతి పౌరుడును సమష్టిని ఆయ వ్యయమునం దంతటను తాను నిర్వహింప వలసిన భాగమును గ్రహించునటుల చేయవలసియుండును.

ఉపోగమ:—

ఇది సిద్ధించవలయుననినచో, అధికార పదవులందున్న వాఁ యందు “స్వార్థ” మృదునది ఉండరాదనుట అత్యంతావసర

మగును. వారిలో “స్వార్థ” మున్నయెడల, వారు కొట్లాడి జనుల శ్రమ ఫలమును హరింపజూతురు. అది అపాయ సోకునగును. కాబట్టి కార్మికుల మంత్రవర్గముల సందర్భములో అనేక విషయములు మార్పుచేయవలసినవి కలవు. గత మంత్రవర్గములవారు నెలకు 500 రూపాయల పరిమితికి జీతముల తగ్గించుకొనిరి. ఇప్పుడు వారి హోదాలు మెచ్చినవి. వారి జీతములును పెరిగినవి. వారిలో ‘స్వార్థము’ పునఃప్రవేశము గాంచినదని అర్థము. ఇంద్రుని మంత్రయోగలదు. మనము గ్రామ మర్యాదలను గ్రహింపవలసి యున్నాము. మనము రాజభవనములందు నివసింప కొరదగదు. నగరములందు ఘన మందిరము లుండును. అందు ధనికులు నివసింతురు. కాని గ్రామములలో రాజమందిరము లుండవు.

పట్టణమున కైదారుమైళ్ల దూరమున నున్న ఒక పల్లెలో మిషనరీ దొర నొకని కలిసికొనుట తటస్థించినది. మనమంత్రులు నివసించు మహాభవనములనుబోలు ఒక పెద్ద భవనమున ఆయన కాపురము చేయుచుండెను. ఆ భవనము సకల సదుపాయములతో నమర్చబడి యున్నది. అదొక యడవి ప్రాంత మైనను వానికి విద్యుచ్ఛక్తి సదుపాయములు గలవు. బావులలో పంపులున్నవి. నవ్యతర విధానమున నిర్మించిన ముకుగుదొడ్లు, మరెన్నియో సౌకర్యములు అత డనుభవించు చున్నాడు. నూడువందల యకరముల భూమి కతడు యజమాని.

వాని యింటనుండి యుర్రుమైలు దూరాన ఆదర్శవాసము లనబడు గుడిసెలు కొన్నియున్నవి. గోడలు మట్టివి. అందు వసించు కుటుంబములు ఆదర్శపాయము లట. (పతిగుడిసె

దాపునను కొళ్లకు గూళ్లు వ్యవసాయము చేయుటకు కొంత భూమి యుండెను. ఆ మిషనరీ నాశో నిట్లనెను. “మేమిక్కడ చాల సొమ్ము వ్యయము చేయుచున్నాము. అయినను గ్రామమును ఉచితరీతిని ఉంచజాలకున్నాము. ఈ జనులతో పరిచయము కూర్చుకొజాలకున్నాము. మీ రేమైన మంత్రమును దెలుపగలరా?” నే నిట్లంటి “మంత్రమా, సులభమైనదే కలదు. రాజప్రాసాదము వంటి మీ యింటికి నిష్పాపెట్టుము. అయ్యదియే మంత్రము! మీరు పాశ్చాత్య దేశముల నుండి వచ్చినారు. భారతదేశములోని స్థితిగతులను మీ రెఱుగరు. మీరు సదా డబ్బును దృష్టిలో పెట్టుకొని తంత్రముల సాగింతురు. తద్వారమున మీకు పలుకుబడి వచ్చును. ఈ దుస్తులను వేసికొనినందున గ్రామవాసులు మనను గౌరవించుచున్నారు. మన దుస్తులలో మరి రెండు ప్రేరికలను చేర్చి కుట్టునెడల నింకను మర్యాద సూపుదురు. మీరు పర్వును తీసివేసితిరా వారు మీ మృనుసరించి వత్తురు. మోకాళ్ళపైకి కొల్లాయిగుడ్డ వలె ధోవతిని గట్టితిరా, వారు మీ మ్రోల సాగిలపడగలరు. మా దేశములో మర్యాదగణన యీ లీల నుండును. మిషనరీలుగ నిక్కడకు వచ్చిన మీ కా పరిస్థితులు తెలియవు. కాబట్టి మీరు మా ప్రజల కుపకరింపవలయు నన్నచో, పారిని పీల్చుకుతిని లాభము నందజూతు రను భావమును స్ఫురింపజేయు ఈ మహాభననమును విడిచివేయవలసియుందురు. వానిని చూచుతోడనే మీయెడ సంశయము దోచును; గ్రామవాసులు మిమ్ము జూచి భీతిలుదురు. ఈ గుడిసెలలో నొక్కొక్కదాని మీద 250 రూపాయలు ఖర్చుపెట్టి మట్టితో కట్టినపుడు, మీ

ఓ గ్రామస్థుల కుపకారము చేయదలతుడేని 125 రూపాయలు ఖర్చుచేసి మీరు నొక మట్టిగుడిసెను కట్టుకొవలయును. అటుల చేసితిరా మీలో స్వార్థము లేదని వారు గ్రహించి మీరు బోధించుదానిని వినగలరు. డబ్బు విలువను పాటించని విలువగల సంప్రదాయము కలవారము.

మేము మాకు మా 'బ్రాహ్మణ సంస్కృతి' కలదు. బ్రాహ్మణ సంస్కృతికి చిహ్నము జండెము కాదు. వేలకొలది రూపాయల జీతములు పుచ్చుకొనువారు జండెముల ధరించు ఐ.సి.యస్. ఆఫీస్ దుండవచ్చును. ఐనను వారందరు స్లేచ్చులే. బ్రాహ్మణ సంప్రదాయపు విలువల పాటించు సభ్యుల మేది. గాంధీమహాత్ముని గొప్పతనమున కదియే రహస్యము. గాంధీ మహాత్ముడు అమెరికాకు పోవునెడల ప్రజలు గుంపులుగుంపులుగ వానిం జూడవత్తురు. కాని ఆ ప్రజలను ప్రేరేపించునట్టి ధావములతో మా భారతప్రజలు వానిం జూడబోరు. గాంధీజీ స్వార్థము లేనివాడును, ఆస్తి లేనివాడు నగుటచేతనే మా ప్రజలకు వానియం దత్యంత విశ్వాసము కలిగినది. అదే ప్రజాపక్ష మంత్రివర్గములకు యధార్థ మగు అధికారము నొసగుచున్నది. అది ప్రజల మనస్సులలో వారియందు విశ్వాసము నెలకొలుపగలదు. ఈ ప్రణాళికను మీరు వారియెదుట బెట్టికొరేని వారు మిగుల ఆప్యాయనముగ దానిని స్వీకరింతురు. ఇందుకై మీకడ హెచ్చు డబ్బు ఉండ నగత్యము లేదు.

కావలసినదంతయు మనము సంస్కారము పొంది మన మట్టి జీవితవిధానము నవలంబించుటయే. దానివలననే మనకు

అధిక స్వరాజ్యము ప్రాప్తించగలదు. ఆ స్వరాజ్యమునందు ప్రతి వానికిని తినుటకు తిండి తగినంత దొరకగలదు.

పేదదేశమునందు ప్రప్రథమముగ నెల్లఱకును తిండి గుడ్డకఱ వుండరాదు. ఈ సమస్యను వ్యవసాయకులను దృష్టిలో నుంచుకొని మనము పరిష్కరింపవలయు ననుట కిదియే కారణము. ప్రజల దేశాభిమానము సంతను కేంద్రీకరించి వినియోగించుకొను తెట్లా యను సమస్య కా దిది. ఎట్లైనను ప్రతి వానికిని అన్నవస్త్రముల సమకూర్పు సమస్యను మనము పరిష్కరించి తీరవలయును.

ప్రపంచమున శాంతిని స్థిరముగ నిలుపుట కిది యొక్కటియే మార్గము. మనకు చీనాదేశముపైన గొప్ప పలుకుబడి యున్నది. అది మనము పరమాణుబాంబుల చేయుటలో నేర్పరుల మగుటవలన సంపాదించుకొనినది కాదు. అయ్యది బుద్ధభగవానుడు మనదేశమునకును చీనాదేశమునకును మధ్యకూర్చిన బంధుత్వ మహిమ. మన కిప్పుడు కావలయునది అట్టి సంస్కృతియే. కాబట్టి మన మటువంటి సంస్కృతి యొక్క అభిమానముతో ప్రారంభించవలయును. గ్రామములతో ప్రారంభించి పైకి పోవు ప్రణాళికలను రచించుకొవలెను. మన సమస్యలనే గాక యావత్ప్రపంచ సమస్యలను పరిష్కరించుట కది యొక్కటే మార్గము. ఈ వ్యవహారనౌకను నడుపు కర్తృధారులు తమ స్వార్థబుద్ధిని త్యజింపవలయును; తమ సర్వస్వమును అర్పణ చేయవలయును. ప్రజాక్షేమము నిమిత్తము వారీ ప్రణాళిక నాచరణలో పెట్టవలయును. వారు మనదేశమునకు చేయగల ఉపకృతి అదియే.

ప్రభుత్వ ప్రతిపక్షము:—

ప్రజాప్రతినిధులతో నేర్పడిన ప్రభుత్వమునకు, దానిని సక్రమముగ నడుపు నిమిత్తము ప్రతిపక్ష మొకటి యుండవలయును. నదిలోని జలమును హద్దులలో నడుపునవి దానికట్టలే. ఆ కట్టలు రాతికట్టడము లగునెడల మిగుల లాభకరము. లేకున్నచో కట్టలు కొతబడిపోవును; నదిలో ఒండుపేరుకొని పోవుచు, దాని మార్గమును మార్చివేయును. కాబట్టి నదీస్థలి నాక్రమించుకొను కొఱకు నదిగట్టులకును దానిలోని నీటికిని మధ్య స్పర్థ (పోటీ) యనునది యుండదు.

అదేతీరున చోదకుడును (Director) వానిచే నడుపబడు వాడును (the directed) పోటీదారులు కాజాలరు. ఉండవలసి నది సహకారమే గాని స్పర్థ కాదు.

రాతిగట్లు నదిని హద్దుమీరక నడుపు విధాన ప్రభుత్వమునకు వెలువల నుండు శక్తుల వలన దేశపు ప్రభుత్వము క్రమ మార్గమున నడుపబడును. గ్రేటుబ్రిటను తమకు “మదర్ ఆఫ్ పార్లమెంటు” మాతృభూత ప్రతినిధిసభ గల దని చెప్పుకొని గర్వించుచుండును. అచ్చట ప్రభుత్వపు ఖర్చుతో ‘సామ్రాట్ప్రతిపక్షమును’ పోషించు పద్ధతి కలదు. ప్రభుత్వము చేయు నట్టిగాని, చేయనెంచునట్టిగాని కార్యములపైకి బహిరంగ విమర్శాకాంక్షిని బజపి మంత్రులను అదుపులో నుంచుట కా సామ్రాట్ప్రతిపక్ష ముపకరించుచుండును. బ్రిటిషు పార్లమెంటునగ రాజకీయ యోధాగ్రేసరులు జట్టిపట్లు పట్టుటలో ప్రాణము అర్పించు వినోద రింగ్ డ్రైవ్ (Arena) యొప్పు నన వచ్చును. ఓడిపోయిన యోధుడు పదభ్రష్టుడై విజయునికి తన

పదవి నర్పించును. ఆ పార్లమెంటులో జరుగు చర్చల ఫలితముగ నేడు ప్రతిపక్షపీఠము నలంకరించువారు, రేపు సగర్వముగ కొశాగార పాలకవర్గమున నాసీనులు కానగును. బ్రిటిషు పార్లమెంటు విధానమున ప్రతిపక్షముయొక్క ప్రయోజన మిటు లుండును. స్పెర్కాపూర్వక ఆర్థిక నిర్ణయములను రాజకీయరంగమున ప్రవేశపెట్టుట నలని ఫలితార్థమే యిది.

నారి మంత్రవర్గ నిర్మాణము ఆర్థిక క్షేత్రమునందు సామ్రాజ్యనిర్మాణ వైఖరులను ప్రతిబింబించుచుండును. కేంద్రీకృత పరిశ్రమలకొరకు ప్రపంచపు నాలుగు చెఱగుల నుండియు ముడిపదార్థములను ప్రోవుచేసి తమ సిద్ధనస్తువులను భూగోళపు దూరప్రాంతము లన్నింట గల విక్రయస్థానములకు తిరిగి పంపుచుందురు. దీనికొరకు అతి విస్తారమైన డబ్బు వినియోగము రవాణాసౌకర్యములు, ప్రభుత్వాధికారముల వశీకరణము అవసరములగును. ఇట్టి విదేశాంగ వ్యవహారముల నిర్వహణ నిమిత్తము, ధనకొరతము, సేనలు, నౌకాదళములు వాయు విమానదళములు ప్రధానము లగును. కాబట్టి బ్రిటిషు మంత్రాంగమున వీనికి మహా గౌరవపదవి చేకూరినది.

స్పెర్కకు సామ్రాజ్య తత్వమునకు రెంటికిని పునాదులు హింసయందు నెలకొని యుండును.

మన దేశీయులిప్పుడు ప్రభుత్వపు పగ్గములను చేతబూని యుండిరి. మనము దౌర్జన్య రాహిత్యమును అనగ అహింసా విధానమును కొరుకొను నెడల మన ప్రభుత్వ మెటువంటి స్వరూపమును దాల్చి వలసియుండునో ? మన ప్రభుత్వమును

క్రమగతిని నడుపుచుండుట కొఱకు 'ప్రతిపక్షము' అనసర మగును. ఐనను మన అర్థనీతిని స్పష్ట (పోటీ) మీద కాకుండ సహకారము పైని నిర్మింప గోరుచున్నాము. ఏనమయము నందై నను అధికార పదవులందున్న వారికి ప్రతికూలముగ చర్చా శలితములు తేలిన యెడల ప్రతిపక్ష సభ్యులు కొ శాంగపదవుల నాక్రమించుటకై నిరీక్షించుచుండుట మన ఆర్థిక విధానమున ప్రధానము కాదు. అహింసాసహకారములపై నాధారపడు మన ఆర్థిక నిర్మాణము నందు మత్సరములకు తావులేదు. మనము సాధింప కాంక్షించునది ఉన్న మంత్రుల తొలగించి క్రొత్త నారి నాపదవులలో నిలుపుట కాదు; వా రనుసరింపదగిన ఆదర్శ ముల నిరూపించి చూపుటయే; నిర్మాణ కార్యక్రమమున పాల్గొనువారలు తమతమ ఆదర్శ రూపనర్తన మనెడు దివ్యేను జూపి సక్రమ మార్గములకు మంత్రులను ద్రిష్ట్యుటయే మనపర మార్థము. అహింసాపూర్వకసూ ఆర్థిక విధానమున నిర్మాణ కార్యక్రమము పూనువారి భుజముల మీద అధికమగు బాధ్యత పడుచున్నది.

సత్యమార్గమున నడుపు నీశక్తిని సమకూర్చుటకు సుని ర్మితమా నిర్మాణ కార్యక్రమమును చేపట్టిన ప్రచారకులు కావలసి యున్నారు. ప్రజలకు వారొనరించు సేవయే వారికి అనుమతిని చేకూర్చును. వారు నిర్వహించు కార్యక్రమము యొక్క యోగ్యతయే వారికి అధికార పత్రము. అటువంటి సం ఘమునుండి మంత్రులు ప్రోత్సాహమును బడయుదురు. వారు మతాచారములందు దవ్వు తక్కిన యంశములందు ప్రభుత్వ మున కాదేశముల నొసగ జాలుదురు; నడువను జాలుదురు.

ఈ కార్యకర్తలు అట్టి ధర్మమును నిర్వహించ సమర్థులు కావలయు నన్నచో త్యాగశీలురగు పురుషులను చేర్చి తమగుండుము నేర్పాటు చేసికొనవలయును. వారి ఆశయము వారి గమ్యార్థము ప్రజా సేవ యొక్కటియే యెయుండవలయును.

ఆ తీరు రాజకీయ నిర్మాణమునందలి మంత్రమండలి స్వయంసమృద్ధివగా ఆర్థికస్వత్వమున కాధారభూతము లగు పరిపాలనాశాఖలను చేబూనగలరు. అందు స్వనసాయము, సస్య శ్రేత్రాభివృద్ధి, భూమి నీటిచే కొనికొనిపోకుండ సంరక్షించుట నిరుపయోగమైపోయిన భూములను తిరిగి సాగులోనికి దెచ్చుట, భూమినిసారవంతముచేయుట, నీటిపారుదల, నదీప్రవాహములను అదుపులో నుంచుట, అడవులు, గ్రామములు, కుటీరపరిశ్రమలు, ఖనిజములు, భూరి పరిశ్రమలు, ఆరోగ్యము, విద్య, స్వదేశాంగ తంత్రము మున్నగునవి ప్రధాన రాజ్యాంగ శాఖలుగ నుండును. అటువంటి నిర్మాణ కార్యములందు, విదేశాంగ వ్యవహారములు, కొశాధిపత్యము, దేశరక్షణ శాఖలెంత ఘనమైనవైనను, వానికి ప్రత్యేకముగ మంత్రులుండవలసి నంత హోదా నీయ నక్కర లేదు.

ఇట్టి స్వభావముగల రాజ్యాంగ నిర్మాణము నందు నిర్మాణ నిపుణులగు ప్రచారకులు ప్రజలు మోసగాండ్ర చేతిలో బాధల పాలుకాకుండ రక్షించుకోటలై నిలుతురు. ఈపునాదులపై నిర్మితమైన ప్రభుత్వము ప్రజల శ్రేయాలాభములకే ప్రాధాన్యత నిచ్చి, ప్రజాసామాన్యము చేతులతో స్వరాజ్యాధికారమును బెట్టి పోషించు భారము వహింపగలరు.

‘జాతీయము చేయుట’ అనివనే యశార్థ మగు అధికారము ప్రజల చేతులలో ప్రధానముగ సామాన్య ప్రజానీకము చేతులలో నుంచుటయని యర్థము. మొట్ట మొదటగ నున న్యవహారముల నన్నింటిని నిర్వహించుటకు దగిన విశాలానుభవము యొక్క ప్రబలాధార ముండవలయును. సమర్థముగ నిర్మింపబడిన పంచాయతీల ద్వారమున తమ సమిష్టి సామాన్యవసరములను దీర్చుకొను నేర్పును గ్రామవాసులు సంపాదించుట యవసరము. అటుల నిర్వాహము గావించు అనుభవ శాలురగు పురుషులనుండి జిల్లాలు తమపరిపాలక బృందము నెన్ను కొనును. వీరి నుండి రాష్ట్రవ్యవహార నిపుణులును, శాసన నిర్మాణకులును సమకూరగల్గుదురు. ఆతీరుగ నునిర్మితమై సక్రమముగ నడుచు రాష్ట్రవభుత్వములు కేంద్ర ప్రభుత్వమును అదుపులో నుంచగల్గును; దానిని గ్రామవాసుల యోగక్షేమముల సంరక్షించు నటుల చేయగల్గును.

కోట్లాది ప్రజలక్షేమలాభముల రక్షణయే తమప్రప్రథమ ధర్మముగ జేసికొని వర్తింతురని విశ్వసింప బడగల దేశభక్తుల చేతులలో దేశపరిపాలనము సుస్థిరముగ నుండునాడే మనకు జాతీయ ప్రభుత్వ ముద్భవదని చెప్పకో గల్గుదుము. పరిపాలనమును అప్పడు ‘జాతీయముచేయుట’ వలన ప్రజాసామాన్యము యొక్క యోగక్షేమములు నిరపాయముగ నుండునను హామీధృవ పడగలదు .

గ్రామము పునాదిగ నుండి అదుపులో పెట్టబడి నడుచు కేంద్రప్రభుత్వమమరు వఱకు ‘కలవారి చేతులలో లేనివారలు’ మఱింతసరిగి పోకతీరదు.

ఉదాహరణకు చూతము : ఆకాశమార్గములను హతీ
యము చేయుటంకూర్చి యిటీవల మొచ్చుగ ప్రగల్భము లాడ
సాగిరి. ఈ ఆకాశమార్గములు ప్రస్తుతము గ్రామ ప్రజల కందు
బాటులో లేవు. వారికి నానా అవసరము లేదు. మఱియు నారు
నానా ఉపయోగించుకొనను కోరుకు. ఇప్పుడు జరుగుచున్న
ఈలే యికమీదటను 'కలవారే' వానికి యజమానులుగ నుండి,
వానిని వినియోగించుకొనుచుందురు. కాబట్టి యీ సందర్భమున
ప్రభుత్వపు ఆధిపత్య మనగ ప్రభుత్వమువారు సృష్టికౌశలమును
ధనమును ఆకాశ మార్గములను 'కలవారికి' అందుగడచో
నుంచుకొనుట వ్యయముచేయుదురు; మరి 'లేసినారో' అందు
కవసరమగు సేవా గణముగ నేర్పింపుదురు. విమాన యానా
శ్రయములు నిర్మాణము చేయవలసి యుండును; అనేకములగు
రోడ్లను సిద్ధము చేసిపెట్ట వలసియుండును. ప్రభుత్వాధిపత్యము
లేక హతీయాసిపత్యము అను సాకుతో కలవారి ముఖము
ప్రభుత్వ ధనములను స్వార్థమునకై వినియోగము చేయించుచు
తాము లాభముల బడయుచుందురు. నిజమునకు ప్రభుత్వము
సొంత-ధనము ప్రత్యేకము ప్రజాసామ్యపు సౌకర్యముల
సమర్పకొఱకై వినియోగపడవలసి యుండును గాన, ఆ ధన
మును 'ఆకాశమార్గముల'ను సృష్టిచేయుటకై దుర్వ్యయము
చేయజాలము. ప్రత్యేకపు సంఘము లేనేని దేర్బడి, అటుల
చేసికొనున చేసికొందుగాక. కొందఱు 'కలవారు' మఱికొం
దఱు కలనారిని దోచుకొందు గాక. గ్రామముల యాధార
ముపై నెలకొలుపబడిన జాతీయ ప్రభుత్వము మనకు సిద్ధించి
నప్పుడు, అటువంటి ప్రభుత్వశాఖల నేర్పాటుచేసికొను యత్న
మును సాగించుటకు మన కవకాశ మెంతేని లభింపగలదు.

అధ్యాయము 7

జాతీయ పరిశ్రమలు

ఇప్పుడు పరిశ్రమలకైన నిర్మాణముల గూర్చుటయు, ప్రజాశ్రమల ననువర్తించుటయు నెల్లో విచారితము. ఆర్థిక విషయమున రెండు ప్రశ్నల సూత్రములను మనస్సున నిడుకొనవలసి యుండును. సంపదను ప్రోవుచేయు సూత్ర మొకటి; సంపద వినివోగసూత్రము రెండవది.

కేంద్రీకృత పరిశ్రమలు సామాన్యముగ సంవృతగర్భి నడుచుచుండుటల బోలియుండును. సీసినలస సంపదలు కొందఱి హస్తములందు మాత్రము ప్రోవుపడును. కేంద్రీకృత మగునది ధనము కావచ్చును లేదా అధికారము కావచ్చును. వికేంద్రీకృత పరిశ్రమలు సహజముగ సంపదను పంచిపెట్టుట కుపకరించును. కాబట్టి మనసమాజములో సంపదయొక్క కేంద్రీకరణమును కోరనియడల కేంద్రీకృత పరిశ్రమలను తొలగించి వేయవలయును. ముఖ్యముగ భారతదేశము నంటి పేద దేశములలో సంపదను పంచిపెట్టు విధాన మనసరమై యుండునుగాని మన పరిశ్రమలను వికేంద్రీకరణము చేయవలయును.

దీనిని యింకొక విధమునను సాధింపవచ్చును. రష్యా దేశము దానిని చేపట్టినది. నారు కేంద్రీకరణ విధానమున సంపద నుత్పత్తిచేసి, దాని ప్రభుత్వము ద్వారమున పంచిపెట్టుదు మందును. వారి అనర్థము అధికార కేంద్రీకరణము నందున్నది; మన దేశములోవలె సంపద కేంద్రీకరణమునందు లేదు. సంపద ఉత్పత్తియైన పిమ్మట, దానిని తిరిగి పంచిపెట్టు

నలసిన ప్రజల చేతులలో అధికారము నెలకొనును. అమెరికా లోను ఇంగ్లాండులోను సంపద కేంద్రీకృతమై యుండగ రష్యాలో అధికారము కేంద్రీకృతమై యున్నది. భారతదేశము కేంద్రీకృతము. ఇచ్చట మనము సంపద నుత్పన్నము చేయవలసి యున్నాము. అటుల సంపద నుత్పత్తి చేయు విధానముతోనే దానిని పరిచిపెట్టవలసియున్నాము. కాబట్టి వినియోగచరము లగు పరకులను ఉత్పత్తి చేయుట మనకవసరము, కావున కేంద్రీకరణ విధానము మనకంత మాత్రమును సరికాదు.

కేంద్రీకృతహ ఉత్పత్తి మొక్క స్థానము:—

లాభాల కాశపడనట్టిగాని, లేదా సంపదను కేంద్రీకృతము చేసికొ గొరనట్టిగాని ప్రజలచేతిలో పరిశ్రమ లుండగల చోట ఉత్పత్తిని కేంద్రీకృతము చేయవలసినదే కేంద్రీకృత మైన ఉత్పత్తుల నడుపువారి చేతులనుండి సంపదను కేంద్రీకృతము చేసికొగల అధికారమును లాగివేయ వలయును. అటుల చేయ మార్గ మేది? సేవా విధానమున దానిని సాధింపవలసి యున్నది. విద్యచ్ఛక్తి, రవాణా, రాకపోకలు, పోష్టటెలిగ్రాములు, రోడ్లు మొదలగున వన్నియు సేవా విధానమునపై నాధారపడియుండి, స్వార్థభావ రహితులగు పురుషులచే నేర్పడిన ప్రభుత్వముచేత నిర్వహింపబడవలసి యుండును. మనకు మోటారుకారులుగాని, ఆకాశ విమానాలుగాని అవసరమగు నెడల వానిని ప్రభుత్వమునారే నిర్మాణము చేయించవలయును. కాని అటువంటి పరిశ్రమలు దొరతనమువారు నడుపునెడల, తఱచుగ దుబారా న్యాయమగు నను వాదము కలదు కొంత దుబారా యగుటను త్నమింపవచ్చును. సంపద కేంద్రీకరణము

అంతకన్న దుబారా వ్యవహారమగును. ఇప్పుడు పచ్చి పడుచున్న యుద్ధము లన్నియు కేంద్రీకృత సుపద్రును అందు మూలాన కేంద్రీకృతమైన ఉత్పత్తులను సహజముగా కలితార్థములే. గడచినకొలది సంవత్సరములలో దుబారాచేయబడిన అశేష ధనరాసుల విచారించుడు.

. మనము కేంద్రీకృతమైన ఉత్పత్తులను చేపట్టవలసి నచ్చునేని, అవి అనివార్యము లగునప్పుడే, వానిని అంగీకరింప వలయును. అవి విషమునంటివి. విషము సయితము కొన్ని సమయములం దుపకారమును చేయును. ఉదాహరణకు నీవు కొయినా (quinine) మందు వేసికొందు ననుకొనుము. దానిని స్వల్పపు మోతాదులలోను, డాక్టరు నియమించిన పద్ధతిలోను నీవు సేవించునెడల మంచిదే. కాబట్టి దానిని విషమని తెలుపు ఎట్టిదీ నంటించుదురు. దానిని అతివ్యుష్ణముగ నుపయోగింతురు. కేంద్రీకృత పరిశ్రమమున కవసరమగునట్లు దానిపైన నొక ఎఱ్ఱచీటీ నుంచి, డాక్టరు నిర్ణయించు రీతిని స్వల్పపు మోతాదులతో స్వీకరింపవలయును సుఖి ! లేదా అసర్థము మూడును. కేంద్రీకృత పరిశ్రమ లనిననే, స్వభావ సిద్ధముగ సంఘ విరుద్ధమైనది. కావున వాని క్షేత్రము కొలదిపాటిదిగ నుంచవలయును. వానికి హద్దులు నిర్ణయించుటెట్లు ? అట్టి పరిశ్రమ సహజముగనే గుత్తగొనిన వ్యవహారమునంటిదిగాన, అవి యంతనణకు సంఘమున కవసరములలో అంతనణకు హద్దులలో పెట్టుడు. నీటిసరఫరా విషయము తీసికొనుడు. ప్రభుత్వమును నీటిసరఫరా చేయనీయవలసినదే. అటుల దీర్ఘనూత్రము అవసరమగు విషయములందు ప్రభుత్వమును నియమింపవలసినదే.

వ్యయము లాభము:—

వ్యయద్వైపత్తో మాటలాడువా రుండును. సరకులు చవకగ తయారుచేయు వీలగును గాన కేంద్రీకృత పరిశ్రమలు మంచివని వారు నొందింతురు. ఎల్లప్పుడు ఆ మాట నిజము కాదు. నైజముచేతనే గుత్తవ్యాపారమువంటి యెల్లు, పోష్టు తెలిగ్రాములు, విద్యుచ్ఛక్తిసరఫరా, నీటి సరఫరాలవంటి బహు ప్రజా వినియోగముల సందర్భములో కేంద్రీకృత పరిశ్రమలు లాభప్రదము లగును. అనియు లాభాపేక్షతో నడుపబడ దగదు. సేవాద్వైపత్తోడనే వానిని నడుపవలయును. వ్యష్టి నరుని మనస్సులో లాభచింత ప్రాధాన్యత నహించును. ఈ వ్యవహారములను ప్రభుత్వము చేపట్టి నడుపు నప్పు డీలాభచింత అంతర్ధాన మగుచున్నది.

వ్యక్తి నరునికి ప్రోద్బలము నిచ్చునది లాభాపేక్ష. ఖర్చు హెచ్చెనకొలదిని లాభము తగ్గుచుండును; ఖర్చు తగ్గినకొలదిని లాభము హెచ్చుచుండును. కేంద్రీకృత పరిశ్రమలందు ఖర్చు తగ్గించు చుండుమని అర్థము. అటుల చేయుటకు తేలిక మార్గము కూలి తగ్గించుట, ముడిపదార్థములను తేలిక ధరలకు కొనుట, మొత్తము వ్యవహారములో ఆర్థికముగ వ్యయములు తప్పించుకొనుటయే ఇందు ప్రధాన ప్రేరణశక్తి లాభప్రాప్తి. మనము కూలిని తగ్గించు నప్పుడును, ముడిద్రవ్యములను చవకగ కొనునప్పుడును, పరిశ్రమ స్థాపకుని నొక్కఁని శ్రీమంతుని చేని యితర ప్రజాశిని పేదల చేయుచున్నాము. ఈ రీతిగ సంపద పంపిణీలో విభేదమేర్పడు చున్నది.

గ్రామ పరిశ్రమల సందర్భమున ట్లుగుటలేదు. ధరలు పెరిగినపక్షమున నూతన లాభప్రాప్తియను ప్రశ్నయే యుండదు. ప్రతివాఁడే న్యాయమగు ప్రశ్నలము లభింపగలదు. కావుననే గ్రామ పరిశ్రమలనలన ధరలు సాచ్చినను, కేంద్రీకృత పరిశ్రమ వలన ధరలుతగ్గినను మనకు విచారముండదగుదుటగా నేతరులు. మనము కొరుకొవలసిన దంతయు సరసద సంహితతో అసహ్యము నత్వము రాకుండ జాగ్రత్త పడుటయే.

ధరల అడుపు :—

ధరలను అదుపుచేయుచు సందర్భమున పెద్దయెత్తు పరిశ్రమలను చిన్నయెత్తు పరిశ్రమలను విధముగ పాటించుట పొరపాటు. అదుపుచేయ బూనుటకు పూర్వము పరిశ్రమయొక్క స్వభావమును గ్రహించవలయును. ప్రతిసందర్భమునను అదుపుచేయుట వాంఛనీయము కాబాలదు. సంఘ శ్రమమునకు విరుద్ధములగు పరిశ్రమల సందర్భమున దాని కేంద్రీకృత పరిశ్రమగనుండ నంగీకరింప దగదా. కాబట్టి సంఘ శ్రమ విధ్వంసకమగునా యనెడు విషయము, ఒక పరిశ్రమ పెద్దయెత్తు పరిశ్రమకాదగునా కాదగదాయను సమస్యను పరిష్కరింప గల్గును.

ఇదినఱలో తెలిపినటుల స్వభావముచేతనే యెచ్చట గుత్తవ్యాపారములు కలరో, ఎచ్చట అధికమగు పెట్టుబడి యవసరమగునో ఆసందర్భములందు కేంద్రీకృత పరిశ్రమలు ఉచితములగును. ఉదాహరణకు బొగ్గుగనులు త్రవ్వించుట, రైళ్లు నడుపుటవంటి వ్యాపారములలో అత్యధికమగు పెట్టుబడియు, పెద్దయెత్తున కూలీలశ్రమయు అవసరములగును. అటు

సంతి పరిశ్రమలు న్యష్టిమానవుల చేతులలో నడలివేయ
దగదు; ప్రభుత్వమే నిర్వహించవలయును.

సరిశ్రమలలో ప్రజాధిపత్యము:—

బట్టల మిల్లులు ప్రజాస్వామ్య ధర్మమునకు విరుద్ధ
ములు. మిల్ల నెడు స్వల్పకేత్రమున నిరంకుశుడగు నొకా
నొక సంఘని క్రింద వేలకొలది ప్రజలు ఊడిగముచేయు
చుందురు. వాని నోటిమాటయే శాసనము; అతడు పూర్వపు
రస్యచక్రవర్తియగు “హరు” వంటి నిరంకుశ ప్రభుడై అధి
కారము చెల్లించును. వానిమాట చొప్పున నెల్లరు తలనంది
పనిచేయ వలసినదే. ప్రజాస్వామ్యమున అటువంటి సంఘ
విరుద్ధములగు సంశయములకు అవకాశమెంత మాత్రము నుండ
దగదు. ప్రజాస్వామ్యమనునది సర్వత్రా విరుద్ధముగ నుండనల
యును. ఇట్టి రాజకీయ దృక్పథమునుండి గూచునెడల కేంద్రీ
కృత పరిశ్రమలు అసర్థములే యగును.

మనము కొరుకొనునది సహకారముపై ఆధారపడి
నిర్మితమౌ సమాజము. స్పర్ధయనునది అడవి పరిపాలన
మగును. మనదేశమున నది మనకక్కఱలేదు. మనలక్ష్యము
సహకారము; పోటీమనకు నిషిద్ధము. మనము ధరలను అదు
పులో నుంచుదుమను పలుకులో వానిని పలికినంతమాత్రాన
స్పర్ధను, అనగ పోటీలను అరికట్టజాలము.

డాక్టరు తనకడకు వచ్చు రోగులను బాగుగ పరీక్షించి
బహుస్వల్పపు మోతాదులో మాత్రమే విషమును సేవింప
చేయ నిర్ణయించు విధమున, ప్రతి పరిశ్రమను పరిశీలించిన

మీదట, అందు కేంద్రీకరణము సంగీకరింపదగునా, అంగీకరింపదగదాయను సంతతమును నిర్ణయించ వలసియున్నది.

కేంద్రీకరణమును సిద్ధము చేసినంత మాత్రాన, మనము యాత్రప్రయోగమునకు అభ్యంతరము చెప్పనారము కాము. మనము కోరునదెల్ల, సరుడు యంత్రమునకు దానుష్టపోవగదనియే, సరుడు యంత్రముపై యాజమాన్యమును కోల్పోవునపుడు, సీరింగ తనంతటాకాను ప్రభవించుచున్నది.

హింస, కాంతి:—

అర్థశాస్త్రముంగూర్చిన పరిశ్రాంతిములును, సరఫరాగిరాకీ అనుచు నేమేమో సూత్రముల జమివుచుండును. కాని యథార్థ ప్రపంచమున, ప్రధానముగ స్పర్థరాజ్యమునందు అటువంటి దేదియు కాన్పించుటలేదు. ఆర్థిక ప్రయోజనము రీత్యా లభింపగల యంత్రోత్పత్తిసంతను చేయవలసివచ్చె. విస్తృతముగ నుదాహరణమును చెప్పదము. చెప్పగా తయారుచేయు ఫ్యాక్టరీ యొకటి కలదనుకొనుడు. మూడునందల చెప్పల జతలకు గిరాకీ యున్నది. కాని ఆర్థికముగ ఆ ఫ్యాక్టరీలో ఐదునందల చెప్పలజతలను ఉత్పత్తి చేయగలము. అసగ ఉత్పత్తివ్యయము కనిష్ఠ పరిమితిలో నుంచు కొట్టకు 500 జతల చెప్పలను. గిరాకీ యున్నను తేకున్నను, తయారుచేయవలసి యుండును. ఫ్యాక్టరీ యజమాని లక్ష్యవంతయు లాభప్రాప్తి మాత్రమే గాన నిక్కొక చెప్పల జతను తయారుచేయు వ్యయము కనిష్ఠపరిమితిలో నుంచుట తప్ప యితర విషయము లతనికి పట్టవు. ఉత్పత్తివ్యయము కనిష్ఠ పరిమితిలో నుంచుననుకారణమున, అతడు 500 జతలను సిద్ధము చేయించునప్పుడు

గిరాకీ విషయమును ఉపేక్షించి, పిమ్మట వానిని వెలుపల అమ్ముటకై అంగళ్లకొఱకు వెదుక నారంభించును. ఈ తీరున చుట్టు తన యంత్రపు వేగము చనుసరించి న్యసహించును; గాని గిరాకీ ననుసరించి వర్తించడు. కావున అభివృద్ధి చేసిన పరకు నిమిత్తము దూరాన నున్న అంగళ్లను స్వాధీనము చేసి కొనుటకును, కొనుగోలుదారులకు కనిపెట్టుటకును యుద్ధములకు దిగును. మొదట ఉత్పత్తినిచేసి, పిమ్మట ఆయుధప్రయోగ సాహాయ్యమున గిరాకీ సృష్టిచేయ జూచుచున్నాడు. కాబట్టి కేంద్రీకృత పరిశ్రమలు సంగ్రామములకు కారణభూతము లగు చని తెల్లమగుచున్నది. కావున కేంద్రీకృతపరిశ్రమల వినియోగమునకు ఉచితమగు హద్దును పెట్టుట అనవరత మగుచున్నది.

శోల్లానుటవంటి కొన్ని సరిశ్రమలందు పెద్దయెత్తున నవిని బింప చలసిన పరిశ్రమవిధానములు కలవు. అట్టి సందర్భములందు విస్ఫుదేహముగ అటుల చేయనచ్చును. కాని ఆపని న్యష్టినకుల యాజమాన్యమున జరుగదగదు. ప్రముఖులగు అనసరమగు నెడల ఆ పనిని పలుప్రయోజక సహకార సంఘముల ద్వారమున జరిపి, చెప్పాలు కుట్టునారికి, గిట్టుబడి ధరలకు చర్యమును సరఫరా చేయవలయును.

అదే విధమున న్యక్తుల నాధారమునగాని, లేక స్వల్పపు పెట్టుబడి ఆధారమునగాని జరుపదగిన న్యసహాయములు చాల యుండును. ఉదాహరణకు 1600° డిగ్రీల వేడి యనసరమగు పెద్ద పెట్టుబడి లేకుండను, విద్యుచ్ఛక్తి సరఫరా లేకుండను లభింపదు. అందుకై కేంద్రీకృత ప్రయోగము లగత్యము లగును. ప్రయోగార్థము విద్యుచ్ఛక్తిని మఱియు ఇతర విధానములను

వివిధాంగిం దగును. కాని లాభములతోయు దృష్టిలో కాని
జదు. ఆ కార్యము సంఘమును నోచుకొనుట కొక సాధనము
కాదు.

అ ధ్యాయము 8

ప్రభుత్వ పద్ధతి

దీర్ఘకాలము, ప్రాప్తకాలమునాత్రమనెడు పెండు దృక్ప
థముల ననుసరించి యిక్కాలపు సంఘ చర్యలన్నియు సాగు
చుండెనని చెప్పియుంటిమి. న్యక్తి సామాన్యముగ వెంటనే
కలుగు లాభముకొఱకై ప్రాకులాడును. తన యసంతతియు
ఫలప్రదము కాగల కార్యక్రమమునందు అంత ఉత్సాహమును
చూపడు. పిదప నెన్నఁచో ఫలోన్ముఖమగు కార్యమునకై
యత్నించుట కంటె వెంటనే లభించు స్వల్పప్రయోజనముతో
నాతడు తృప్తి నందును. కావున సమాజమంతటి శ్రమమును
గోరి దీర్ఘకాల ప్రయోజన విధానముల నెరవేర్చుట కొఱకై
కొందరిని యేర్చి నియమించుట జాతీయ ప్రభుత్వధర్మమై
యున్నది.

సామాన్య పౌరునకు లభ్యమగు కొద్దిపాటి సౌకర్యము
లతో, నతడు అవసరమగు కార్యములనే కొన్నింటిని చేయ
జాలడు. అట్టివానిని ప్రభుత్వము విస్తారమైన తనపన్ను సంపద
తోడను, మానవశక్తితోడను, నిర్వహించి బూననలసియుండును.
సరిశోధన (Research), ప్రయోగము (Experimentation) వార్తా
ప్రచారము మున్నగు పనులను న్యక్తిత్రేనా యొక కర్షకుడు
గాని, శిల్పిగాని తలపెట్టి నిర్వహింపజాలడు.

ఇప్పటివరకు, దేశమండలి కార్యోత్సాహము, ప్రతిభ, శాకర్షము, నయమిల్లనస్తువుల సభికముగ నుచ్చిత్ర చేయుకొనుకే విని యోగింప బడుచున్నవి. ఇకనుండి నామ గ్రామపరిశ్రమ లాభారముగ గల గ్రామస్వయం సంపూర్ణతకై వినియోగ పడుచున్నందును. గ్రామీణుల ప్రస్తుత మనుభవించుచున్న కష్టములను, దృఢ ప్రయత్నమున వెంటనే సర్దులింప నలసియుండును.

న్యూనతలు:—

గ్రామములన్నిటికి న్యూనతలు నడుచులు ఇతోధికముగ సమకూర్ప నలయునని మిక్కిలిగ చెప్ప నవసరము లేదు. న్యూనత యాభివృద్ధి కయ్యుచున్న వునాది. ఇవి సమకూరనినాడు న్యూనత యము కేవలము బూటకమగును. శావుల నిర్మించుట, చెఱువులను శుభ్రపఱచి అభివృద్ధిచేయుట, కాలునలను త్రవ్వట కొనసాగింప నలయును. భాగ్యము పొందిమరలలో ఉపయోగించుచున్న యంత్రములను ప్రభుత్వము తీసికొని నొట్టపు శావులనుండి నీటిని తోడుటకు వినియోగించ నలెను. నీటి సేవకు లేనిచో మంచిఎరువు వేయుటకు సిలులేదు. నీరులేనిచో ఎఱుపు హానికరమగును.

భూనిర్వాహకము:—

సాగుబడిలోనున్న భూవైశాల్యమును పెంచి, బలమును వృద్ధి పొందింపనలయును. నరియగు పాటుదలలు కల్పించుట ద్వారా నీరు నిలువకుండచేసి, కట్టలువేయుటద్వారా నెడ్డులు ఒరుసుకొని పోకుండ అనికట్టి, భూమిని సారహాసమై పోకుండ

కావాడ నలయును. పరిశీలించుచూ తోచుకు ప్రజలకు నలయు ఆహారముచేయు పశువులకు కానలయు మేతకును ప్రధానాధారముగునది భూసారమే. భూమిసారము తగ్గించుటల అన్నింటి పండు పంటయొక్క సృష్టి నశించి, ప్రకాశోగ్య భంగమునకు కారణమగును. అందు నలసనే ఆహార సపుణ్ణము ఆరోగ్యమునకు, వ్యవసాయముచేయు స్వహితగుబంధముకలదని నచింతించు.

బీసాకు మున్నగు రాష్ట్రములందు ధరలు పెంచు నుపాయముగా, పూర్వము పండు వరివంటి ఆహారపు పంటలకు బదులు నాణిజ్యపు పంటలగు చెఱకును, పొగాకును, పొడపు ఏనుగుల ప్రత్తిని పండింపసాగిరి. అదేతీరున మొలగానుగో సరి పొలముల నన్నింటిని కొబ్బరి తోపులుగ మార్చివేయుచుండిరి. కొబ్బరి కాయలను నూనెమరలకు అమ్మివేయుగా నానూనె సబ్బులు తయారు చేయుటకు వినియోగించు బడులున్నది. అందుచే పూర్వము వరి పొలములు కలిగినవారు, దంపుడు బియ్యము లభింపక బ్రెజిలు దేశమునండి దిగుమతియైన మెరుగు పెట్టబడిన ధాన్యముపై నాధారపడనలసినవారై అనారోగ్యమునకు గురియగుచుండిరి. ప్రాథమికావసరముల ముందుగనుత్పత్తి చేయుటకు పొలములను తగు విధమున ఉపయోగించునట్లు చూచుట ప్రభుత్వ కర్తవ్యము. ఆహార వస్త్రాదుల సృష్టి చేయుటకు పోగా మిగిలిన పొలములలో మాత్రము నాణిజ్యపు పంటలు పండింపవచ్చును. పై సూచనాగించినట్లు ప్రజలు తిండిలేక మాడుచుండగా వరిపొలములు సబ్బుల, స్మృణమున కుపకరించు భూములుగ మార్పబడుట ప్రభుత్వము నెడ ధర్మభంగము పోటిలుటను తెలుపుచున్నది.

పైకులుకేయుటకు తైసెన్సు విధానము అమలు పఱుప నలెను. సుస్థితిమయిన ప్రణాళిక ననుసరించి కొన్ని కొన్ని పంటలనే పండించునట్లు వ్యవసాయకులకు తైసెన్సులనిచ్చి అదుపు చేయవలయును.

సరిశోధనము (Research) :—

వ్యవసాయ పరిశోధనమంతయు, గ్రామ పరిశ్రమల కనకరములగు ముడిపదార్థములను ఆశ్రయ పంటలను వృద్ధిపొందజేయుటకే ఉపయోగపడ వలయును. అంతేగాక, ధనార్జన కొరతకై పండింపబడు పొగాకును గట్టి బెరడుగల చెజరును పొడవు ఏనుగుల ప్రత్తిని పండించు కొరకు కాదు.

రవాణా సులభము, సౌకర్యములు :—

ప్రస్తుతము మిల్లురకకులకే ప్రధానముగ ప్రోత్సాహము కనగబడుచున్నది; సరసమగు ప్రత్యేకపు కేవులు అంగీకరింపబడుచున్నవి. గ్రామ పరిశ్రమోత్పత్తులగు చేతికాగితము, గ్రామ పరిశ్రమల కగు సాధనసామాగ్రి చమురుదీపములయు రవాణాలయెడ రైల్వే అధికారులు క్రేగంటనైన చూచుటలేదు. అందున ఆ పరిశ్రమలు కుంటుపడుచున్నవి. యుద్ధకాల పరిస్థితులందొకింత న్యాయవ్యభివృద్ధులు గాంచు నానగొలిపిన గ్రామ పరిశ్రమలు, రైల్వే అనుసరింపబడుచున్న విధానాల నలసనణగారి పోయినవి. ఇతర విషయములందు నలెనే, గ్రామమందలి ఉత్పత్తిదారుల కనుకూలముగ గ్రామ పరిశ్రమలయెడ నారి దృష్టి మారి తీరవలయును. గ్రామపరిశ్రమల కనకరమగు సాధన సామాగ్రికి రవాణా సౌకర్యములు కల్పించవలయును.

గ్రామోత్పత్తులమీద మ్యూనిసిపల్ పన్నులు మున్నగునవి విధించుట మానవలయును.

సఃపోషణ:—

పశుపోషణ చాలలను పెద్దయెత్తున ప్రభుత్వము చేర్చి హంస బానవలసి యుండును. ప్రతిరాష్ట్రమునందు ఆయా ప్రదేశముల కనుకూలములుగ నుండు ప్రత్యేకశాలలున్నయెడ, వానిని భద్రపఱచి, శాగుపఱచ నొందును. అనసరము లగుపట్ల ఆబోతుల పోషణకు సాహాయకధనము నొసంగి నచ్చును. మధ్యపరగణా యందులి నాధ్ధా గోసేవాసంఘము యొక్క పశుపోషణ విధానమును అనుసరింప దగును.

రాకపోకలు! బాటలు :—

గ్రామములో మోటారులు నడుచుటకు తాగు రోడ్లను వేయించవలెను. వాటి కగు న్యయము మోటారు యజమానులు భరింప నగును. పెట్రోలు మోటారుబండ్లమీద లైసెన్సులు, పన్నులు విధించి ఆధనమును కారు యజమానులనుండి రాబట్టి బాటలనిర్మాణాభి వృద్ధులకు వెచ్చింపదగును. తారులేని బాటలమీద, ప్రత్యేకానుమతితో తప్ప, మోటారుబండ్లను పోసీయరాదు. పోసీచ్చుట తప్పనిసరియైన యెడల, గంటకు ఐదుమైళ్ళ వేగముకన్న ఎక్కుడు వేగముతో పోసీయరాదు.

అటవీ నిర్వహణమునందు ప్రభుత్వము తనవిధానమును పూర్తిగ మార్చుకొన వలసియుండును; ఆదాయపుదృష్టినిగాక, ప్రజానసరముల దృష్టిని అనుసరింపవలెను. అడవులలో దొరికు కలవ, లక్క మున్నగునవి ఉపయోగపడు గూఢములలో

ప్రజలకు లభ్యమగునట్లు చూడవలయును. కలపను అడవులాగో నానవేసి బాగుపఱచవలయును. చుట్టూసట్లనుండు గ్రామీణుల అవసరముల ననుసరించి వివరాలనా విధానము (Forest Planning) జరుగవలయును. అడవులను రెండు ముఖ్యమగు తరగతిలుగా భాగింపవచ్చును. (1) కలపనొసంగు అడవులు. పరిపాలనము దీర్ఘదూరము (Long range view) చనురదిపదగును. (2) వంటచెఱుకు వచ్చిక నొసంగు అడవులు; ఇట్లు లేకుండగాని, స్వల్పధరలకుగాని వాటిని ప్రజలకు లభ్యమగునట్లు చేయవలయును. తాటి బెల్లమును కాగితమును కుండలను చేయుట మొదలైన గ్రామపరిశ్రమల కవసరమగు గడ్డి ముచ్చగు నని చౌకధరలకు లభ్యమైనచో గ్రామ పరిశ్రమలు ప్రబల గల్గును.

శిక్షణకేంద్రములు:—

ఈ క్రిందికార్యముల కొనసాగించు సమిత్తము భాషా ప్రయుక్త శిక్షణ కేంద్రముల నిర్మించుట ఉత్తమము.

(1) రాష్ట్రమండలి గ్రామపరిశ్రమల నిర్వహణ విధానములందు జిల్లా ప్రదర్శన కేంద్రములతోపాటు పరిశోధనలు జరుపుట.

(2) స్థానిక భాషలలో గ్రామపరిశ్రమలం గూర్చిన వాఙ్మయమును సృష్టించుట.

(3) గ్రామపరిశ్రమల ప్రదర్శనశాలలను నెలకొల్పుట.

(4) జిల్లా కేంద్రములలో నుత్పత్తి కాజాలని ఎద్దులతో నాడించు పిండి తిరుగఁగల్గు, ధాన్యమునుండి యూకను వేరుచేయు

యంత్రము, పంచదారను తయారుచేయు సంస్కృత శక్తి యంత్రములు (centrifugal Machines) ఘుట్టిన యంత్రములు, సీడన యంత్రములు మున్నగు వానికి కావలసిన పనిముట్లను పరికరములను నుత్పత్తిచేయు పరిశ్రమా లయములను నిర్వహించుట.

(5) ఇల్లా స్రవరస్య యంత్రములకు, గహకార సంఘము లకు అనగుములగు నిబ్బందికి, గ్రామ సేవకులకు శిక్షణనిచ్చుట.

అ ధ్యాయము 9

జీవితప్రయోగమైన విద్య:—

నీర్ఘ్న సూత్రము, ప్రాప్తికాల సూత్రమనెడు రెండు దృక్పథముల ననుసరించి యుక్కాలపు గోళము చర్యలన్నియు సాగించుచున్నవి చెప్పియుంటిమి. ఇక సామాన్య దృక్పథము నుండి జీవితాదర్శమును గ్రహించుచున్నట్లు ప్రచలన ప్రబోధము చేయుట ద్వారమున మాత్రమే సులభము చిహ్నము తీర్చుట గల్గుదుము. మన జీవితము యొక్క సమస్తాంశముల బోధింపగ సామర్థ్యము నొసగగల సర్వోపయుక్తమగు తాళపు చెవియే విద్య.

విద్యయన అర్థమేమి? :—

శ్రేష్ఠతర పాఠులుగను శ్రేష్ఠతర భర్తలుగను శ్రేష్ఠతర జనకులుగను చేయుచు జీవితమునకు మనను అర్హులను చేయుటకు విద్య యువయోగపడవలసి యున్నచో ఆ విద్య ఉయ్యెలలో బరుండు పనితనమునుండి స్మృతానమున సమాధింజేరు నటకును ఎడతేగక సాగించుచు శిక్షణగ నుండవలయును. పరిపరి విధముల మార్పు చెందుచుండి జీవనరంగము లన్నింటను

తొట్టుపాటులేక మనపాత్ర భర్తవహణముచేయు శక్తిమంతుల నుగ చేయుట కది యుపయోగించ వలయును. అటులగాక, కొన్ని చమత్కారములను చేయుటను పూత్రమే ఆ విద్య మనకు నేర్పవలసినదే, భిన్నమగు పరిస్థితుల నెదుర్కొన నప్పుడు మన మగాధముప్రముచ బడినవార మగుదుము. విద్యయనుచు ఏదో కొన్ని యంతములను కొన్ని అంశములను మన తలలో క్రుక్క నక్కఱలేదు. కాని, అది మనకు జీవితా దర్శమును చూపగవలసి యున్నది.

విద్యావిధానమునకు వెనుక ఒక ధర్మసిద్ధాంతము అండగ నుండవలయును. ప్రతివ్యక్తిలోని శ్రేష్ఠతమాంశమును ప్రకాశమునకు దెచ్చుటే దాని పరమ లక్ష్యము. కాబట్టి విద్యాప్రచారమునకు పూనుకొనుట గురుతర బాధ్యతను వహించుటే; అందు అపాయములు మెండుగ నుండును. సక్రమ యోచనయు ఉచిత శిక్షణమునులేనిది, మన మేలాటి ప్రణాళికను ఉదాసీన భావముతో ప్రకటింప దగదు.

దురదృష్టవశాన, చదువను వ్రాయను నేర్పు కళను వ్యాపింపచేయుటే విద్య యగునను భ్రాంతిలో పడిపోయి యున్నాము. ఇంతకంటె వైపరీత్యము మఱొకటిలేదు. వ్రాయుట చదువుట యనునవి సంస్కృతి (culture) నలవరచుకొనుటకు ఒక సాధనము కావచ్చును. కాని అవిమాత్రమే సాధన మనుటయు చెల్లదు. మాత్రము అవి అత్యంతము ప్రథమ మనుటకును, పీలులేదు.

లక్ష్యశుద్ధిగల విద్య:—

అనేక దేశములలో సామాన్యమున స్పష్టమగు లక్ష్యములు గల విద్యాపద్ధతులే కలవు. పెట్టుబడిదారుల దేశములలో పరిశ్రమల నడుపు సామాన్యములు భావికాలమున తమకు దొరకగల కార్య సర్వాహతులు, వ్యవహారాలు సిద్ధమగుటకు దగిన కృషిశ్రేణుల విద్యాప్రచారము చేయించును. సాంఘిక నాద దేశములలో హెచ్చుగ సరకుల నుత్పత్తిచేయు సాధనగ విద్యా విధానమును వశము చేసుకొని నడుపుదురు. రణ నీతి వాద, దేశములలో విద్యయనగ సంస్కృతి దేశాభిమాన ప్రేరణ మని అర్థము.

ప్రాచ్యవిధానము:—

మన దేశములో ప్రాచీనకాలమున నలంబించిన విద్యా విధానము జీవితము కొరకగు శిక్షణ నొసగు శాస్త్రమై గురుపె డిది. విద్యార్థి తన గురువును నెరిచి తన యనుదిన జీవితమును ఆ గురువు పర్యవేక్షణక్రింద గడపుచు, వాని యున్నతభావము నలవడచుకొనెడి వాడు. ఈ విధానమును ఆధ్యాత్మిక శిక్షణము సందేగాక, అనుదిన జీవితమున ప్రత్యంగము నందును అను నర్థించెడి వాడు. తండ్రి యెట్లు తన పితృధర్మములను ఉద్యోగ విధులనుగ నెంచజాలనో; అట్లే గురువు విద్యాభోధను చేయుట ఒకానొక యుద్యోగధర్మముగ నెంచెడువాడు కాడు. గురువు తన జీవితమును తాను గడుపుచు పోవుచుండ, అందు జీవన ఖరమానధి ప్రస్ఫుట మగుచుండును. అప్పుడు శిష్యుడు గురువు యొక్క ఆచరణను కనిపట్టి తాను నేర్వగల ధర్మమును నేర్చు కొను చుండెడివాడు. ఏనువ్రభుడు తన శిష్యులతో 'న్ననున

రించుడు'ని చెప్పిన సందర్భమున ఆయన వారికి పతనీయగ్రంథముల నొకదానిని వారి కీయలేదు. వారు తమ గురుపాదచ్ఛాయల ననుసరించి నత్తిచెడివారు. ఇది మానవిద్యావిధానము.

యథార్థాత్మిక ప్రభావము:—

పాశ్చాత్య వాణిజ్యపరణితోడి సమీప సంపర్కము నునవిద్యార్థుల దేశతొక పవిత్రతాలయమును సృష్టించిపెట్టివది. మానసంస్కృతికి గల పూజ్యత ధనదేశతయొక్క పూజ్యతకు లోకువై పోయివది. మనము పాటించిన మానవత్వ చుట్టెనిపిడి, సునర్ణదృష్టి ననలంబించినాము. బ్రాహ్మణ సంస్కృతి ప్రభావము పోయి వైశ్య నాగరకము పాశ్చాత్య దేశముల నుండి నచ్చినది. బ్రాహ్మణుడు తన సంపదల నలనగాక, తనకు రాగల ప్రతిఫలమొంత యనెడు నాశను పిడి యతడు సంఘమునకు విస్తానముగా నొనర్చిన సేవకుగాను గౌరవ మర్యాదలను పొందెడివాడు. ప్రభావవిషయములకు ప్రథమ స్థానము నొగిసి విద్యా విధానము మనము పాటింప సర్వము కాజాలదు. ప్రజాసామాన్యమునకు మధ్యగఱపు నేప్రయత్న మైనను, అన్నిటికన్న ముఖ్యముగ యధార్థమగు ధనసంబంధమును సాంఘికాత్మిక సంబంధమునుగల ప్రమాణములను విచారణచోకి దీసివోవలయును.

విశిష్టజీవిత స్వరూపములు:—

మానవుడు సుకీర్ణజీవి; మానవుని పరస్పరసంబంధ మిటు మంతయు లేని గడులు గదులుగ విభజించి, అంతరము లంతరములుగ వికసింప జేయలేము. శారీరక మానసిక అభ్యాత్మి

కాంక్షములను విడిచివేసి వాని మానసికాభివృద్ధిని మాత్రము ప్రోత్సహింపజేసాము విద్య వివరీత వికార స్వరూపుని తయారు చేయుటకే కారణమైనది. మనగమ్యము యధార్థవిద్యయే యొసఁచో సమస్తశక్తి సామర్థ్యముల గుఱించియు నేకకాల మందే జాగ్రత్త తీసికొవలసి యుండును. కాయకముగను, సాంఘికముగను, మానసికముగను, ఆధ్యాత్మికముగను నరుని పరిణతికి దీసికొని రావలసియుండును. అతఁడొక వృత్తిని నేర్చుకొనవలసి యుండును. సమాజమున నొకవ్యక్తిగ జీవించుట నేర్వవలయును. నరులను తాకిక విషయమును ఎటుల నెన్నక చేసి చూడవలయునో యెఱింగి యుండవలయును. ఈ విషయముల నన్నింటిని ప్రవర్ధనమునకు దెచ్చు ప్రయత్నము తొనగి మయ్యేనేని, చెప్పకొదగిన అర్హతగల విద్యమనకు లేనట్లే.

మనపైన మాసిపోవజాలని ముద్రవేయక విడుచు నొక్కపనియైన నుండదు. మనపని, మనఆల, మన వినోదము మనవిశ్రాంతి అన్నియు సాంఘికముగ ఆరోగ్య కరమనా ప్రతి ఫలము నొసగునవిగ నుండగోరుదుమేని వానిని విచక్షణ పూర్వకముగ నిర్ణయముచేయ వలసియుండును. పనిచేయు కొఱకగు శిక్షణము పనివాని జీవితమున చాలభాగమును గుఱించి జాగ్రత్త తీసికొనును. మన ఆర్థిక వ్యవహారమునందు మన కాలమున నధికభాగము వ్యయమగుచున్నది. అయ్యది మనశక్తి సమర్థతలను పెంపుచేయు నట్లులను, మనజీవితమును పన్నుల్పిత్తిచేయుటలో నైపుణ్యము గలదానిగ నొనర్చు నట్లు లను ఎంతవఱకు నియమించు కొందుమో, అంతవరకు దాని మూలమున జాగ్రత్త తరమైన దగును. సక్రమముగ పని

(శ్రమ) జాతిని సుస్కృంప జేయక పోవుటేగాక, దానిని సునిర్మితముచేయును. పని యొక్క-ధర్మము (Function) మనజీవితాదర్శమును ఆచరణబోధికి దెచ్చుచుదై యుండవలయును. పూజాప్రసాదములతో ప్రారంభమై వ్యాఖ్యోడనే అంతమగు కేవల మతచర్య పైపై వెలుపే యగును. అనుష్ఠానము మన ప్రతిచర్యను సంగ్రహింపబోదేని ఆ మతము స్వర్థమే. శ్రమను గుఱించిన అభ్యాయములో మనము గావించిన పృథక్కరణాలన, శ్రమయొక్క ప్రధాన కర్తవ్యము, స్వక్తియొక్కయు జాతియొక్కయు అభివృద్ధియేయని గ్రహించితిమి. శ్రమపడుట వయస్కుని యందు సమర్థమగు శక్తినికూర్చు నెడల పనివానికి ప్రవర్ధనము చేకూర్చుకొనుట దానిని వినియోగము చేయగలముగదా!

మనము మనకార్యోత్సాహము సంతటిని గ్రామముల మీద కేంద్రీకరించవలయును. జాతి కేహనియు లేకుండ విశ్వవిద్యాలయాల వ్యాసంగమంతయు కొంతకాలము కట్టిపెట్టనే వచ్చును. ప్రస్తుతము మనకు తలబడువైయున్నది. మన యక్కడ దీర్ఘుటకు కావలయునంత మందికంటె హెచ్చుమంది పట్ట భద్రులేకలరు. వీరు మనకక్కడకు వచ్చుతీరు విద్యగఱచి తయారైనవారు కానందున వీరినలన నిరుద్యోగ సమస్య ఒకటి నచ్చి పడినది. అట్లుకానిచో వీరికి పనికల్పించి వినియోగించు కొనుటలో కష్ట ముండెడిదికాదు. మన గ్రామములోని ప్రజలను హెచ్చుప్రయోజకులనుగను, సమర్థులనుగను చేయుటే మన గమ్యము. వారి తలలో వెలుపలినుండి నచ్చు విషయ జ్ఞానమును క్రుక్కుట మనకు వాంఛనీయము కాదు. లేడి

యోలు, టూటలు కొంత సహకారకరములే యైనను, గ్రామీణ విద్యకవి ము: యధారములు కాజాలవు. వానికొకటే చేయబడు పాఠ్య విద్యమునకును వచ్చు ప్రయోజనమునకును పోలి కనగలేదు. కావలసినది గ్రామమున అభ్యంతరమునుండి కలుగు సరిణామముగాని, సంఘమునకు బాహ్యమునుండి తెచ్చి నెత్తిని బెట్టు బడువుగాదు. బాహ్యమునుండి వచ్చు దేనికైనను పుష్టి నొసగవలయునన్న కృత్రిమ సాధనము లవసరములగును. అభ్యంతరము నుండి యుద్భవించునది సరుని సరుని, గ్రామ మును గ్రామమును కదిసి దేశమునంతటను చేర్చి ఒక్కటిగా నేకముచేయగల యధార్థమూ సంస్కృతిని పరిధివిల్లజేయును.

మనము ప్రకాశమునకు తేనెబిలపించు నిర్మాణమునకు అత్యధిక ప్రాధాన్యత నొసగ నక్కఱలేదు. వానిమట్టు కవి ఎంత ప్రధానమైనవిగ గోచరించినను, ఆ నిర్మాణములం దత్యంతము ఆసక్తికొను నప్పుడు, వ్యక్తుల ప్రభావము మఱుగున పడిపోవును; అంతట ఆ నిర్మాణములు అధిక వ్యయకారణములై పోయి నిష్ప్రయోజనము లగును. ఇతర క్షేత్రములందువలె విద్యను కేంద్రీకృతము గావించితిమేని, దూరాన నుండు వారి అదుపాజ్ఞలు వితిమిరిపోవును. విద్యయందు కేంద్రీకరణమును ప్రవేశపెట్టుటవలన సంకుచిత విధానములకును ఏకీకృత ప్రమాణ ములకును (standardization) దారితీయును. ఇది వాస్తవిక విద్యను మారణముచేయును. గ్రామములోని విద్యాగురువు, తోడిప్రజల దృక్పథమును గ్రహించి వనిచేయుట చాల నుత్తమ కార్యము. మఱియు విద్యాప్రచారమున కేర్పడిన సంస్థకు విధానములన్ని అందుకగు ఖర్చుల భరించుచుండు ప్రాతపద్ధతిని

ప్రతిగ్రామమునను పునరుద్ధరించు టెంతయు వాంఛనీయమగును. అటువంటి విధానమున పరిశీలన లాభమును సలహాయమును కేంద్రము నుండి దొఱకునేని ఆధిపత్యము స్థానిక ప్రజల భావమున కనుగుణముగనే నడుచునుగాన, సర్వవిధముల నది విశేషోపయోగకరముగ నుండగలదు. ఇప్పుడన్ననో ఉపాధ్యాయుడు సంసత్సరమున కెప్పుడో యొకసారి వచ్చు పరీక్షాధికారిని మాత్రము తృప్తిపఱచవలసిని నాడుగాన ఆ పరీక్షాసంతరము శ్రద్ధ విడనాడగల్గుచున్నాడు. దీనివలన నిరంతరాభివృద్ధి పొసగదు; సుస్థిర కార్యసిద్ధియు కలుగదు. ప్రతిగ్రామము నందును పాఠశాల యనునది సంస్కృతికి మూలకందమై యొప్పుచు, భాష్యాప్రపంచ సంస్కర్తకు మూలబిందువై పఱగుచుండవలెను. ఈ పద్ధతಿಯందు నొక లోపము ఘటిల్లనచ్చును. ఉపాధ్యాయుడు గ్రామములోని సామాజిక భావమును పెంపొందించుటే తన కర్తవ్య ధర్మమని తలపోయుట కలవాటుపడి, బాలప్రాయుల యెడ తన విధాయక ధర్మమును స్రవణముగ గుర్తించక ఉపేక్షించ నును. ఈ సామాజిక దృష్టియనునది (social spirit) పాఠశాలా నిర్వహణమున ఆనువంగిక విషయమగునుగాని అదియే పరమావధికాదు; మనము మానవ స్వభావమును నమ్ముకొని ఆత్మవిశ్వాసముపూని, మన పరమావధిని నదా దృష్టిలో నిడుకొని సాగిపోవుచుండగ నలయును. స్వల్పంశములందు వ్యత్యాసములున్న నుండుగాక; ఐనను యధార్థమూ సంస్కృతిని ఆధారభూతముగా ప్రమాణములను ప్రసర్థనముగావించుకొంటిమా మన పరమ లక్ష్యమును చేరగల్గుదుము; మఱియు పైకి కాన్పించు భిన్నత్వ మున్నను ఐక్యతను సాధింపగల్గుదుము.

ప్రతిపాదితప్రణాళిక (supposed system)

మన విద్యాప్రణాళిక యే మార్గము ననుసరించవలసి యుండునను విషయమున నిటీవల చాల చర్చలు జరుగుచున్నవి. విద్యావ్యాపకము స్వయంపోషకముగ నుండుచలమునని గాంధీజీ సూచించియున్నాడు. ఆయన ముఖ్య ప్రాసీయున్నాడు. “పసివానియొక్కయు పెద్దవానియొక్కయు ముగ్ధుల రాక్షసులగు గల యుత్తమ ప్రభావమును సర్వంకపముగ (around) ప్రకాశమునకు దెచ్చుచే విద్యయని నా యభిప్రాయము. విద్య కది తుదిగాని మొదలుగాని కాదు. అది అక్షరజ్ఞానము స్త్రీ సురుషులు విద్య గణచుటకగు ఉపాయములతో నొకటి మాత్రమే. కేవలము అక్షరజ్ఞానమే విద్యయనదగదు. కావున శిక్షణ గణపుట కారంభించు క్రియమునుండియు, ఉత్పత్తిచేయు శక్తి నొసగు నుపయోగకరమూ ఒక హస్తపరిశ్రమము నేర్పుటతో బిడ్డయొక్క విద్యాభ్యాసమును ప్రారంభముచేయ కోరెదను. ఆ విధముగ ప్రతిపాఠశాలను స్వయంపోషకము చేయనచ్చును. ఈ పాఠశాలలం దుత్పత్తియగు గరకులను ప్రభుత్వము తీసికొవలయు ననెడు సీమము మాత్రముండ వలయును.

“అటువంటి విద్యాపద్ధతి ననుసరించిన యెడల మనకు యొక్కయు ఆత్మయొక్కయు అత్యున్నత పరిణామము సాధ్యమగునని నాదృఢ నిశ్చయము. కాని యే చేతిపనియైనను, ఈ నాడు జరుగునటుల, నిర్జీవయాంత్రిక చర్యగ మాత్రము నేర్పదగదు; శాస్త్ర సమ్మతముగ నేర్పవలయును; అనగ బిడ్డకు ఉత్పత్తిచేయు ప్రతికర్మయు నెందులకో ఎట్టి ఫలితార్థము నొసగునో తెలుప వలయును. కొంత ఆత్మవిశ్వాసము లేకుండనే

“ఓట్ర వ్రాయుటలేదు సుజీ ! స్వామిభవము మొక్క ప్రోద్బలము
 తోడనే వ్రాయుచున్నాను. ప్రచారకులకు నడుకుట నేర్పబడు
 సంవర్ధములందెల్ల ఈ పద్ధతి దాదాపు పూర్తిగ ప్రయోగము
 చేయబడుచునే యున్నది. ఈ పద్ధతితో పాదర్శకులు చేయుటను
 నడుకుటను సయితము నేను నేర్పియుంటిని. సత్ఫలములే లభిం
 చినవి. ఈ విధానముచందు, చరిత్ర భూగోళశాస్త్రములకును
 తావులేకపోదు. అయినను అటునంటి సామాన్య జ్ఞానమును
 సంభాషణద్వారమున తెలుపుట చలన మెక్కిలి చక్కగ నేర్ప
 నచ్చునని నేను కనుకొంటిని. వ్రాయుట చదువుట మూలాన
 ఎంత నేర్పగల్గుచున్నా దానికి పదిరెట్లుగ పైవిధమున నేర్ప
 నచ్చును. కాలక్రమమున విజ్ఞాన అభిరుచి కొంత పక్వమైన
 పిమ్మట అక్షరమాల చిహ్నములను నేర్పనచ్చును. ఇది విప్లవ
 కరమైన ప్రతిపాదనే కానచ్చును. కాని చాల శ్రమ దీనివలన
 కలిసి నచ్చును. ఈ పద్ధతి ననుసరించు విద్యార్థి యితరతా
 సంపాదించుటకు చాలమెచ్చు కాలము పట్టునంత జ్ఞానమును
 ఒక్క సంవత్సరములో సంపాదించ గల్గును. అనగ నిది సర్వం
 కషమా పొదుపుఅనియే అర్థము. విద్యార్థితాను చేతివనిని
 నేర్చుచుండు కాలముననే గణితమును నేర్వగలడని వేఱుగ
 చెప్పవలయునా ?

“నేను ప్రారంభ విద్యకు అత్యంత ప్రాధాన్యత నొసగె
 దను. నా యభిప్రాయములో ప్రారంభవిద్య యనగ ఇంగ్లీషు
 భాష మినహా. యిప్పటి మెట్రిక్యులేషనుకు సమానశా
 విద్యయే. కళాశాలలో ప్రవేశించి పట్టభద్రులైనవారు హాథా
 త్తుగ తమ విజ్ఞానముచంతను వాడుచిపోదు రనుకొనుడు. అట్టి

నాకాద్విస్రృతి వలన గలుగు నష్టము, ముప్పదికొట్లమందిఁ
అజ్ఞానసాగరమున ముంచి యుంచుటవలన నుమాడునట్టి
నష్టముతోపోల్చి యెఱచు నెడల తేనేలేదోయే చెప్పవగును.
కొట్లాదిగగల గ్రామపాసులయొక్క అజ్ఞానరాశిని అక్షర
జ్ఞానాభావముతో కొలతవేసి యంతయు నిర్ణయించుట
శక్యము కాదు.”

(సారంభ దశలోగో జాలభౌతికల విద్యస్వయంపోషక
మెన్నడును కాజాలదు. నార లుత్పత్తిచేయు వస్తువులుకుండ
వినిమయమునకు దగిన విలువగల నస్తువులు కాజాలవు. ప్రభు
త్వము నానిన దీసికొను నెడలను నష్టమును భరించుటకది
యొక యుపాయము మాత్రమేయగును. ప్రప్రభు దశయందు
విద్య స్వయంపోషక మంటిమా, మనను మనమే నొనగించు
కొనిన వారమగుదుము. గాంధీజీ స్వయంపోషకమగు నది
చప్పుడు వారి యర్థమేమన, ప్రతిసంవత్సరము బిడ్డ తయారు
చేయు వస్తువులతో ఆసంవత్సరము బిడ్డ యీదగిన ప్రతిఫల
మంతయు పూర్తిగ లభించు ననికాదు; అది బహు సంపదిత
మగు ఆర్థిక దృక్పథము. అదెన్నడును వాస్తవముకాదు.
గాంధీజీ చెప్పుదాని భావము కడువిశాలతరమైనది. విలువలు
తేల్చుట డబ్బురూపమున కాపూడదు. అబద్ధము భావికాలమున
సుశిక్షితుడైన పౌరుడుగ అర్హింపగల సేవల దృష్ట్యా విలువను
తేల్చువలసి యుండును. ప్రస్తుతమన్ననో, గ్రామములలో బిడ్డలకు
నేర్పబడుచున్న చదువుట వ్రాయుట గణితము వేయుట యను
వానిలోని అభ్యాసము చాల నిస్సారమైనది. కొలది సంవత్సర
ముల యనంతరము అది విద్యాశూన్యదశగనే మారిపోగలదు.

అట్టి బిడ్డల కొరకై న్యాయము చేయబడు డబ్బు, కాల క్రమమున యిండుగయే యిచ్చించుకొనును. కాని అడబ్బును, సార్థకమగు మార్గమున న్యాయపఱచిన యెడల అపిల్లలయొక్క తరగతి యుత్పత్తి చేసిన సరకు ఏసంవత్సరముకా సంవత్సరము ఖర్చులకు సరిపోక పోయినను, ఏడు సంవత్సరముల విద్యాలయ శిక్షణాసంతరము, ఆ తరగతిలోని వా యుత్పత్తి చేసిన మొత్తపు సరకు వలనవారి ఉపాధ్యాయులకై ఖర్చుచేసిన మొత్తమును ప్రతిఫలముగ రాబట్టు కొనుటకు తప్పక సరి పోవును. మొదటి రెండు సంవత్సరములందును నష్టమేనచ్చును; తరువాత మూడు సంవత్సరములలోను ఖర్చులు మాత్రము పూడును; తుదిరెండు సంవత్సరములలోను ఆ బిడ్డలు సక్రమముగ శిక్షణము గఱపబడియున్న యెడల మొదటి రెండు సంవత్సరముల నష్టమును కూడ పూడ్చుటకు సరిపోవునంత లాభము నచ్చితీరవలయును. ఇంతేగాక యిదివఱకే తెలుపబడిన రీతిని, ఒక సత్పూరుని శిక్షణము, ప్రభుత్వముచే ధనసూపమున నానికై చేయబడిన వ్యయమునకు సరిపోవు ప్రతిఫలముకన్న హెచ్చులాభమునే సమకూర్చగలదు. స్థానికముగ అవసరమగు నూలును వడుకుట, రంగులు వేయుట, నేతనేయుట, కుట్టుకుట్టుట, చాపలు బుట్టలు అల్లుట, లోహకారవృత్తిచేయుట, కాగితముచేయుట, బెల్లము తయారు చేయుట, నూనెగానుగాడుట, తేనెటీగల పెంచుట మొదలగు వృత్తులను బిడ్డలకు నేర్పునెడల సరకును విక్రయముచేయుటయనెడు సమస్త్య గొప్పది కాదు. సామాన్యముగ శిల్పికడ విద్యనేర్చు పిల్లనాడు సయితము ప్రప్రథమము నుండియు వాని కగు వ్యయమునకు సరిపోవు సంపాదనను చేసిపెట్టజాలడు. వాని

శిక్షణము నలన కొంతకాలము పట్టమే వచ్చితీరును. ప్రారంభ వశలను గడచిన పిమ్మట సతకు లాభదాయకమగు చాని నేదేని తయారు చేయగల్గును. ఆ యనంతరము తన శిక్షణ న్యాయము సరిపుచ్చగలడు. ప్రారంభశిక్షణన్యాయమును భరించి తనకు ప్రభుత్వము నిఘన నేర్పాటుచేయవలయును; లేదా అందు కొరకుని ప్రజలు కొంత భూమిపైని ఆదాయమును ప్రశస్తిపఱచి తీరవలయును. ఇస్తుల నయ్యాలిచేయు బ్రతిఘటన పద్ధతి నిచ్చిపడె గ్రామపాతశాలలను భగ్నముచేయుటకు పూర్వము అన్ని లనే జరుగుచుండెడిది. కాని పిన్నవయస్కుల విద్యాన్యాసకము ప్రభుత్వవిఘనలతో నొకటిగ నుండితీరవలయును. మన ప్రస్తుతి పరిస్థితులతో నీ సమస్య రాజకీయముగ కల్పితమైన ధనుసమన్య యోషోయినదిగాని సహజమైనది కాదు. దీని పరిష్కారము రాజకీయముగ దానిని సరిదిద్దుటచే సాధింపవలయును. కాని దానిని అనివార్యసంఘటనగ నెంచుటవలన పోనగునది కాదు. ఉపాధ్యాయుడు సుశిక్షితుడైన న్యక్తిగనుండి ప్రథమముననే సరి షోవునట్లుగ నెలకు 25 రూపాయల జీతమును పడయవలయును. పాతశాల నడుచుకాలము, బోధనాసమయములు గ్రామ పంచాంగమున కనుసరణముగ నుండవలయును. కొంతల గమ యమున గాని లేక పొలములతో సొచ్చుగ పనిపాటలు సాగు కాలమున గాని తరగతులు జరపదగదు.

ప్రణాళికయొక్క సామాన్య స్వరూప సూచన:—

వార్ధావిధానము లేక ప్రస్తుతము పేర్కొనబడుచున్న ఆధార ప్రణాళిక బాల బాలికలకు ఏడవయేట మొదలు పద నాల్గవయేట వఱకు ఏడేండ్లు నిర్బంధమగు ఆధార విద్యను

నియమించు చున్నది. బోధనాసాధనగ నూలు వడకుటవంటి
 సృష్టియైయుండ దానిచుట్టును చేర్చికూర్చి అన్ని బోధ్యాంశము
 లను సేర్వవలయును. విద్యార్థియొక్క- అనుదిన జీవితమును
 తదనుబంధముగ కూర్చబడిన సృష్టియు, వానియొక్క భౌతిక
 సాంఘిక పరిస్థితులును అతడు నేర్చు విజ్ఞానాంశములన్నింటి
 నడుమను పరస్పరానుబంధ ధర్మమును కూర్చగల్గును. ఇంగ్లీషు
 మిససో యిప్పటి మెట్రీక్స్ లేషను విద్యాపరిమితి మన లక్ష్య
 ముగ నుండును. విద్యార్థి చిత్రలేఖనమును నేర్చువలయును
 వ్రాతను నేర్చు యత్నము చేయదగదు. చూచి చదువుటను
 ముందు నేర్పవలయును. ఎండ్రెండు సంవత్సరముల యీడు
 వచ్చిన యనంతరము జీవనాధారముగ నేదేని ప్రత్యేకసృష్టి
 విద్యార్థి నిర్ణయించుకొనవచ్చును. పదునాల్గువత్సరముల వయస్సు
 నచ్చునప్పటికే వాని కర్మ కుశలునిగ జేసివేయుట మన వాంఛ
 తార్థముకాదు; కాని విద్యార్థి యేదేని జీవనవృత్తిలో ప్రవేశిం
 చించి అందు తన నేర్పునకు సాఫల్యముం గూర్చుకొనుటకు
 అనుకూలించు శిక్షణము సతడు పడనియుండవలయును.

ఈ ప్రణాళికయందు ప్రధానాశయము 'వృత్తిశిక్షణ'
 ద్వారమున బుద్ధి వికాసమును సాధింపవలయుననుటే. ప్రస్తుత
 మున్న విధానములో సాహిత్యవిద్య ప్రముఖస్థాన మాక్రమింపగ
 దానిపైని సృష్టిశిక్షణ మాధారపడుచున్నది. కాబట్టి బుద్ధిశి
 క్షణ మిచ్చుట మొట్ట మొదటి స్థానము ఆక్రమించును గాన
 మనమొక విధముగ విద్యార్థి కాలసేతులను కట్టివేసినట్లుగు
 చున్నది. అతడు ఆచరణయోగ్యత లేనవాడగుచున్నాడు.
 ఇటు బాల్యమున చచ్చుపడిపోయినవాని యంగములు, అపిన్నుట

నెంతిగ శిక్షణచొసగించును తేరుకొనజాలవు. ఆధారముగ నుండ
చగిన అనుభవమును ఆగోచ్యముచేసి యొసగబడిన బోధ కేవ
లము బుద్ధిస్ఫూర్తి కొనగ శిక్షణ మాత్రమగును. దానివలన
కల్పవాచాత్మర్యముగాని, న్యక్తి స్రభావ వికాసముగాని స్రవర్ణ
సము కాజాలవు.

పరీక్షలు:—

ఈ ప్రహేళిక ననుసరించి పరీక్షల ఛాకిడి ఉపాధ్యాయ
నర్థమునకు తగులనుగాని విద్యార్థులకు తగులదు. విద్యార్థి
జీవితమున, దినములో నెవనదినాలుగు గంటలును గురువు
యొక్క అడుపులో గడచునుగాని ఆ గురువు ప్రతి విద్యార్థి
యొక్క గృహముతోడను, అట్లే గ్రామముతోడను గాఢముగ
సమైక్యత చెందినదై యుండును. ఆ గురువుయొక్క పని
గ్రామముయొక్కయు అండలి గృహములనుక్కయు స్థితిగతు
లలో ప్రతిఫలనము చెందుచుండిను.

శ్రీల పండు:—

మనము బిడ్డయొక్క సహజమా కాయక వికాస
మును అనుగమింపవలసి యుండును; మతియు మానసికము
గను శైలికముగను ఇంకను ఆధ్యాత్మికముగను చూడఁ జూచుగ
మింపవలసివచ్చే. మాపము రంగు చలనములను గాంచి బిడ్డ
మకు నపడును. ఆపివృత్తి ఆ నస్తువులట్లుండుటకు కారణమును
జేలిసికొన ప్రయత్నించును. ఆతరువాత సతతం ఛాను కొను
తీరున వానిని మార్పుటకు వీలగునాయని ప్రయోగము చేయు
సాగును. ఈరీతిగ సతతం వినోదముతో ప్రారంభించి పరిశోధ
నకును అందుండి కల్పనకును పురోగమించును. ప్రతి బిడ్డయం

దును గల శ్రేష్ఠతర ప్రతిభను వెలికిదీయుటకై మనము ప్రయత్నింతుమేని, ఈ మూడు దశాంతరములను ప్రోత్సహించు విద్యాపద్ధతిని అవలంబింపవలసియుండుము. అందుకుగాను ఉపాధ్యాయుడు బాలభావము లోకి జొరబడి, దానిని పంచుకొనుటకు పూర్తియైన అర్హతగలవానిగు నుండవలయును. నైజ ప్రవృత్తివలనను, సహజనైపుణ్యమును బట్టియు స్త్రీలు ప్రథమ దశాంతరమున బిడ్డల స్థితిని చేసికొనుటలో సాచ్చువర్గత గలిగియుండురని నామాన్యముగ నచింపవచ్చును. భారతదేశములో స్త్రీజనమందు విద్య లోపించి యుండుటవలన విద్యావిధానమున అమితమగు లోటు గాల్పించుచున్నది. స్త్రీలు బిడ్డలకు శిక్షణ గిడుప చుట్టులు కాకున్నాడు; బడులలో నుపాధ్యాయులుగ చేరుటకు అర్హులుగ విద్య గజచిస స్త్రీలు దొరుకుటలేదు. మనము పాఠశాలల సంస్కరణ బానుదుమేని రాబోవు తరమువారికి సహజ సంరక్షకులుగ నేర్పడబోవు బాలికలను యువతీ జనము సహకారము విద్య ప్రప్రథమ కర్తవ్యమని నాయభిప్రాయము. మన మక్కడ ప్రారంభముచేసిన తప్ప, కేవలము పురుషుడు ఎన్ని యెత్తుగడలను పన్నినను, ఎన్ని ప్రణాళికలు రచించినను, అతడు బిడ్డయొక్క భావగ్రహణ వయసు గడచిపోయిన పిమ్మట కార్యక్షేత్రమున ప్రవేశించదగు నాడుగావున, ఆపన్నగడల న్యర్థములగుచున్నవి. బిడ్డలకెన్ని దేండ్లు రాకపూర్వము నారిన సాకు గ్రామపాఠశాలలన్నియు స్త్రీల చేతులలో నుండవలయును. చాలనకుడుగతప్ప, అలాటి పాఠశాలలో పురుషులను ఉపాధ్యాయులనుగా నియమింపదగదని చెప్పదగును. వికాసమున బిడ్డల రెండవ దశాంతరమునందు

విద్యార్థుల సోచనాశక్తిని పుంజుకుంటున్నారని, సంఘటనలకు కార్యకారణముల వివరించి చెప్పగలవారని కావలసి యుండును. లేకుంటే నానియను సమాఖ్యచేత న్యూమార్కుల గరిమము సహజబలముచుండిన నొక పాఠశాలను సందర్శించు సకాశము నారు చిక్కినది. ఆపాఠశాలలోని వారందఱు నొకే గ్రంథముగ జీవింపుచుండిరి. విద్యార్థులు ఆచారస్తువుల తయారు చేయుటలోను, ఇతర గృహకృత్యము లన్నింటిలోను పాల్గొను చుండిరి. వారికొక స్మరశాలగలదు. ఉపాధ్యాయులలో నొకరు దానికి యజమానిగ నుండిరి. కొందఱు బాలుని వానికి సాయము చేయుచుండిరి. సుమారు పదునొకరి జేండ్ల ప్రాయముగల విద్యార్థులకు “ఆస్థికశాస్త్ర” బోధ జరుగు తరి గణికి పోయియుండిరి. ఆనాటి పీఠయము “అస్సనుకొనుట”. సుమారు పదేండ్ల వయసుగల బాలుడొక డా తరగతికి యాజమాన్యత వహించినాడు. ఉపాధ్యాయుడు వెనుక వరుసలో నాలోగూడ కూర్చుండినది. యాజమాన్యత వహించిన బాలుడు (హరియసి పేర్కొందము) ఒక అవును కొనుటకై పాదుగుని జరిగిన సంతకు స్మరశాలాధ్యక్షుడగు ఉపాధ్యాయునితో గూడి నెళ్ళియున్నప్పుడు తనకు గలిగిన అనుభవమును తరగతివానికి వివరించి తెలిపినాడు. ఉపాధ్యాయుని యనయు పాపారా నని పేర్కొందము. ఆ తరగతిలో స్థిరముల ప్రసంగములు సాగినవి:-- అధ్యక్షుడుగ నున్న బాలుడు “మన మందఱకును చాలిన్న పాలు మన గోవుల వలన దొరుకుటలేదు. కావున పాపారావు గారితోగూడి ఒక అవును కొనుటకై నేను “వేలముపాట” దుకాణము దాపునకు పోతిని” అనెను. అంతట విద్యార్థులలో

నొకడు ‘వేలముపాట దుకాణమేమిట’ని ప్రశ్నించినాడు. “వేలముపాట దుకాణము అనగ స్థిరమైన వెలుగులేకుండ అమ్మకములు చేయు అంగడి. అంగడి వ్యాపారికి నస్తువును బయటికి దీయును. దానిని కొనవచ్చినవారు బోజులుండి దానికై తామియనెంచు ధరలను నిక్కొకరుగ తెలుపుచుపోదురు. ఇది వేలముపాట. నారంద్రటిలో హెచ్చు పాటపాడిననానికి దుకాణదారు డావస్తువును ఇచ్చును” అని మొదటివాడు వివరించినాడు. తరునాత వేలముపాట గురించి విశేషముచేయబడినది. అప్పు డింకొక విద్యార్థిలేచి “కొనుగోలు దారులు వేర్వేరు ధరలు పెట్టు తుందుకు?” అని శంకించెను. హరి యిట్లు సమాధానము చెప్పినాడు: “నునము కొన్న ఆవునకు 75 డాలర్లతో ప్రారంభమైనది. తుదకు, పాపారావుగారు 120 డాలర్లు పాడగ ఆధరకు కొట్టివేయబడింది.” కొట్టివేయుటన నేమో వినరించుచు “మొదటి బేరగాడు 75 డాలర్లు ధరపెట్టగ, అటకు నచ్చిన యితరులు ధరను పెంచుచు పోయిరి. పాపారావుగారు 120 డాలర్లు ధరపెట్టిన పిమ్మట నెనరును పైపాట పెట్టలేదు. కాబట్టి ఆవును ఆధరకు కొట్టివేసినాడు; అనగ ఆధరకు అమ్మివేసినాడు. వేరొక పిల్లవాడు “120 డాలర్లకు పైన హెచ్చు ధర నెంచుకు పెట్టలేదు?” అన్నాడు. హరి యిట్లు విశేషముచినాడు: “వేలముపాటకు పూర్వము కొనదలచినవారందఱును ఆ ఆవు చరిత్ర నంతటిని విచారించినారు. అది సంవత్సరమున క్షేపాలిచ్చునో, దాని మేతకై సంవత్సరమున కంత ఖర్చుగునో, యితరములగు ఖర్చు లెంత యగునో లెక్కవేసి, దానికై తామిచ్చు ధర ఎంతయైనచో ఆ ఆవుచ్చు పాలవలన దానిని

రాబట్టు కొడగునో తేల్చుకున్నారు. ఇట్లు దానికొక కీయ దగు గరిష్ఠధరను నిర్ణయించు కొనిన పిమ్మట, దానిని కొన గోరువారు ఆ ధరను మించి పాటబెట్టరు. ఆగంట యంతయు నిట్లు గడచినది. తరగతి బాలురు ఆయా విషయములం గూర్చి యోచనలను సాగించిరి. గొప్ప ఆర్థిక శాస్త్ర వేత్తలగు 'యాడముస్మిత్తు' మొదలు 'మార్షలు' వఱకుంగల పెద్దలు వ్రాసిన ఆర్థిక సిద్ధాంతముల నన్నింటిని పఠించి పారాయణము చేయునప్పటి కంటే ఈ బాలర చర్య యెన్నియో రెట్లధిక ముగ వారి మేధాశక్తికి ప్రభోధము గల్పించినది. సిద్ధాంతముల చర్య మన స్వానుభవముపై నాధారపడు నెడల బహుసరళ ముగ స్వీయకల్పనా రచన చేయగల పైపై దశాంతరములకు జారి జూపును.

ప్రస్తుతము మన మనుసరించు విధానము వలన స్వయముగ ఊహకల్పనల సాగింపగల్గు వారు లభించుట లేదు. మన విశ్వ విద్యాలయాల నుండి పట్టభద్రులైన వారు సహాయీ మూడన దశాంతరమునకు చేరిన వారుకారు. ఈ లోపము వలననే మనము ఎదుగు బాదుగులేని వారముగ నున్నారము. మన కీయబడుచు వచ్చిన బోధ మనను గుమాస్తాలనుగ మాత్రము చేయుట కుద్దేశింపబడినదనియు, స్వయంకల్పన చేయ గలబుద్ధి గుమాస్తాల కనసరమగు లక్ష్యము కాదనియు తెలిసి కొనియే యుంటిమి. ఈ దశాంతరమునకో కొంత స్వావలంబన శక్తియు, ఆత్మ విశ్వాస బలమును కావలసి యున్నది. ఉపాధ్యాయుడు చేయదగిన దేమన, ప్రోత్సాహ నిలుచుండి కనిపెట్టి చూచుచు సలహా లొసంగు చుండుట.

లలిత కళతో సంబంధము కొంతయైనను లేనియే వృత్తి శిక్షణము గాని విద్యగాని సంపూర్ణము కాజాలదు. మన విద్య యందలి యీ యంశమును గూర్చి థానాసు మహాకవి మిగుల శ్రద్ధతీసికొని యున్నాడు. సామాన్య జనుల పాటలు, సంగీతము చిత్రకళ యనునవి ప్రతి గ్రామపాఠశాలకును ప్రధానాంగము లగు నంగీకరింపవలయును. అటువంటి పాఠశాలలు ఏదేని వృత్తి విద్య ఆధారముగాను, లలితకళ సహకారముగాను ప్రచారము లోనికి వచ్చు నెడల, అందలి బోధాంశము లెంత నిరాడంబర మైన వైనను, ప్రవర్తనము ఆత్మ విశ్వాసము గల స్త్రీ పురుషులు తయారగుట సిద్ధించును. నారప్పడు పట్టు పరువులపై శయించు భోగముల కాశపడి పరదేశీయుల పాదాలచుట్టు తిరుగులాడ నొల్లరు; వీరు సగర్వముగ తలనెత్తుకొని తిరుగుచు స్వతంత్రులై మెలగుదురు. ప్రజాసామాన్యముతో కలిసి మెలిసి జీవింపుచు నారి దీనదశను పంచుకొన సంసిద్ధులుగ నుండురు. ప్రజాసామాన్యము యొక్క సృస్కృతి సుదృఢమును విశాలము నగు పునాది గాగల్గిన యున్నత జాతిని నిర్మాణము చేయుటకై మనయావచ్చు కిని వినియోగ పఱచని యెడల పైపై నిర్మాణముల కూర్చుమన యత్నము లన్నియు వ్యర్థము లేయగును. తన స్వీయసంస్కృతిలో వేరూని వర్ణిని యేజాతియు ప్రపంచ జాతుల పురోగమనములో తనస్థానము నాక్రమించి నడువ జాలదు. ఎటువు దెచ్చుకొని సింగారిండు కొనిన యీకలతో ప్రకాశింప గల్గుటకల్గ. గాన కాళా సాహిత్య ప్రపంచమునకు, మన పంతు అగు ప్రతిభను తప్పక ప్రసాదింపవలసి యున్నాము.

గాంధీజీ ప్రవచించినట్లుల సర్వకళాశాలవిద్యయు స్వయం
పోషకము కావలసి యున్నది. ఒక న్యవసాయక కళాశాల
దానికొకగబడు శ్లేత్రము మీదనాధారపడి ఆత్మపోషణ చేసి
కొజాలనిచో దాని ఆశయమును న్యర్థ సృచ్చివట్లగును. అట్లు
లనే వృత్తివిద్యాలయములను సాంకేతిక కళాశాలలును తమను
తాము పోషించుకొను నటల చేయవలసి యుండును.

సామాజిక జీవితము

ఇంతవఱకును ప్రధానముగ న్యక్తియొక్క ప్రతి దిన
ఆర్థిక జీవనమునకు సంబంధించి వాని జీవనసరళిని పరామర్శించి
యున్నాము. ఈ అధ్యాయములో సమిష్టిజీవనమున సాల్గొను
సమాజ సభ్యునిగ నుని చరితను విమర్శింతము. సరజీవనమును
ప్రకృతిలో నొకయంతముగ నిరూపించి ప్రస్తావించుచుంటిమి.
అట్లుల పూచునెడల స్వేచ్ఛజీవితమున మూసన్ను జీవితము క్రిణ
భంగురమగు నొకానొక యంతమే యగును. ఈదృక్పథము
నుండి మనయనుదిన జీవనమును పరామర్శించ వలసియున్నది.

మానవజీవితమును ప్రశ్నేకముగ దాని కదియో పరమా
నధిగ విమర్శింపమేని న్యక్తియని జీవితము స్వల్పకాల నృత్య
త్రమున బడవేసి వట్లగును. కాని దానికి ఇతరుల జీవితములతో
గుడిగ్రుచ్చితిమేని, దానికి కొన్ని హద్దు లేర్పడును. మనుజుడు
తన యిచ్ఛానుసారము వర్తిపజాలడు. ఇతరుల యోగశక్తి
ముల విచ్ఛాతలతో వాని చర్యలకు హద్దు లేర్పడుచున్నవి.
అప్పుడు ప్రతి న్యక్తియొక్క యబివాట్లు, ఆరోగ్యము, నివా

సము అనునవి పరిసరము లందుండు పరిస్థితులతో సంబంధము గల వగును.

ఈ విషయమును దృష్టిలో నుంచుకొని, సంఘములుగ గూడిన ప్రజ లెటుల జీవించవలయునో తెలుపు సామాన్యమగు నియమములను గమనింపవలసి యుండును. భారతదేశములోని సర నివాసములు చాలనఱకు గ్రామములుగ నేర్పడిన యిండ్లయు, గుడిసెలయు గూడెములయు సమూహములుగ నున్నవి. కాబట్టి గ్రామ జీవనమును సమష్టి క్షేమముయొక్క యీ దృక్పథమునుండి పరామర్శించవలసి యుండుము.

ఒక ఉదాహరణను జూతము:— ఎరుడు తన శరీరము నందు అరిగిపోయినదానిని పూరించుటకును నత్తువను సంపాదిం చుకొనుటకును రోగములు రాకుండ రక్షించుకొనుట కనువగు చైతన్యశక్తిని కూర్చుకొనుటకును, ఆహారమును తినుచున్నాడు. ఆ ఆహారమునుండి శరీరము తనకు వలయుదానిని దీసికొని జీర్ణము గానదానిని ప్రకృతికి తిరిగి యిచ్చివేయుచున్నది. అటుల విసర్జనముచేసిన పదార్థమును, ప్రకృతి తనలోనికి జీర్ణముచేసి కొనగలుగు విధమునను తిరిగి యిచ్చివేయవలసి యుండును. ఈ విచారణంశములందు ప్రతిదానిలోను రెండంశము లిమిడి యున్నవి. వాని నీ క్రింద వివరింతము.

ఈ అధ్యాయములో పారిశుద్ధ్యము, ఆరోగ్యము, నివాస సందర్భమున గమనించవలసియుండు వివిధాంశముల విచారణను కొలది కొలదిగ చేయుదము. మన మిదివఱకే విచారించియున్న ఆర్థికదృష్టితోగాక, సామాజిక రాజకీయదృష్టితో ధారాళముగ పనిచేయు నొక సుసంఘటిత ప్రాథమిక సంస్థను గూర్పించు

టలో సహకరింపవలసిన గ్రామచానుల పరస్పర సంబంధమును గుఱించి విచారింప గడంగుచుము. ఈ గ్రామము లనెడు ప్రాథమిక సంస్థలు స్వయంపరిపాలనా సమర్థమగు జాతికి ఆధారములై వెలయగలవు. స్వరాజ్యము, ప్రజాపరిపాలనమునకు సంబంధించిన బాధ్యతలను తలదాల్పవలయు. గ్రామ ప్రజలను సమర్థుల చేయుట కివి నిక్షణాక్షత్రములై యొప్పును. కాబట్టియే యీ గ్రామ నిర్మాణములం గూర్చిన విచారణ కింత ప్రాధాన్యత నిచ్చుట అవసరమైనది.

గ్రామసంస్థ చక్కగ నిర్మాణమైనప్పుడు, అది స్వీయ సంస్కృతిని పరిణామమునకు దెచ్చును. వ్యక్తిప్రభావము వ్యక్తికేటువంటిదో, ఈ సమష్టి సంస్కృతి సమూహమున కటువంటి విశిష్టలక్షణమై వుండును. ఈ గ్రామ ప్రజాజీవన విశిష్ట లక్షణములు మనకు శాశ్వతత్వమునకు చేరువకు దెచ్చును. నరుని జీవితకాలము డెబ్బదేండ్లని గణితము వేయు టెంతయో గొప్పయే; కాని గ్రామ సంస్కృతిపై నాధారపడి వర్ధిలు ఈ ప్రాథమిక సంస్థలు చిరకాలము మన గల్గును. మనము పరిణతికి దెచ్చు సంస్కృతియొక్క ప్రభావము మానవ స్వభావము పైననే ఆధారపడి యుండదు; ఈ గ్రంథ సంపుటములో నెల్లడలను మనము పూనిన దృక్పథముపైనను ఆధారపడి యుండును. ఘన దైనందిన జీవితములందు సత్యా హింసాధర్మ సూత్రముల నాచరణలో బెట్టువిధ మాధారముగ మన మీ సమస్యను విచారింపబూని యుంటిమి. ఈ పనిని మనము జాగ్రూకతతో చేపట్టి ప్రతి స్వల్పాంశమును గూర్చియు శ్రద్ధవహించితిమేని,

పై సిద్ధాంతములు పునాదిగ వెలయు సమాజము మనకు
సిద్ధించగలదు.

పారిశుధ్యము:—

స్వస్థి యొక్క శౌచవిధులు:—పరంపరాగతముగను తమ
అలవాటునుబట్టియు వచ్చిన వ్యస్థిశౌచ విధులందు పట్టుదల
గ్రామవాసులలో సామాన్యముగ హెచ్చు. దురదృష్టవశమున
నవనాగరిక వ్యామోహమువలన ఈ సదాచారములు వినర్జించు
చుండిరి. కాబట్టి శౌచముం గూర్చిన ప్రాచీన సదాచారము
లను పునఃపట్టుదలతో నవలబింపజేసి, అవసరమగుపట్ల క్రొత్త
సదాచారములను గూడ వానికి చేర్పవలయును.

సమస్థి పారిశుధ్యము:— మన గ్రామ జీవితమున నిది
బహు శోచనీయాంశముగ నున్నది. గ్రామముల బాటలు,
రోడ్లు బహిరంగ స్థలములు చెరువుగట్లు అన్నియు పెంటలతో
పాకీదొడ్లగుచున్నవి. ఎల్లెడల గ్రామ వాసులు అనాలోచి
తముగ మూత్రపురీషముల విడుచుచు అన్ని ప్రదేశములను
ప్రజలు తిరుగాడు స్థలములను గూడ మలినము చేరి
వేయుచున్నారు. మంచినీళ్లు తెచ్చుకొను తావులను సయితము
అసహ్య స్థలములుగను ముఱికి తావులుగను చేయు
చున్నారు. కాని యీ దోషము పూర్తిగ గ్రామవాసులదన
లేము. గ్రామములలో సరిగ నిర్మింపబడిన మూత్రపురీషములు
విడుచుట కనువగు మఱుగుదొడ్లులేవు. ఇండ్లలో జనసమృద్ధము
హెచ్చు. అవెంతయు చిన్నవి. ప్రతి యింటికిని తగిన సదు
పాయములు అమరగల సావకాశములే లేవు. కాబట్టి సహ
కారపద్ధతిని మఱుగుదొడ్లను, స్నానఘట్టములను నిర్మించి సుస్థి

తిలో నుంచుట ముఁగ్యసర విషయముగ నున్నది. మఱియు పురీషాచులను చెత్తచెదారములను మార్చి మంచి యెరువుల నుగ సిద్ధముచేయుటయు అత్యవసరము. పారిశుధ్య దృష్టి తోడను ఆర్థిక దృష్టితోడను గ్రామముల కనుకూలములగు ప్రశాళికలు ముఖ్యముగ నవసరమై యున్నవి. సమష్టి పారి శుధ్యము కొఱకై యీక్రింది వినరములు గమనార్హములు.

(1) అనుకూలములును చౌకగ నేర్పాటు చేయదగి నట్టియు ముఱుగుకాల్వలను, పైని మూతలేసినవైనను త్రవ్వించి, గాని నప్పుడు తుడిపించుచుండుట; స్థానికముగ లభ్యములగు దుర్వాయు హరణద్రవ్యముల నందు చల్లించుచుండుట.

(2) ఇండ్లచుట్టు నుండు తోటలకును పండ్లతోటలకును, కడుగుటకు పిలువనచోట్ల ముఱుగు దొడ్లకును ముఱుగునీళ్ళను నుపయోగించుట.

(3) అన్నివిధములగు ముఱికి వస్తువులను ప్రోగుచేసి యెఱువుగ మార్చుట.

(4) గ్రామములోని బావులను, కాలిశ్రోవలను, చెఱువులను, బహిరంగ స్థలములను, పరిశుభ్రముగ నుంచ శ్రద్ధ వహించి రోగములు వ్యాపింపకుండ నివారించుచు కాపాడుట.

(5) గ్రామ ప్రజల వివోదార్థమును, బిడ్డల ఆటస్థలముగ వినియోగపడుటకును తోటలనువేసి పోషించుట; బహిరంగమగు సందుగొందులను పరిశుభ్రపఱచుట.

1. ఆలోచన :—

ఆహారపక్షార్థ సేకరణ :— నిస్సారమగు ఆహారముల దినుట గ్రామములలో నలవాటైపోయినది. గ్రామములలో

దొరకగలట్టియు, సిద్ధముచేయ వీలగునట్టియు పరిపోషకాహారము లందలి విటమినులను గుఱించి గ్రామ వాస్తవ్యులకు నేర్పుచు నునసరము. ప్రతి కుటుంబమువారును సమతుల్యాహారము నేమో తెలిసియుండవలయును. గ్రామములలోని పరిస్థితులచేతను రించి అట్టి ఆహారమును సంపాదించు టెల్లొ వారికి తెలియ పజుచవలయును. అన్ని కేంద్రములందలి ఆరోగ్యశాఖాధ్యక్షులును ఈవిషయమున ప్రబోధకార్యక్రమముచేయునవలయును ఆయా కేంద్రము లందలి బియ్యపు మరలను ప్రభుత్వముచేత పంపించుటతో నీ పనిని ప్రారంభించవలయును.

2. సామాన్యమగు జలము :—

పానయోగ్యమగు పరిశుభ్రజలమును సమకూర్చుట అత్యంతావసరము. గ్రామములలో నింక చాలబావులుండవలయునవసరము. ప్రాతవోని మరమ్మతుచేయవలసియున్నది కొన్ని శావులందు పానీయ జలాశయములగు చెఱువులన సంరక్షించి పరిశుభ్రముగ నుంచవలయును. వెంటనే శ్రద్ధచేయవలయు విషయములలో నిది మొదటి.

3. నివారణోపాయములు :—

రోగముల కుదుర్చు నుపాయములకన్న రోగముల రాకుండ నివారించు నుపాయములు మెచ్చుగ అవసరముయియున్నవి. సమతుల్యాహారము, వ్యష్టి సమష్టి పరిశుద్ధ్యమివనోదములకు వ్యాయామములకు నవకాశములుగల సామాన నిరోగజీవనము - వీనిని గూర్చి ప్రధానముగ ప్రచారము చేయవలెను.

4. సామాన్యముగవచ్చు వ్యాసలు, చౌకమందులు :—

సామాన్యముగ గ్రామములలో సంభవించుచుండు వ్యాసులను గుఱించియు వానిని రాకుండజేయు నుపాయముల గుఱించియు నచ్చుచు. వానిని మాన్పు మందులను గురించియు ప్రజలకు నేర్పవలయును. ప్రకృతి విధానములను, ఉచితముగా ఓషధులు మొదలగు వానితో సమకూర్చుకొగల చౌకమందులను గుఱించియు ప్రధానముగ బోధింపవలసి యుండును. క్రిమిహారములగు చౌకనస్తువులయు ఓషధులయు వినియోగమును ప్రజలకు దెలుపుచు ప్రతి కుటుంబమునకును వానిని అందుబాటులో నుండునట్లు చేయవలయును. ఈ సందర్భమున ఆరోగ్యశాఖవారు విషమయ్యములగు మొక్కలను నాచుపదార్థములను గుఱించిన పరిశోధనములను గావించవలసి యుండును.

5 విసోదములు, వ్యాయామములు :—

ప్రతి గ్రామమునందును బహిరంగ స్థలములందును వినియోగములు నలుపుకొనుటకును, వ్యాయామక్రీడల జరుపుకొనుటకును అనుకూలమగునట్టి స్థలములను పరికరములను సమకూర్పవలయును. సూర్యనమస్కారములు బోలు వ్యాయామములను, గ్రామీణుల ఆటపాటలను ప్రోత్సహించుటకు తగు సంస్థల నేర్పాటు చేయవలయును.

నివాసపుటిల్లు :—

ఇప్పటి వానికంటె శ్రేష్ఠతరములును, ఆరోగ్యప్రదములు నగు నిండ్లుండుట చాల ముఖ్యము. గ్రామములలోని గృహములు అనారోగ్యకరముగ నున్నవి. వానిలో జనసమ్మర్దము మొందు. సమస్త నిర్మాణ ప్రణాళిక యనున దేమియు

లేకుండా యిండ్లు కట్టచున్నారు. గ్రామ పంచాయతీల ద్వారా ముసల సముచితమగు ప్రణాళికల బోధించి యీ స్థితిని మార్చవలయును. పంచాయతీలవారు దాపున అందుబాటులోనున్న ఆరోగ్యశాఖవారి యొక్కయు వాస్తుశాస్త్ర ప్రవీణులయు సలహాలనుగోని పనిచేయు చుండవలయును. ఈ క్రింది యంశములం గూర్చి అధిక శ్రద్ధసహించవలయును.

(1) చక్కని ప్రణాళిక నొకదాని ననుసరించి గృహ నిర్మాణమున కనువగు విశాల స్థలములలో గ్రామ విస్తీర్ణములను పెంపుచేసి జనసమృద్ధిమును తొలగించుట.

(2) ఇకమీదట సహకార పద్ధతిని క్రొత్త యిండ్లను కట్టుట.

(3) తగు విద్యాప్రచారము గావించి యిప్పుడున్న యిండ్ల నభివృద్ధిని చేయుట.

(4) న్యూటల యిండ్లచుట్టును, పీఠులందును నీరు నీలు వక తొలగిపోవు నేర్పాటులు చేయుట. మొదటి సదుపాయము నీరింకిపోగల గోతలను త్రవ్వి, వానిని పలుమారు శుభ్ర పఱచుచు, స్థలాంతరమున త్రవ్వచు నుండుటచే సమకూర గలదు. రెండవదానిని సులభముగను చొక్కగను నేర్పాటుచేసి కొగల నీటికాల్వలను త్రవ్వించి, అవి మూతలేక భూమిపైని తెరిచియుండు నెడల అప్పు డప్పుడు శుభ్రపఱచుచు, క్రిమిహార ణోపాయముల ననుసరించుచు కాపాడుకొడగును. సామాన్యముగ పీని నీటిని కాయగూరల తోటలకును పండ్ల తోటలకును పారునటుల చేసికొనవలయును.

(5) గ్రామములందలి యిండ్లు చిన్నవియు, జనసమృద్ధియు కలసియున్న యుంటనలన సమష్టి యుపయోగమున కగు ముఱుగుకొడ్లను, స్నానపు ఘట్టములను, బట్టలుతొడుగు తావులను వేర్వేరు చేయుట చాల అవసరము.

(6) మలేరియాజ్వరము మున్నగు జాడ్యములు వ్యాపించుటకు మూలములగు ముఱుగుఘట గుంటలను గోతులను వెను వెంటనే పూడ్చివేయుట.

(7) చక్కని ప్రణాళిక సనుసరించి గ్రామచిహ్నములను శాఖలను రోడ్లనుగూడ ఉన్నవానిని నృద్ధిగావించుట, కొత్తవానిని నిర్మించుట.

(8) ప్రభుత్వపు నిర్మాణశాఖ, ఆరోగ్యశాఖలవలన ఆయా గ్రామముల కనుకూలములగు అదర్శ గృహములను నిర్మింపుచు ప్రదర్శనముల జరుపుట.

(9) కొన్ని ప్రత్యేక ప్రదేశములందలి ప్రాత గ్రామములను పరిశుభ్ర స్థితికి దెచ్చి ఆరోగ్యసంతములనుగ జేయఁబలు లేనయెడల వానిని క్రమేణా తొలగించి దాపునగల స్థలములను ఉచితముగ నొసగి సహకార పద్ధతిమీద నానావిధ ధనములనుచ్చి నూతన ప్రతిస్థాపనల గావించుట.

(10) గృహనిర్మాణమున సూత్రము ప్రణాళికలు నూతనోద్యమములు సాగించుపట్ల హాజరులను వేటుపెట్టి గ్రామముల నుండి దూరముగ నివసింపజేయు పద్ధతిని తొలగించుచు జాగ్రత్తను దీసికొనవలయును.

గ్రామనిర్మాణము:—

గ్రామ నిర్మాణోద్యమమును పూనగల మూడు సంస్థలున్నవి: (1) గ్రామస్వరాజ్యసిద్ధాంతము ననుసరించు గ్రామపరిపాలన క్రింద నేర్పాటైన గ్రామ పంచాయతీ. (2) గ్రామ సంబంధముగు ఆర్థికసంస్థా నిర్మాణము చేయగల ప్రయోజక సహకార సంఘము. (3) విచ్ఛిన్న సేవాధర్మముపై నాధారపడు గ్రామోద్ధరణ ప్రణాళికసంతను బలపఱచుకొంటున్న అసాధికారుల బలమును కార్యోత్సాహమును సంఘటితము చేయగల గ్రామ సేవాసంఘము.

1. గ్రామపంచాయతీ :—

ప్రతిగ్రామమునకుగాని, గ్రామకూటమునకుగాని ఎడోజను కోటింగు పద్ధతిని నిర్మాణమైన గ్రామపంచాయతీ యుండవలయును. ఇందుకొక కనునగు తీరున గ్రామములను కొన్ని అంతర్భాగములుగ (వార్డులనుగ) విభజింపవలయును.

గ్రామపురోక్షు, గ్రామమున నీటిరరిఫరా, గ్రామవిద్యు, గ్రామనైద్యాలయాలు గ్రామపారిశుధ్యము కొంత పరిమితికి లోబడి గ్రామమున న్యాయపాలనము గ్రామమున దీపములు పెట్టుట మొదలగు ప్రజాప్రయోజనముల దీర్చు కార్యముల విషయమున పంచాయతీకి ప్రత్యక్షముగు బాధ్యతయుండవలయును. ఈసేవల కొరకై వసూలు చేయబడునట్టిగాని నిర్ణయించబడినట్టిగాని ధనము చాలని యెడ ఆలోచనను ప్రభుత్వము భరించవలసియుండును.

గ్రంథాలయములు, గ్రామమందిరములు, ప్రదర్శనశాలలు మొదలైన యింకొకతీరు ప్రయోజనములు గలవు.

నిరీకగు ధనమును కొంత స్థానికముగ వసూలుచేయుచులయును; కొంత ప్రభుత్వ మీయవలయును.

ప్రత్యేక ప్రాంతములందుగల పంచాయతీ లన్నింటికిని ఒక పంచాయతీ యూనియనుండవలయును. ఈ పంచాయతీలముక్క ఆఱు ప్రధాన ప్రయోజనములకు అను సంబంధమును గూర్చుటే యీ యూనియను నిర్వహింపదగినవిధి. ఈ యూనియను గ్రామపంచాయతీల కార్యకలాపముల కనుకూలించు మార్గముల సూచించి నడుపుచు సమీక్ష గావించుచు వానికి పరస్పరాను సంధానమును గూర్చుచు, వాని లెక్కలను తనిఖీచేయుచునుండును. ఆ యూనియ నింకను ఆధార విద్యాప్రచారమును (Basic Education) గాని, ఆధార విద్యాచంతర బోధనక్రమమునుగాని (Post Basic Education) పూనుకొనును. పెద్దపెద్ద వైద్యాలయములను ప్రసూతి గృహములను నిర్వహించును. యూనియనుకు చెందిన యెంక అసిస్టెంట్ ఇంజనీయు కట్టడములకగు అన్ని మదింపులను తయారు చేయును. తత్సంబంధమగు పనుల నన్నింటిని నిర్వహించును.

కేంద్రమండలి పంచాయతీల ముక్క ప్రతినిధులతో యూనియను ఏర్పడును. పంచాయతీల నుండి విరాళములను ప్రభుత్వమునుండి గ్రామములను యూనియను తీసికొనుచుండును.

గమనిక :—గ్రామ పంచాయతీలు కేవలము వ్యవహార నిర్వహణము చేయునవిగ నుండుటకంటె హెచ్చైన పనిచేయునవిగ నుండవలెను. గ్రామపౌరస్వత్వములను; బాధ్యతను ప్రతి వయోజనునికి నేర్పుచు, సామాన్య పౌరధర్మ నిర్వహణమున

సుశిక్షణము నొసగుటలో సహకారము సలుపుచుండవలయును. జూదమాడుటవంటి సాంఘిక దురభ్యాసములనుండి ప్రజల సంస్కరించుటకును, అస్పృశ్యతవంటి దురాచారములను తొలగించుటకును శ్రద్ధవహించవలసియుండును.

సాంఘికాన్యాయములకు బలియై కుంచుచుండిన ఆదివాసులయు హరిజనులయు వర్గముల వారిని సమష్టి సమాజమున కలిసిపో గల్గుచుండు నుద్ధరించు ప్రత్యేక సంస్థల నెలకొల్పవలయును. స్త్రీజనము యొక్క దుర్దశ అంతకన్నను కఠినతర సమస్యగనున్నది. దానినేదో యొక సంస్థగాని, ప్రభుత్వ శాఖగాని పరిష్కారము చేయజాలదు. అందుకొఱకై సమాజమునం దెల్లఱకు ప్రబోధము గల్గించి చిరకాలమునుండి పాదుకొని పోయియున్న మూఢ విశ్వాసముల నిగ్రహించవలసియుండును ఈ యంతముం గూర్చి ప్రత్యేక శ్రద్ధవహించవలసియుండును. ఈవనిని నిర్వహించుకొఱకు ఆచరణ శీలురైనట్టియు, పాకశాస్త్రము, వైద్యద్యసేన, నేత, కుట్టుపని మొదలగు గృహధర్మశాస్త్రమున నిపుణతగలట్టియు కొలదిమంది నారీమణులు మిగుల నుపయోగపడుదురు.

2. పలుప్రయోజక సహకారసంఘములు :—

రాజకీయములందును, శాసన పరిపాలనమునందును పంచాయతీలు సాధనములై యొప్పనటుల పలుప్రయోజనసహకార సంఘములు గ్రామముల ఆర్థికవ్యవస్థల నిర్వహణమున ప్రబలసాధనములై యొప్పగలవు. అవి యీ కింది యంతములందు పరిపరచగలవు.

1. గ్రామములోని ఆహారద్రవ్యములను ప్రోత్సహించి, సాగుచేసి యుంచుట.

2. ఆహారద్రవ్యముల యుత్పాదన క్రమము.

3. స్థానికముగ సమకూరగల సమతుల్యహార పదార్థములను పండిపెట్టుట, అవసర ద్రవ్యములను దిగుమతిచేయుట.

4. గ్రామ వ్యవసాయమునకును గ్రామ పరిశ్రమలకును అవసరము లగు పనిముట్లను నిలువ చేసియుంచి సరఫరా చేయుట.

5. స్థానికముగా పరిశ్రమల కుపయోగించు దూది, కలప లోహావస్తువులు మొదలగు వాటిని నిలువ చేసియుంచి, సరఫరాచేయుట.

6. సిద్ధనస్తువులను విక్రయించి పెట్టుట.

7. గ్రామములో అడవముగ నుత్పత్తియగు సరకులను అవసరములగు ముడిపదార్థముల కొరకును సరకుల కొరకును మార్పిడిచేసి పెట్టుట.

8. మొత్తమున గ్రామప్రజ యంతయు, సాధ్యమగు చింతనజరకు లాభములను నుపకారములను సమీక్షముగ పొందు కొన్ని తీరున, అనుబంధములుగ నేర్పడియున్న సమీకారి సంఘములను సమీకరించి, ప్రధానముగా గ్రామ పరిశ్రమలను సంఘములు పోషించుట. అందుగఁడలొనున్న మోసనశ్రమ భూరిగి వినియోగపడి సమష్టిని ప్రజలందఱకు లాభించు నృత్తు లవగు తీరున జాగ్రత తీసికొనుట. ఇందు ప్రధానాశయము నిరుద్యోగ బాధగాని చాలినంత పనిపాటలు లేని బెడదగాని సంభవించ కుండ జూడవలయును.

9. గ్రామశిల్పిలకు సహాయపడి, వారిపనులను వృద్ధికి తెచ్చు నిమిత్తము విచిత్ర సాంకేతిక విద్యావిజ్ఞానములు గలట్టియు కళాదృష్టి గలట్టియు శిల్పశ్రేష్ఠుల సహకారమును శిక్షణమును చేపట్టుట. అటునంటినారి బోధనకును, పర్యవేక్షణమునకును నగు వ్యయమును ప్రభుత్వము భరించవలయును.

10. ప్రశాంతమునకును సుశిక్షితమైన సహకార ధర్మముల దారితీరిన ఇకాస్పెక్ట రొక రుంచవలయును.

11. లభింపగలంత విజ్ఞాననార్తయు, మార్గశర్మిత్యమును సమర్థింప గ్రామములకును గ్రామవాసులకును సమకూర్చి పెట్టవలయును.

3. గ్రామసేవాసంఘములు :—

గ్రామ పంచాయతీలును, పలుప్రయోజక సహకార సంఘములును కలిసి గ్రామ జీవితమును సుసంఘటితము చేయుచుండగ గ్రామసేనా సంఘములతో నిమిత్తనేమను శరీర బయలుదేరనచ్చును. గ్రామ పంచాయతీలు పలుప్రయోజన సహకారసంఘములను కొలదిమంది నియమితులైన పురుషులచే నడుపబడుచుండను. ఇతరులగు నయోజను తెల్లఱును గ్రామ పునర్నిర్మాణసంఘముగు నాయా కార్యక్రమములందు నిర్మాణాస్మికముగు కార్యధారమును నహించినతప్ప, వారు కేవలము ఆ పునర్నిర్మాణసంఘము దూరమునుండి సూచించు నలమునకై రీక్షించుచుండు వారైపోదురు. గ్రామసేనా సంఘము లిస్పెక్టర ముచాయనము పలుప్రయోజన సహకార సంఘములయు ధర్మ ర్వహణములందు వారికి సర్వవిధముల

నాయపడు ఐచ్ఛిక సేవాసంస్థలుగ పనిచేయును. గ్రామసీమాభి
వృద్ధికై యేర్పాటు చేయబడిన యుద్యోగులును, గ్రామముల
యభ్యుదయమునకై నియమింపబడిన యుద్యోగులును,
మఱి యితరులును కూడ గ్రామ సేవాసంఘముల నిర్మాణము
చేయుటందును బలపఱచుటందును, వాని వినియోగమునందును
తోడ్పడు చుండవలయును. కాని యీ సంఘములు తమంతట
తామే పనిచేయునట్టి సంస్థలుగ నుండి తమ కనుసూలముగు
నిర్మాణమును, నిబంధనలను ధనమును కలిగియుండవలయును.
ప్రభుత్వమువారు ఏకి గ్రాంటుల నీయవచ్చును గాని, వారి
స్వతంత్రకార్యనిర్వాహకమునకు ప్రతిబంధములు కలిగింపదగదు.
గ్రామ సేవాసంఘములు గ్రామ పరిశుద్ధ్యైర్ష్యకై ఐచ్ఛిక సేవా
బృందముల నేర్పాటు చేయవలయును; గ్రామములందు జరుగు
సభలను నుత్సవములను సక్రమముగ నడుపు సంఘముల
నేర్పాటు చేయవలయును. గ్రామములందు ధన ప్రాణరక్షణ
కును, అంటు వ్యాధులు, నరదలు మున్నగు అవాంతరములు
వచ్చిపడు తరుణములందు అవసరములగు ఆయా సేవాప్రయో
జనములకును తగిన యేర్పాటులు గావింతును. నిజానికి ప్రభు
త్వము క్రిందను, పంచాయతీక్రిందను పలుప్రయోజన సహకారి
సంఘము క్రిందను, జీతములు పుచ్చుకొను ఏసేవకుఁ గలెను
ఎన్ని యోరెట్లుగ గ్రామ సేవాసంఘమునలన శిక్షణపొందిన,
ఐచ్ఛిక గ్రామ సేవకుడు స్థానికముగ సుసిద్ధముగ నొక గలిగి
యుండవలయును.

గమనిక:—గ్రామనిర్మాణమునకు సాధనభూతము లగు
మూడు అంశములుగ గ్రామపంచాయతీలను, పలుప్రయోజన

సహాకార సంఘములను, గ్రామ సేవాసంఘములను ప్రస్తావించి
యున్నాము. కాని గ్రామ నిర్మాణమునకు పరమలక్ష్యము
అగునది తీరిక బట్ట మణియు నితరములగు గ్రామజీవన ము, స్వ
సహాయ సంఘమున ప్రతి గ్రామము స్వయం సమర్థముగను
నెలయ గావలయు ననుటే. సాధ్యమగుంతవఱకు గ్రామజీవన
మునకు పునాదిగ ప్రతి గ్రామము స్వయం సమర్థముగను
స్వయంపోషకముగ నుండవలయును. ఇదంతయు ప్రజాస్వామ్య
సిద్ధాంతము ననుసరించియు, శాంతిమయ మార్గము నవలం
బించియు సాధింపవలసియుండు పని.

గ్రామ సంస్కృతి :—

గ్రామ సంస్కృతి యీనాడు చాలగ నుపేక్షతో పడి
పోయినది. గ్రామ సంస్కృతియొక్క గట్టి అంశలేనిది గ్రామ
స్వరాజ్యముగాని, గ్రామ స్వయం సమర్థిగాని యథార్థ
మనుటకు నీయలేదు; సుస్థిరముగను కాజాలవు. దీర్ఘకాల
పనియై తట్టుకొని నిలువబడియున్న భారతదేశము నలు
శతాబ్దములుగ విశిష్టరీతి గ్రామసంస్కృతిని పరిణానికి దెచ్చి
యున్నది. ఆ సంస్కృతి పునర్దర్శనము గావించి దాని
ప్రయోజనమును గుర్తించి, అభ్యుదయము చేపట్టవలసి
యున్నది. గ్రామ జీవనమునకు సౌందర్యమును సత్యమును
చేర్చుచు ఆ సంస్కృతికి వారసురాలై ముఖ్యముగ గ్రామ
మహాశాసనము చెన్నాడుచున్నది. “గ్రామవాసియగు ముత్తన
తన యనుభవ పరిజ్ఞానముతోడను, జీవనరహస్య విజ్ఞానము
తోడను ఏ విశ్వవిద్యాలయ పట్టభద్రుడైనను లజ్జతో జంకజేయ
గలదాని పల్కుడు చెప్పకొనుచుంట గలడు. అట్టి గ్రామ

సంస్కృతికి లక్షణముగు పరిపోషణను గుఱించి యీ క్రింది సూచనలచేయ వాంఛించు చున్నాము.

(1) గ్రామ సప్రదాయములను, ఆచారములను, వ్యవస్థలను, చరిత్రను పరిశోధించుట.

(2) పల్లెటూరు కథలను, కళలను, గీతములను పరిశీలించుట.

(3) కళావిశాందర్య విలసితములగు గ్రామ పరిశ్రమలను గ్రామ చిత్రలలిత కళలను పునరుద్ధరించి వృద్ధికి దెచ్చుట.

(4) భజనలను, కీర్తనలను, వీధివాటకములను గ్రామ విద్యాప్రచారము నిమిత్తము సుసంఘటనము చేయుట.

(5) కులసర్గ విభేదములు పాటింపకుండ గ్రామజీవన సమైక్యతను వృద్ధిపఱచు గ్రామోత్సవములను మతసంబంధముగు తిరుణాశ్శను సేర్పాటు చేయుట. వేర్వేరు మతములకు చెందిన ప్రజలు, ఇతర మతస్థుల పండుగలందును, మతమహోత్సవములందును వేడుకలందును పాల్గొనుచు సమష్టిని ఆనందపడుటను ప్రోత్సహించుట.

(6) గ్రామ పుస్తకాలయములను, నస్తు ప్రదర్శనాగారములను, పతనమందిరములను సేర్పాటుచేయుట.

(7) ఆటలు, నాట్యములు, నృప్తిపరిశీలన యాత్రలు మొదలగు బహిరంగ వినోదములను, ఆరోగ్యప్రచారములను సేర్పాటు చేయుట.

గమనిక :—గ్రామ సంస్కృతిని పునరుద్ధరించు సంకల్పమున పనిచేయు సంస్థలు నిర్మాణ నిపుణతకలవిగు నుండవలెను.

శ్రీకృష్ణగతముగను నూతన సమాజమున నొక యంగముగను గ్రామజీవితమును శాసించు ప్రయోజనములందు గౌరవప్రపత్తులను సౌచ్చించు నాదర్శమును కూర్చునవిగ నుండవలయును.

అధ్యాయము 11

పురోగామి సంఘములు

శాశ్వత పరిహారిణమును సమకూర్చునట్లు రచనకాగల జీవితములకు వివిధాంశముల నిర్వహణకును విశేషకరించి యున్నాము. దేశము నేతీరునసంఘటితము చేయవలెనో సూచించియున్నాము.

ఇందు మనను కృతకృత్యల జేయగల పరిశోధనాగారి మోయన నొప్పు నొక సంస్థ మనకవసరమగును. ప్రచారకులకు శిక్షణ మొనగదగు క్షేత్రముగ నది యుపకరింపగలదు. కాబట్టి ఒక గ్రామమునుగాని, గ్రామముల సమూహమునుగాని ఒక ప్రాంతముగ దీసికొని, ఇదివఱకే వినిరింపబడియున్న పద్ధతుల ననుసరించి, ఆ క్షేత్రముననో లేక ఆ ప్రాంతముననో, గర్వతోముఖముగ పనిని ప్రారంభింపవచ్చును. అంహకొఱకు వేర్వేరు సంఘముల నిర్మింపవచ్చును. అంహకొక్క సంఘమును తాను స్వతంత్రముగ ప్రజాప్రభుత్వమువలె న్యవహరించుచు, గ్రామ జీవనమున నాయా న్యనహారాంశములను తామే నిర్వహించుచుండ నగును. మీదిని సామాన్యప్రణాళిక ననుసరించి “సర్పించు యోగసేవాసంఘములు”న నచ్చును.

అటువంటి సంఘములు సంపూర్ణ న్యాయబద్ధతతో ససిచేయుచున్నప్పుడు ప్రభుత్వములందు ప్రతిపక్షస్థానమును నహంపదగును. ఏలయున ప్రభుత్వము తన పరిపాలనా ధర్మమునే చేసి విధముల నిర్వహించవదగునో, యీ సంఘములు నిర్ణయించుచు దానిని అనుసరించును.

స్పృహమూలకమగు ఆర్థికసంప్రదాయమనలభించు ప్రభుత్వ కార్యచర్యాహకశాఖ ప్రతిపక్షము చేత అనువుతో నుంచబడి, నడువబడుచుండును. కాని మనము సరికల్పించుచున్నట్లు, సత్యాహింసలపై నాధారపడి నడుచు ఆర్థిక సంప్రదాయమందు ఆ తీరు ప్రతిపక్షముండబోదు. ప్రభుత్వ దృష్టికి మనము సూచించు కార్యపథానమునకై ఆకర్షించి, ప్రభుత్వము చేపట్టు కార్యక్రమములందు మన ప్రణాళికల సనునర్తించు నట్లు చేయుటయే మన యుద్దేశ్యము. మన సంస్థలు ముఖ్యముగ అనేక కేంద్రములలో నెలకొనిపబడును. ఖాదకవి సమ్మేళనమై లోకసేవాసంఘముగ పరిణమిల్లును. దీనిశక్తి అమోఘముగ నుండును. ప్రభుత్వము దానిని నిర్లక్ష్యముచేయజాలదు. ఈ సంఘము ప్రతిపాదించు నీతి జాతీయ శాసనసభలందు గొప్ప ప్రభావముగలదై యుండును.

ఈ సంఘ నిర్మాణముం గురించి యీక్రింది సూచనలు గావించెదము గాక :

మంత్రాంగ సభ :—

లోకసేవా సంఘమునందు అధ్యక్ష కార్యదర్శులతో సహా సుమారు తొమ్మిదిగురు సభ్యులుగల మంత్రాంగసభ యొక

చుండును. అధ్యక్షకార్యదర్శులు కాక తక్కిన సభ్యులు ఆయా శాఖలకు సంబంధించిన పరిపాలనాబాధ్యతాధికారముల నహించి ఆయా శాఖలకు సంబంధించునుగ నుండును. అట్టి శాఖ లెన్ని యవి : 1. ఆరోగ్యము, 2. విద్య, 3. ఆర్థికవిభాగము (Economic Sector) 4. రాజకీయవిభాగము, 5. సాంఘిక విభాగము, 6. ప్రకటనలు.

సంకాలకసభ :—

మంత్రిమండలిలో యీ శాఖల నిర్వహణమునందు అనుసరింపవలసిన నీతిని సంచాలకులు నిర్ణయింతురు. కార్య నిర్వహణమున నీ సంచాలకులు తమ తమ శాఖలందు స్వయముగ సలహాకూటముల నేర్పజుచుకొని పనిచేయుదురు. సంచాలకుల సలహాకూటములందు వారివారి శాఖలకార్యకలాపములం గూర్చి నిపులులగు సాంకేతిక విద్యా విశారదులను నియమించు కొందురు.

ఉదాహరణకు ఆరోగ్యసలహా కుటమునందు ఆహార శాస్త్రసిద్ధులుండగు మంత్రియొకడు, శిశువులయు నితరులయు క్షేమము సరయగల మంత్రి యొకడు, పారిశుధ్యము మొదలగు ధర్మముల సరయగల మంత్రియొకడు నుండును. ఇట్లులే ప్రతిశాఖకును నొక సలహా కుటములేక మంత్రివర్గముండదు. అందు ప్రవీణులగు మంత్రులు నుండురు. వారి యందఱిపైనను నా యా సంచాలకులు అధ్యక్షత నహించుచుండురు.

మంత్రివర్గము :—

రాష్ట్ర లేక ప్రాంతీయ ప్రతినిధులతో గూడిన యీ మంత్రివర్గములకు అండగ సాంకేతిక ప్రవీణుల ఉపసంఘము

లుండను. ఉదాహరణకు ఆహారశాస్త్రమునందు ఆహార విషయముల నిచారించు కేంద్రమంద్రయు, దేశము సంతటి లోకసేవాసంఘములకు కర్త రాష్ట్ర) లేక ప్రాంతీయ సంస్థలకు చెందిన ఆహార ధర్మప్రసాదాలు నుండును. ప్రసాదాలనర్గ మిటులు తమతమ శాఖాసాలముల గూర్చిన అనుభవముగల నిపుణులతో సంప్రదింపులు చేయుగలుగుదురు.

ఇట్టి న్యసస్థలే ఆయా ప్రాంతములందు పని చేయుచుండును. ఇటువంటి సంస్థలు దేశమునకు దెల్లెడల న్యాప్తిగాంచి యుండవలయును. అన్నియు సుసంఘటితమై కార్యక్రమమును సాగించుచుండును.

సంచాలక ప్రతినిధిసభ :—

కేంద్ర లోకసేవా సంఘమంద్రాంగసభ, అవ్వడవ్వడం సంచాలక ప్రతినిధిసభను సమావేశము చేయుచుండును. అందునకు రాష్ట్ర) లేక ప్రాంతీయ లోకసేవా సంఘము లన్నింటినుండి ప్రతినిధుల నాహ్వానించి తామనుగొందు పాత్రాను నిర్వహించిన చర్చలను జరుపును.

ఇదే తీరున సాంకేతిక విద్యానిపుణుల సమావేశ మొకటి యుండి అందు నారు గడించిన అనుభవమును గురించియు, విజ్ఞానమును గురించియు పరస్పరము చర్చించు కొందును. ప్రతి ప్రభుత్వశాఖయందును మంత్రులయు సాంకేతిక ప్రసాదాలు యొక్క సమావేశములు జరుగుచుండును.

విద్య :—

ఉదాహరణకు విద్యాశాఖ అధీనమున ఆయాతాలిమీ సంఘములను ప్రచారము చేయుచున్న ఆధారవిద్యకు పూర్వదశ

యందును ఆధారవిద్యనశయందును గణపబడు శిక్షణమును గుఱించిన చర్చను పుగును ఇంకొక శాఖ అధీనమున హందూస్థానీ ప్రచారము నడుచును. మఱియుక శాఖ అధీనమున ఆధార విద్యాసంస్థల దశయందు గణపబడు విశ్వవిద్యాలయ శిక్షను బోలు నృత్తి, వ్యాయామముల సంబంధముగ శిక్షణయు పరిశోధన కార్యకలాపములను నడుపు విద్యాపీఠములుండును. ఆయా విద్యార్థుల కార్యక్రమ దశలందుచేరి పనిచేయు సమర్థులగు నారిస్ రిక్రూట్స్ (Recruit) వారికి తగు శిక్షణ విప్పించు బాధ్యతను ఇట్టి విద్యాపీఠములు నిహించును. తొలిమీసంఘములే యీ విద్యాపీఠముల కాధారములుగ నుండగలవు.

ఆర్థికవిభాగము :—

రాజకీయ, ప్రచారక శాఖలతోపాటు, వ్యవసాయము గ్రామోద్యోగము, సమప్రయోజన సంఘములు ఆర్థికవిభాగము గాక అధీనమున నడుచును.

వ్యవసాయశాఖ వ్యవసాయక వృత్తులకు సంబంధించిన విషయముల న్నొందిసి, నానితో స్వయంసమృద్ధతను సాధించుటను విచారించుచుండును. ధనప్రయోజనపు పంటలవంటి నస్తు మాన్పిడి కొరకగు ఉత్పత్తితో ముఖ్యసంబంధముగలది నృత్తి విషయము. రెండింటి (స్వయం సమృద్ధి) వినియోగము కొరకగు ఉత్పత్తితోడ సంబంధము గలదై, కూరగాయలు పండ్లు, నగైరాలను పెంచు తోటల ప్రమేయమును చూచుచుండును.

జంతుపాలనము :—

పశుత్పత్తి, గోతైల పెంపకము, మేకల పెంపకము, ముఱియు వట్టు పురుగుల పెంచుట, చేసలవృద్ధి మొదలగు అను

బంధస్యత్తులతో జంతుపాలన శాఖకు సంబంధము గలిగియుండును. ఈ శాఖతోనే ప్రపంచశ్రమము, నాని సంపత్తిమును చేర్చి వచ్చును. దీనితోపాటు అనుబంధ స్పెషలిజును విహారింప వచ్చును. ప్రాథమికావసరముల సంబంధమును ఆర్థికవిభాగమును జరుగగల కొమ్ముపనులు, తోడ్పాటును, సరేసును, సరములను తయారు చేయుట మున్నగు నాంగికములైన శ్రద్ధదీసికో నగును.

గ్రామ శాఖము :—

వ్యవసాయశాఖతో స్పష్టత సహకారముగల ఆర్థిక రోత్పత్తిని ప్రభుత్వముగ శ్రద్ధనహించుట గ్రామోద్యోగము, నస్తోత్పత్తి, సబ్బులు, కాగితము, మృగ్యయపాత్రలు, తోడ్పాటు పరిశ్రమ మొదలగు ప్రాథమికావసరముల సమకూర్చుచు నీని యోగదారుని క్షేమలాభముల నింకొక శాఖ నొందుచుండును.

పలుప్రయోజన సహకారసంఘములు :—

ఉత్పత్తిదారులకును వినియోగదారులకును సహకారానుబంధమును గూర్చుచు, సువిధానముల వ్యవహారమును గూడ నీవి నిర్వహించుచుండును. అవి ముడిపదార్థములను సేకరించి ఉత్పత్తిదారులకు పంచియిచ్చి తయారైన వస్తువులను ప్రోవుచేసి వానిని అమ్మకము చేయును. అవి పనులు సాగుటలో తోడ్పాటు చేయునుగాని, డబ్బు గుంపమున సహాయము చేయుట కంతగ ప్రయత్నింపవు.

రాజకీయ విభాగము :—

ప్రజల ఆర్థిక వ్యాపారమునకును ప్రభుత్వమునకును సంబంధము గూర్చుటకు వినియోగపడును. ఈ శాఖాకార్య

వర్షి ప్రజలకును ప్రసత్నముననును సమాధానము కుదుర్చు
ఉద్దేశ్యముగా పనిచేయుచుండును. సమాధానముచేకై కీలక పత్రము
లను అదుపుగో పెట్టుచు జాతీయసేవకాగణము ప్రకటనముగ
పనిచేయుచుండును జాగ్రత్త దీనికొనుచు అవసరమగునప్పుడెల్ల
రాష్ట్రీప్రభుత్వము తోడను కేంద్రప్రభుత్వము తోడను అతడు
సంప్రదింపులు సాగించుచుండును.

ఈశాఖ పాత్ర - మహాకభాగము ప్రచారకార్యమును
జరుపుచుండును. విద్యాపీఠమువారి పరిశోధనశాఖవారు సమా
చారము నిషేధములను, నుతియు ఇతరవిషయములను, అంక
లను నివారించుచు ప్రజల యుపయోగాగ్రము వెల్లడిచేయు
చుండును. ఈ భాగము ప్రభుత్వపు ప్రకటన శాఖతో సన్నిహిత
మైతి సంబంధముండును.

రాజకీయ విభాగము :—

ఈ విభాగముగో గ్రామ సంఘాయతీ వ్యవస్థలను తది
తర రాజకీయసంఘములను నిర్మాణముచేయు జాధ్యతగల శాఖ
రాకకీ, మంత్రియు రాష్ట్రీయ కేంద్రప్రభుత్వములతో మైత్రి
గల్గియుండు నలసిక విశేష విజ్ఞానానసరములుగల శాఖ యొక
టియు నుండును. ఇయ్యది ఆర్థిక విభాగము సందలి సమాధా
నోద్దేశ్యముతో సన్నిహితముగ నుండి వ్యవహరించును.

నాంఘిక విభాగము :—

ఇందీ క్రిందిశాఖలు పనిచేయుచుండును. 1. వర్గసమైక్యత
2. హరిజనోద్ధరణ; నిమ్నజాత్యుద్ధరణము. 3. వ్యవసాయశ్రామ
కులయు నితరులయు సమాజముల నిర్మాణము. 4. జాతీయ

సేనకొఱకై యుచుకులకును, ఐచ్చిక సేనకులకును నొసగబడు శిక్షణము. 5. స్త్రీ జనాభివృద్ధి నిరోధముల తొలగింపు.

ప్రచారశాఖ :—

శాశ్వత ప్రయోజనముగల ప్రమాణ గ్రంథములయు పాత్యగ్రంథములయు ప్రచురణము; ఆయా కార్యవ్యవహారశాఖల నొండొంటితో సమన్వయపజుచు పత్రికల సంపాదనాధికారము నహించి నానికి ప్రపంచ మంతటినోను మైత్రి కున్నట్లు యీ శాఖయొక్క విధులు. ఈ శాఖలో నవజీవననిధి పరిపాలకులు ప్రముఖస్థానము నహింపవచ్చును. 'హరిజనపత్రిక' 'నోక సేన పత్రిక'గ సంపాంతరము పొందవచ్చును. ఎల్ల సర్వాధికార్య సర్వాహకులకును గాంధీజీ ఆదేశము నొడజేయుచుండును.

సమీక్ష :—

ఈ ప్రణాళిక బహువిధాలమై గాన్పింపవచ్చును. కాని ఆచరణయందు సరళమై నోచును. ఆయా నోక సేనకసంఘములు 25 లేక 30 వేల జనాభాగల 15 లేక 20 గ్రామపంచాయతీలను తమతమ కార్యకలాపనేత్రములుగ కేకొనుచు పైని వినరించిన తీరున తమ కార్యక్రమములను నానిపైని కేంద్రీకృతముచేయవచ్చును. ఈవిధముగ నిట్టి సంస్థలను ప్రజలసహకారముతో నడుపుటగో సంపాదించిన యనుభవము ప్రజలకు సమష్టిప్రజాస్వయంశాసనములలో చక్కని పాఠముల నేర్పుటేగాక ప్రభుత్వ చర్యకొక యాదర్శమును సిద్ధముచేసి పెట్టును. మఱియు ప్రజాసామాన్యమునకు స్వరాజ్యఫలితములను పూర్తిగ ననుభవించు పంఖా నొకదానిని సిద్ధము చేసిపెట్టును.

లోక సేవక సంఘసభ్యుల ప్రమాణ పత్రము:—

(1) లోక సేవక సంఘసిర్మాణ నిబంధనానళిని చదువుకొని, అందునభ్యుక్త కాగోరుచున్నాను. ఈశ్వరానుగ్రహముతో గ్రామములలోని పేదప్రజల యిక్కట్టలబాపుసేన యి నెఱుదాని యుద్దేశ్య నిర్వహణమున నా శక్తి నావగ్ధ్యముల యుత్తమాంశమును అందుకై వినియోగింప వాగ్దానము చేయుచున్నాను.

(2) నా యానచ్ఛక్తికొలది యీ సంఘము యొక్క ఆదర్శముల కనుగుణ్యముగ జీవింప యత్నించును.

(3) రాజకీయములలోని అభిప్రాయ భేదముల పాటింపక నావిధుల నిర్వహించుపట్ల తమసహాయ సహకారములనొసంగి ప్రైముగల వారందఱి సహాయసహకారముల సక్ష్వేషించెడిను.

(4) లోక సేవాసంఘము ఆజ్ఞాపించిన నియమించినను తప్ప నేను రాజకీయములందు వాల్గొనను. ఏశాసన సభ కైన ఎన్నికకు నిలువుమని ఆజ్ఞాపించిన యెడల లోక సేవా సంఘము తన ప్రచారకుల కంగీకరించునంత సొమ్ము తోడనే జీవింపుచు నేమేని మిగులునెడల లోక సేవా సంఘమున కర్పించును.

(5) నేను స్వయముగ పడికిన నూలుతో తయారుచేసిన నట్టిగాని, లేక అఖలభారత చిత్తాపరంభముచే దృఢప్రాముఖ్యపొందినట్టిగాని, ఖద్దరునే నిరంతరము ధరించును. గ్రామపత్రములం దున్నవియైన నస్తువులను తదితరమైన వానికన్న మెచ్చుపట్ట దలతో వినియోగించును. అన్ని రకాల సారాయములను నిషేధించును. నేను స్వయముగను, నాకుంటుంటున్నవారమునందును

ఏదీగిని ఏమాపము సనుకూడ అస్పృశ్యతను పాటింపను. అంత
ర్వర్త సమైక్యతా ధర్మముచందు విశ్వాసము ఉంచెదను. సర్వ
మతములను ఆదరించి గౌరవింతును. జాతిమత లింగభేదము
తెంత మాత్రమును పాటింపక యెల్లజనులను సమానానకాశము
లను సమాన గౌరవము చిచ్చుటకు సచ్చుటను.

సంతకము.

ప్రజలను సమష్టి ప్రజాకార్యములకు దుత్సాహమును
పురిగొల్పుచు దేశము నందెల్లెడల నిట్టి నిర్మాణముగల భోక
సేవాసంఘములు నెలకొని వలెను. జాతీయ పోరాటమున
అధిక తరణాధ్యతలను పూసవలసియుండు ప్రజాకార్య స్వాస్థ్యమా
కులకు ఈ సంఘములు శిక్షణ కేంద్రములుగ నుండగలవు.

ఇట్టి వ్యవస్థను సంస్థాపించుటకు దేశము సంస్థాపించు
నజుకు, అహింసా సత్యములపై నాధారపడు సలహామునది మును
స్కూర్తిగ నాశ్రయించు వజుకు. ఆర్థికముగగాని సాంఘికముగ
గాని, రాజకీయముగగాని జీవితమున నేలాటి సుస్థిరతయు
లంభింపజోడు. నేటివలె స్పర్థపైసను పాఠశాలముక కేంద్రీకరణము
పైసను ఆధారపడు వ్యవస్థాపన తాముగ నుండుటకు భీకర నిష్ఫల
ములకే దారితీయును. నిర్దిష్ట పరమావధికై సుస్థిరగమును
జాతులు నాగిపోవలయు నంటిమేని యిట్టి నిష్టానముల గతినుండి
తొలగిపోవలయును. అప్పుడు జాతులనున్న గౌరవియు, పోరు
లకు అభ్యుదయమును సంప్రాప్తింప గల్గును.

అటునంటి స్థితియందు మాత్రమే దుర్బలులకు పాయ
మును సామూన్య జన్మనికి న్యాయమును లభ్యము కాగలదు.

అందు పశుబలము భర్మముగ గణించబడవలదు. మోసము, కీడనము పాటియై సాగవు. అయివంటి సమాజము అన్యాయాచార్యత విత్తముతో శోభిల నుండదు. క్క-సారిగ నాకాశమున కెగురనలయు నను దుగాకాత్తి యేరికి నుండదు. చతుర సచరుని యెరుండి యుద్ధించి, మానప్రసికి లక్షణముగు మాన్యతరశీలము నొసగు సుస్థిర సంస్కృతి కగు ఉద్ధమనము నాగును. ఇందుకు హెచ్చగు స్వయంత్రణమును, ఆత్మనిగ్రహమును అనసర సాధనములై పఱగును. ఇచ్చ్యవి సుష్కలముగ లభించి, తద్వారమున మనము శాశ్వత పరిపూర్ణమును ప్రాప్తింతుముగాక యనుట మాదు మహదాశయమై యున్నది.

